





بسم الله الرحمن الرحيم

216

217

کتابخانه



بعد سپاس خدای بنیان آید که شایسته کارهای عظام است  
 خاندانهای پادشاه و دوله و اسلام بر محمد مصطفی هم و آن پادشاه عالی مقام  
 که سیاحت نموده تا با مشایخ و اولیای ظاهر و باطن کس را که در راه  
 راست جریده و الهام یابد هر کسی که از حد فراتر نرود و بر آن  
 صاحب آن حضرت جلیل القدر و زنده مانده است و از انعام  
 الهی و فیض الهی است و بعد از رحیم و مهربانان است و این  
 کتاب را به او اهداء می کند بعضی اعزّه احباب و اهل ادب و اهل البیت  
 و خیمه الله لایح و برضی و جعل ما نهم الی الله رحمت الهی  
 و فیض الهی و کتاب نور الهی و فیض الهی و رحمت الهی و فیض الهی



آنش فایز من ~~مکره~~ و بعضی از آن را ~~در سال~~ ~~کتاب~~  
 چشمت به سینه و شیر دان، آنحضرت را عم ~~چشم~~ است الی و سبب  
 او ~~یک~~ جایز شده فتنه سینه آنحضرت عم و بر کره آن را  
 بدانش و ایمان بعد از آن مکه بیرون آوردند و بسبب شیطان را  
 از بانی باد نیزه شیر داد آنحضرت عم را نوبه نیز که الی حب  
 و در کنار داشت آنحضرت عم را ام ایمن حبشیه که نامشش  
 بر که است و آن حضرت عمر ایمن را میراث یافته بود نه از پدر  
 نو، بعد از آنکه پس خوانند نامشش آن را آزاد کردند و در میان زید  
 بن حارثه دادند و فایز یافت عبد الله و آن حضرت عم و در آن  
 آنکه آنحضرت عم در شکم والده خود، نه و بعضی گفته اند طفل است  
 و بعضی گفته اند نه و نه و بعضی گفته اند که طفل نیست و بعضی  
 نه و بعضی گفته اند طفل نیست و بعضی گفته اند نه و بعضی گفته اند  
 حضرت عم حال آنکه آنحضرت عم طفل چهار ساله بود و بعضی  
 گفته اند طفل هشت ساله و بعضی گفته اند طفل برورش آن حضرت شد بعد آن  
 حضرت عم عبدالمطلب چون عمر بر عتقت بمقت سال دو صد و ده روز  
 و عبد عبدالمطلب فایز یافت پس سببش برورش آن  
 عبدالمطلب چون برورش آن حضرت عم را آزاد کرد سال



و دو ماه و ده روز پس بیرون آمدند و همراه خود ابوطالب را  
 چشم چون بشهر اصری رسیدند آن حضرت ع.م. بحیراء رسید و  
 شناخت به امامتی که میفرمود پس پیش آن حضرت ع.م. ایستاد  
 دست آن حضرت ع.م. را گرفت و گفت این رسول رب  
 العالمین است خواهد فرستاد این را خا ایدانی تار حجت باشد  
 جهان را و ابراهیم شکاک و قتیله آمدند مانند بیج سنگی دورختی مگر  
 بسجده افتاد و سنگ دورختی سجد و بیکسره مگر پیغمبر را  
 بر این صفت می یابیم در کتابهای خود نگشت ابوطالب را اگر  
 ایشان را بجانب شام برای البته خواهند گشت یهود پس  
 ابوطالب آن حضرت را ع.م. باز برگردانید و بعد از آن آن حضرت  
 ع.م. بار دوم بطریق شام بیرون آمدند و از عقد آن حضرت ع.م. در آمد  
 که برای حلیه بود پیش از آنکه در عقد آن حضرت ع.م. در آمد  
 پس چون داخل شدند در شام فرود آمدند آن حضرت ع.م. را  
 درختی قریب صومعه را پیشی پس گفت آن حضرت ع.م. که درخت  
 نیاده است زیر این درخت بیج گاه مگر پیغمبر و میبخت بسره که  
 چون نیم روزی شد و گرمی به نهایت میرسد و در فرشته فرستاده  
 می آمدند و آن حضرت ع.م. میگردند چون آن حضرت ع.م.

از آن شهر و پنج روز بعد از آن که در آنجا آمد و در آنجا بماند و در آنجا  
 حال عمر شریف بیست و پنج سال و ده ماه و ده روز بود و غیر این  
 نیز روایت کرده اند و چون عمر شریف سی و پنج سال رسید  
 اینها میفرمودند عمارت کعبه را و نهادند حبره لاسه و دست شریف خود چون  
 عمر شریف سی و شش سال و یک روز رسید خدای تعالی آنحضرت  
 را فرستاد بایوت و اندازد و بشارت و آمدیش آن حضرت  
 هم جبرئیل عم در غار عبرا بس گفت اقرأ یعنی بخوان فرمودند من  
 خواننده نیستم و این حضرت گفت منم فرمود پس تنگ گرفت مرا  
 جبرئیل هم تا آنکه تنهایت رسید مشقت من بعد از آن مرا  
 بنگه داشت پس گفت اقرأ یعنی بخوان باز گفتم من خواننده نیستم باز  
 مرا تنگ در بر گرفت و باز نوشت موم گفت اقرأ یا همیر بک الذی  
 خلقنا قوله تعالی ما لکم یعلم آن ابتدای نبوت بود و در بعض اقوال  
 در روز دوشنبه بیستم ماه ربیع الاول بعد از آن بانگ بلند اظهار  
 نمودند حکم خدای تعالی را در رسانیدن پیغام او را در تنگ خوابی  
 قوم در بیخ نداشتند نهی که از بی دانی باید ابر حاستند  
 و محاصره کردند آن حضرت عم را در شعب پس آن  
 هم بیرون آمدند اقامت کردند و در آنجا ماندند

بمیرودن آمدند از محضره روان وقت عمر شریف چهل و نه سال  
بود بعد از آن بهشت ماه نیست بکروز و قات یافت ابو طالب  
و قات یافت حدیقه بعد از آن طالب سه روز بعد از آن عمر شریف  
نیجاه سال و سه ماه رسید و خدمت آن حضرت عم چون نصیب بین  
آمدند و اعلام آوردند چون عمر شریف نیجاه سال و نه ماه رسید  
خدا ای تعالی آن حضرت عم را به عراج نمودن گردانید نخست  
از مابین زمزم و مقام ابراهیم برداشت تا سوی استناده مستمسک  
بردند بعد از آن بر اقی حاضر آوردند پس آن حضرت عم سوی  
آستانه نهاد و آن شدند بعد از آن برداشتند آن حضرت عم  
و فرس کردانید و شریف و چکانه و چون عمر شریف به بیجا و سه سال  
رسید هجرت کرد و از کعبه سوی مدینه و زد و شنبه هجرت و سیح الاصل  
داخل شدند و مدینه و زد و شنبه و آن جا اقامت نمودند و در سال  
تمام بعد از آن متوفی شدند هم در آن جا و در تار و پودهای مذکور و علامت  
را اقوال مختلف است که در کتب مطبوعه توان یافت و بود غزوات  
آن حضرت عم درین مدت بیست و پنج و بقولی بیست و هفت  
در مدت غزوه بود و بعد و خنجر

و بنی معطلی را بنی نبط و بنی نبطی و بنی نبطی و بنی نبطی  
 نبطیه نیز کارزار واقع شده بود و چون بموت آن حضرت میام  
 قریب به پنجاه و بیست و هشت هزار نفر از آن است که آن حضرت  
 هم لشکری بجا نماند فرستند و نود و ده هزار نفر را لشکر نباشند و هیچ  
 نگذارند آن حضرت هم بعد از آن که هیچ فرض شد بکبار و قتل  
 از این دو بار هیچ نگذارده بودند بیرون آمدند از خانه خود و هیچ الوداع  
 در روز بعد از آن که شانه کردند و روغن و خوشبو دیدن مالیدند  
 پس زود آمدند بپای الحلیفه و آن جا شیب گذرانیدند و فرمودند  
 امشب بمن آمده آمد از پروردگار من و گفت نماز کن درین  
 وادی مبارک با و همزه کافی حجه حاصل معنی این کلمه آن است  
 که نیست هیچ و عمره هر دو کن و این را در فقه قرآن گویند پس  
 آن حضرت هم احرام پیرود بستند و داخل شدند در ماه محرم روز  
 یکشنبه وقت صبح از جانب که و طواف کردند برای قدم  
 پس پیونیده پیونیده رفتند درین طواف جنبه با آستینگی رفتند چهار بار  
 بعد از آن بیرون آمدند بسوی صفا و نیز سواره شدند در وسط وادی  
 بعد از آن امر کردند کسانی را که هدی همراه خود بناورند بد آنکه  
 کنند نیست هیچ را در عمره تمام کنند و فرود آیند بجنب بالا از صحنون پس

پنجم روز در روز دوشنبه آن روز که در آن روز  
 متوجه شدند بسوی مناسبات آن جا نماز ظهر و عصر و مغرب و عشا خوانند  
 و شب آن جا ماندند و نماز صبح بزرگوار در آنجا خواندند و آنجا  
 روان شدند بسوی عرفه و پیش از رسیدن آن حضرت عم بفرقه  
 خیمه برای آن حضرت عم در وادی خیمه که نظرت وادی عرفات  
 است زده بودند پس روان خیمه فرو آمدند تا دیده آفتاب از  
 وسط آسمان زایل شد ازگاه خطبه فرمود و نماز ظهر و عصر یا جماع جمع  
 کردند یک اذان و دو اقامت بعد ازان روان شدند بسوی یثرب گفت  
 که وسط وادی عرفات است و آن جای پوسیده و خاکیست میگویند  
 تا آنکه صبح شد آفتاب بعد ازان روان شدند بسوی مزدلفه بعد  
 از آنکه آفتاب و آنجا شب گذرانیدند و نماز صبح گذارند بعد  
 ازان وقت کردند دو رکعت و الحرام نماز آنکه روشن شد وقت  
 بعد ازان روان شدند پیش از طلوع آفتاب بسوی مناسبات انداختند  
 در جمعه الحقه هفت سنگریزه داد و هر یکی در ایام تشریق می لایند اختند  
 در سه جمعه و نه هفت هفت سنگریزه ایستدانی کردند بآن  
 حجره که متصل خیف است و خیف زمین شیب را گویند مراد  
 باین است که بعد از نماز و اقامت است

و آن حضرت در روزی که دوازدهمین روز از ایام پناه  
 آوردن ایشان به مدینه بود و آن حضرت در روز اول روز از ایام پناه  
 آوردن ایشان شده بموی کعبه و طواف کرده و بعد از آن  
 بمساقیه آمدند و آن جای است که آسمان زمزم در آن جمع میکنند  
 پس در آن جا آب خواستند و تناول فرمودند بعد از آن بمنار جوع  
 کردند و چون سیوم روز شد از ایام تشریق کوچ کردند  
 و بمحصب فرود آمدند و آن جا را کردند عایشه را که از سیعیم اعرام  
 بسته عمره کند بعد از آن امر فرمودند لشکر را بکوح کردن و طواف  
 و داع کردند و متوجه شدند بموی مدینه اما عمرای آن حضرت عم بس  
 چهار بودند همه و راه و یقه ده و بودند آن حضرت عم میانه میبند  
 و ناک آینه خسته بپوشید و میان هر دو شانه آن حضرت عم میبند  
 بعد بود موی آن حضرت عم میرسدند و نیزه گوشه جبهه  
 فرسیده بودند و بر سر و ریش آن حضرت عم بیست موی سفید  
 بود و در میان میله ریشند روی آن حضرت عم مانند ماه چهارم  
 نیکب تن و معتدل بدنی بودند اگر خاموشی تنی شدند ظاهر می شد  
 بر آن حضرت عم مهابت و بزرگی و اگر سخن می گفتند  
 لطافت و نازکی اگر سخن می گفتند

و تازگی او را که دیگر دگر اگر از نزدیک میفیدید بخت و شیرینی می  
 فبید شیرین گفتار بودند آنحضرت عم و کشاده پیشانی در از  
 و با یک ابرو و غریب و سست بخت بیسی نرم رخسار کشاده و آن روست  
 و کشاده دندان میان و دشته آن حضرت عم خاتم نبوت بود می گفت  
 صفت کننده آن حضرت عم که ندیدم بیش از آن حضرت عم و  
 بعد آن حضرت عم مثل آن حضرت فرمودند نام من محمد است و احمد  
 حاجی کسب من نابود میکند اله تعالی کفر را و حاضر که پیش از  
 همه مجبور خواهم شد و قاقب که بعد من هیچ بی نخواهد بود و در  
 روایت دیگر مقفی و بنی التوبه و بنی الرحمة و بنی المصطفی نیز آمده  
 و خدا تعالی آن حضرت را عم سمنی ساخت به بیش از نذیر  
 و در حدیث دیگر و رحمة للعالمین و محمد و احمد و طه و یسن و مزمل و  
 مد نرو عبد و آیه سبحان الذی اسری بعد فریلا و عبد الدرایه و انه  
 لما قام عبد الله يدعوه و منكر در آیت انما انت مبین و اوضح  
 دیگر نیز علما ذکر کرده اند و این آسمان در بیان صفات آنحضرت  
 عم است و سوال کرده شد جایست رض از خلق آن حضرت عم  
 گفت بود خلق آن حضرت هم بر آن مجید بخشیم می آمدند و روفق  
 بخشیم قرآن و ضنود می شدند و عیب خشنودی قرآن

در این شب هفتم می کشیدند برای شش خود

لیکن وقتی که ضایع کرده میشد حتی از حقوق خدای تعالی انتقام میکشیدند  
 محض برای خدا و چون غششم می آمدند هیچ کس تاب ششم آن  
 حضرت نمی داشت و بود آن حضرت عم شجاع ترین مردم  
 سخی ترین و کریم ترین آن حضرت هرگز نبود که سوال کرده  
 شوند چیزی پس گویند نهم و شب نمی ماند در خانه آن حضرت  
 هم دیناری و نه درمی اگر باقی میماند چیزی و نمی یافتند کسی را  
 که بگیرد نگاه شب می آمد هرگز بخانه خویش نمی آمدند تا آنکه  
 بری الله می شدند از آن چه برسانند آنرا بمسکینان و هرگز نمی گرفتند  
 از آنرا نه تعالی عطا کرده بود یعنی مال بیست الهال مگر قوت یک  
 مال اهل خود از آن تر حسی که بدست می آمد از آنرا  
 و چون از آن ایثار میکردند دیگر آنرا از دست اهل خود با آنکه  
 اعیانا محتاج میشدند بقوت پیش از گذشتن مال و آن حضرت  
 گویند که در این شب هفتم گفتم و فاکتده ترین  
 ایشان در مهد و نرم ترین ایشان در خلعت و نیکو ترین ایشان  
 در صحبت و طایب ترین مردم و باجبار از و حاکم که اگر در برده



زمین زیاد تر از نظر آن حضرت عم بنو میهنان بیست خربود  
 بگریستن آن حضرت عم بگوشه چشم و بودند بسیار ترین  
 مردم با حیا تواضع قبول می فرمودند دعوت کسی که دعوت کرد  
 غمی باشد یا فقیرانه او باشد یا شده و مشفق ترین مردم با خلق الله کج  
 می ساختند آند را برای گریه نفس بر نمی داشتند آنرا تا وقتی که  
 سیراب شود آن گریه از غایت شبنم و بودند عظیم  
 ترین مردم یعنی شهوات و لذات بر نفس نفس غالب  
 نبودند و بسیار ترین مردم در گرامی داشتن یاران خود دراز  
 نمی کردند بای مبارک خود را در میان ایشان و طای را فراخ  
 میبختند چون بسبب ازدحام تنگ می شدند و زانوی آنحضرت  
 عم بیشتر نمی شدند از زانوی هم نشین خود هر که آن حضرت عم  
 را بناگاه دید می پیوست خوردی و هر که صحبت داشتی نهایت  
 محبت بهم رسانیدی آن حضرت عم را رفیقان که پیوسته گرداگرد  
 آن حضرت عم بودند اگر آن حضرت عم میفرمودند ایشان  
 خاموش شدند یا سخن آنحضرت عم را بشنوند اگر بچیزی امر  
 می فرمودند شتاب کردند بی پیروی فرمان آن حضرت عم  
 ایضا به حلاطم نمیکردند تا آنکه ملاقات می نمودند ترئین و تجم

ضعیف و نڈ برای ملاقات یا از آن خود یعنی بلباس و شانه و مثل آن و  
 خبر میگرفتند از اصحاب و سوال میکردند از احوال ایشان پس  
 اگر کسی بیمار بودی حیادت وی میکردند و اگر در سفر رفته بودی  
 برای او و حامی میکردند و اگر مرده بودی در حق وی یا لله و انالیه را اجدون  
 میگفتند و از پس راود حامی فرستادند و اگر از کسی معلوم  
 نمیکردند که از رده شده است بسوی او میرفتند تا آنکه داخل شوند بر وی در  
 خانه وی و برون می آمدند بسوی باغهای باران خود و ضیافت  
 ایشان میخوردند و استمالت می کردند دل انزاف قوم خود را  
 و گرامی داشتند اهل فضل را و در یغ نمیداشتند تازه روی از  
 هیچ کس و بدخوی نمی کردند بر هیچ کس و قبول میکردند حد و حر  
 آرنده و توانا و توان نزدیک آن حضرت ~~و در~~  
 راست گفتن یکسان بودی و نمیکذاشتند هیچ کس را که بش  
 پشت آن حضرت عم راه رود و می فرمودند بگزارید پشت  
 همراهی فرشتگان و نمییگذاشتند هیچ کس را که پیاده رود  
 همراه آن حضرت عم ذوقی که سواره میرفتند تا آنکه بخوار این سوار  
 کند پس اگر وی از سوار شدن امتناع کردی می فرمودندی از من  
 برود و با مقام مطلوب خود خدمت میکردند کسی را که خادم

آنحضرت هم بودی و آنحضرت را هم فلانان به کلبه کان بودند  
آنحضرت هم بران جماعه باندی و تمیزی نمی کردند و خوردنی  
و پوشیدنی انس و رض گفت که خدمت کردم آن حضرت را  
هم قریب ده سال پس قسم بخدا که صحبت نداشتم باحضرت  
هم در حضور نه در سفر مگر خدمت آنحضرت هم بسیار بود از  
خدمت من آنحضرت را هم و اینج گاه برانمی گفتند افوان  
کلمه تنگ دلی و ناخوشی است و نمی فرمودند چیزی را که کردم  
چرا کردی و چیزی را که نکردم چرا نکردی و بودند آن حضرت هم  
در سفری پس امر کردند بدو دست ماخن گوشه پندی پس  
شخص گفت ذبح این بر ذمه من دیگری گفت پوست کند  
این بر ذمه من دیگری گفت بختن این بر ذمه من آنحضرت هم  
فرمودند بهم آوردن بر ذمه من انجمه عرض کردند که بکای آنحضرت هم  
ما این کار کفایت کنیم فرمودند میدانیم که شما بجایی من نکفایت  
نمایند کرد و لیکن من می بدم آنکه بجز کنم و باندی جویم بر شما  
برایند حد اعتدالی کرده میدادند و خود این حصص را که تمیز سازد  
نمودند و جمع کردند و همه را داد بودند

( ۵۰ )

نماز بعد از آن رجوع کرد و ندودی شش تر بعضی اصحاب عرض کردند  
 یا رسول الله کدام مردی فرمودند میخواستیم بای هم شتر خود را  
 بخریم که دندماند کنیم پای او را فرمودند نباید که کسی از شما در  
 طلبند از مردمان اگر چه در یک باره از مسواک باشد و آن  
 حضرت عم نمی نشستند و بر نمی خواستند مگر باز که الله تعالی  
 و چون میرسیدند بجماعتی می نشستند همانجا که منتهی میشد مجلس  
 یعنی اول که مجلس رسیدند همانجا می نشستند و قصد صدر مجلس  
 نمیکردند و همین خصلت امر میکردند منتهی هر یکی را از  
 نشستن بآن خود انصیب می دادند یعنی بحسب حال هر کسی  
 را اگر اقامت و نوع بنزد او می داشتند نمیدانست همنشین  
 آنحضرت هم که کسی گرامی تر است از وی و نزدیک  
 آنحضرت هم یعنی توجیهی با هر یکی داشت میکردند که هر کسی  
 میدانست که وی گرامی تر است و اگر کسی با آنحضرت هم  
 می نشست آنحضرت هم بر نمی خواستند از آن مجلس  
 تا آنکه آن شخص برخیزد مگر آنکه ضرورتی پیش آید پس  
 طلب اذن میکردند از وی و در ردی که کسی نمیگفتند آنچه وی  
 میخواست شود و مقابل نمیکردند و خودی و بی ادبی کسی را

و مانند آن بلکه حکم می کرد و در میانستند به دست نهاده می کردند  
و فقیر را دوخت میداشتند و بایشان همتشینی میکردند و بر  
چنانزه ایشان حاضر میشدند و حقیر نمیدانستند هیچ فقیر  
و بسبب فقر او همیشه نمی خوردند از هیچ پادشاه بسبب  
پادشاهی او بزرگ میداشتند نعمت الهی را اگر چه اندک  
باشد و بیکویش یاد نمی کردند از آن نعمت هیچ نعمت را هرگز  
غیرت نکردند هیچ طعام را اگر رغبت آن داشتند تناول  
کردند و الا ترک نمودند و خبر داری احوال همه سایه میکردند  
و همان را اگر امی میداشتند و بودند آن حضرت عم زیاده  
تراز همه مردم و در تبسم و بهترین ایشان در تازه رویی و وقت  
بر آنها حضرت نمی گذشت در غیر عمل برای خدای تعالی با اشتغال  
باجابت ضروری و اختیار داده نشده در دو چیزیکه اختیار کردند آسان  
ترین آنها الا آنکه در وی قطع رحم باشد اگر قطع رحم می بود از وی  
دورترین مردم بودند یعنی باطن و وجه از وی آتر از می کردند می  
کردند و در این روشن بود و او پیوند می کردند جامه خود را و سوار می شدند  
بر اسب و او را از گاو و در یافت می ساختند پس پشت  
آن را و او را می کردند روی

بار خود و آن حضرت و دوست می داشتند تا آنکه او را بپسند  
 می کردند طیره را و قال عبارت از آن است که کسی چون بکار  
 متوجه شود کلمه تک بگوش وی رسد مثل بار باشد و یا سالم یا سماع  
 آن خوشوقت شود طیره عبارت از شکون بد است که از گذشتن  
 حیوانات بجانب راست و چپ یا از کردن زاغ یا مانند آن  
 گیرند چون حاصل می شد چیزی که آنرا دوست می داشتند می فرمودند  
 الحمد لله رب العالمین علی کل حال چون چیزی که آن را ناپسند  
 می داشتند می فرمودند که الحمد لله علی کل حال و چون بعد از فراغ  
 طعام بر داشتند می شد طعام از حضور آن حضرت عم می فرمودند  
 الحمد لله الذی اطعمنا و سقانا و آراننا و جعلنا مسلمین ایشان  
 نشستن آن حضرت عم رو بقبله بود بسیار سعی کردند که کلمه  
 نمی گفتند سخن بیهوده را از می کردند نماز کوتاهی مانند خطبه  
 را و اد طلب مشغول می کردند از خدای تعالی در یک مجلس  
 صد مرتبه و شنیده می شد از سینه مبارک در حال نماز آوازی مثل  
 جوشن دیگر بسبب آن حضرت عم و روزه می داشتند  
 روزه دوشنبه و پنجشنبه و سه روز از هر ماه و روزه عاشر و دهم  
 یوم که در جمعه بی روزه باشند و روزه های هر روز در رمضان

بخندان روزه نمیداشتند که در شعبان و یکی از خواص آن حضرت  
 هم آن بود که در خواب می رفتند چنانکه آن حضرت هم  
 نمی خفت دل آن حضرت هم بسبب انتظار وحی و متوجه بهم  
 شدن بجانب قدس چون آن حضرت هم می خفتند شنبه  
 می شد دم آن حضرت هم و غوطه از آن حضرت هم ظاهر نمی شد  
 و آن صوت منکر است که از بعض خفتگان شنیده می شود  
 چون می دیدند در خواب چیزی که پس نمی کردند می گفتند هو الله  
 لا شريك له و چون بخیل خفتن آرام می گرفتند می گفتند رب  
 قمتی عبدك يوم تبعث عبادك و چون بیدار می شدند میگفتند  
 الحمد لله الذي احبنا نابعدا ما اما تقوا اليه المنشور و نمی خوردند  
 بعد از نیت اول می کردند و صدقه آن است که برای طالب  
 ثواب فقیران دهند و خصوصیت آن شخص منظور باشد و هدیه  
 آن است که برای اکر ام این شخص باشد و اگر کسی هدیه  
 بخندمت آن حضرت هم می فرستاد آن حضرت هم به مقابله  
 آن مثل آن یا بهتر از آن بآن شخص عنایت می فرمودند و  
 تکلف نمی کردند و خوردنی در وقت قاف و شدت جوع سنگ  
 نمی بستند بر شکم خود بآنان طاقت نشو بخدای تعالی آن حضرت هم

و انکله خود اسامی زمین عطا کرده بود پس آن را قبول نکردند  
 آخرت را اختیار نمودند و آن حضرت هم خوردند نان با سرکه و  
 فرمودند یک نان خورش است با سرکه خورید و گوشت دست  
 نزن فرمودند بخورید زیت بپزند و گوشت را اولاد را بپزند که وی از  
 درخت مبارک است و آن حضرت علم میخورد و بدست برانگشت  
 و بعد فراغ طعام می لیسیدند آن انگشتان را و آن حضرت  
 هم خورده اند نان جو با فروما خشک و خربزه با فروما تر و باد رنگ  
 و با فروما تر و فروما را با مسکه و رغیبت میداد بشتن بشیرینی و شهم  
 و آب نشسته میخوردند و در میان آب نوشیدن سه بار آود  
 و از دهان جدا کرده دم می گرفتند و چون می خواستند که آب باقی  
 مانده را با عذاب عنایت کنند از جانب راست شروع میکردند  
 یکبار بشیر آشامیدند و انگاه فرمودند هر که جری او تا کولات خورد  
 باید که بگوید اللهم ارزقنا خیرا منه و هر که شیر را آشامد باید که بعد از آن  
 بگوید اللهم بارئنا لما فیہ و زدنا منه و فرمودند نیست چیزی که  
 کفایت کند جای خوردنی و نوشیدنی هر دو بفرست و آن حضرت هم  
 می پوشیدند جامه پشمین و در با میگردند و فعل دوخته و چون کرده  
 و تکلف نمی کردند پوشیدنی و بهترین جامه پوشیدنی آن حضرت



بعم فمض بود چون جامه نومی پوشیدند میگفتند **اللهم لك الحمد**  
 که ما که سوتنیده اساتلك خیزد و خیر ما صنع له و اعوذ بك من شره  
 شر ما صنع له و خوش میباشند از جامای سرسبز و احبابایک چادر می پوشیدند  
 که جز آن بر آنحضرت ندم نبود و میباشند و گوشت او را میان دو شانه خود نماز  
 گذاردند و در آن یک چادر باین کیفیت و آن حضرت هم دستار  
 میباشند و میگذاشتند یک طرف آن را در میان دو شانه خود یعنی  
 شاید و می پوشیدند و در جمعه چادر سه بخ بعضی گفته اند آن چادر  
 محطاط بود و بخطوط مرخ و می پوشیدند انگشتی از سیم که نقش  
 آن محمد رسول الله بود و در خضر دست راست و گاهی در خضر  
 دست چپ و خضر نام خود در تری انگشتان است و دست  
 میداشتند خوشبو را و ناخوش میشدند از بوی بد و می فرمودند هر آنکه  
 الله تعالی نهاده است لذت من در زنان و خوشبو گردانیده است  
 خنکی چشم من در نماز و از اجناس خوشبو استنبال نمیکردند و نه خالیه  
 در آن خوشبوی است مرکب و نیز من یک راهها و بخور میگردانیدند  
 از عود و کافور و همه میگردانیدند و آن قسم اعلی است از  
 اسامی مردم و گاهی مردم میکشیدند سه مار در چشم راست و دو بار  
 در چشم چپ و گاهی مردم میکردند و رنات صوم و بسیار استعمال

میگردند و چون را در بر و زینش خود و اسبهای دهن میگردند یک  
 روز در میان و سه میگردند بر جایست حد و طاق و دو دست  
 میداشته اند اگر در از جانب راست و در شانه کردن و تعیین  
 پوشیدن و ظهارت کردن و در زینگاه <sup>نظر</sup> میگردند و در آینه در  
 سفر از آن حضرت عم جدا نمی شد چند چیز استیشیه دهن و سرمدان  
 و آینه و شانه و مقراض و مسواک و سوزن و رشته و آن حضرت  
 عم مسواک میگردند شبی سه بار پیش از آنکه بخواب روند  
 و بعد خواب چون به تبهجد بر میخاستند و وقت بر آمدن نماز صبح  
 آن حضرت عم حجامت میگردند یعنی خون میکشایند و آن حضرت  
 عم مزاج می کردند و نمیگفتند و مزاج مگر سخن راست یکبار  
 ششصدی بخند مت آن حضرت عم آمد و گفت یا رسول الله سوار  
 کن مرا بر شتری فرمودند سوار کنم ترا بر چه ماده <sup>شتر</sup> گفت چه مرا  
 تواند برداشت حاضران وی را می گفتند نمی باشد شتر مگر چه ماده  
 شتر و دیگر مازنی خند مت آن حضرت عم آمد و گفت یا رسول الله  
 شوهر من بسیار است و وی حضرت عم را می طلبید فرمودند یا ناشوهر  
 تو آن است که در چشم وی سفیدی است <sup>است</sup> مراد آن حضرت  
 عم سفیدی پنبه که چشم بود و آن زن سفیدی مذموم که مانع

نظر باشد فهمید پس زن باز گشت به کنار چشم شوهر  
 خود شوهرش گفت ترا چه شد که چشم من می کشائی گفت خبر  
 داده است مرا آن حضرت عم که در چشم تو سفیدی است  
 شوهر گفت هیچکس من نیفتد <sup>تالا</sup> در چشم دی سفیدی است  
 و زن دیگر بخدمت آن حضرت عم عرض کرد یا رسول الله عم دعا کن  
 بجناب خدای تعالی که مرا در بهشت داخل گرداند فرمودند ای ام  
 قلان در بهشت هیچ چیزال داخل نخواهد شد پس آن زن گریه  
 کنان از مجلس آن حضرت عم از گشت فرمودند او را خبر دهید  
 که داخل نخواهد شد در بهشت بحالت پیری یعنی از سر نو جوان خواهد شد  
 و در حالت جوانی در بهشت در آید برای خدای تعالی می فرماید  
 انا انشاناهن انشاء افجعلناهن ابکارا عرا یا اقرایا معنی آیه بحسب  
 اقتضای این حدیث چنین باشد که ما پدید آئیم مومنات را بعد از کردن  
 دیگر یعنی در حشر پس گردانیم ایشان را دختران جوان  
 و الله اعلم آن حضرت عم نخست در عقد نکاح آورد و بعد از آن  
 بنت خویمه را و مطابق این قصه مذکور شد بعد از آن سوخته بنت  
 ز می را و وی نیز یک آنحضرت عم پیر شد و آنحضرت غم  
 خواستند که در اطلاق و جنوس نوبت خود عايشه را داد و رخصت

و گذشت مراد از آن بی بی که کار نیست مقصود من آن است که بر  
 انگلیخته شوم در ازدواج آنحضرت <sup>ع</sup> و بعد از آن عایشه بنت  
 ابی بکر الصدیق رض را بنکاح از روی <sup>دلی</sup> و از آنکه پیش از هجرت  
 بدو سال و بقولی پیش از هجرت سه سال دور مانده و سال و دو  
 انوقت شش ساله بود هم بستر ساختند آنحضرت <sup>ع</sup> و در او  
 ماه شوال سال دوم از هجرت دوی نهم ساله بود و آنحضرت  
<sup>ع</sup> وفات یافتند و دوی نهم ساله بود و دوی وفات یافت  
 بر بنه هفتم رمضان سنه پنجاه و هشتم و در بقیع مدفون شد و غیر  
 ازین نیز نقل کرده اند آنحضرت <sup>ع</sup> هم بی بی بکر را بنکاح عایشه رض  
 تزوج نکرده اند و کتب دوی ام عبدالله است بعد از آن حضرت  
 بنت عمر فاروق را بنکاح آوردند و دایمی آمده که آن حضرت <sup>ع</sup> هم  
 ویر اطلاق دادند پس مانده شد چیریل که خدای تعالی شمارا میسر نماید  
 که در جهت کینه او را زیرا که حضرت <sup>ع</sup> بسیار روز در نماز گذار است  
 و بروایتی آمده که آن حضرت <sup>ع</sup> در جهت کردند بجهت مهر بانی بر عمر و بن  
 و بنکاح آوردند ام حبیبه بنت ابی سفیان را و گوی در آنوقت  
 در حبشه بود و مهر داد و را از طرف آن حضرت <sup>ع</sup> بنامش  
 بادشاه حبشه چهار صد دینار و موی نکاح او شد عثمان بن عفان رض <sup>ع</sup>

و التماس میکرد و میگفت من بد بختم اختیار کردم دیار الزان جمله  
 اسات خواهر دینه کلبی را بگریز خواستند و دخول نکردند و خود کربنت  
 بدیل و وی همان است که بخشید نفس خود را بآن حضرت هم یعنی  
 بنیر مهر و نکاح آمد و تقوی بخشید نفس خود را مثریک بود و اسما  
 بنت النعمان جوینه گویند چون آن حضرت عم خواستند که دست  
 بوی رسانند گفت اعدو ذل الله منك بخدای می پناهم از تو پس آن  
 حضرت عم مفارقت کردند و عمره بنت یزید و زنی از غنما و عایله بنت  
 ظبیان و این همه را طلاق دادند قبل از دخول و سبب بنت الصامت  
 و وی ببرد پیش از آنکه آن حضرت هم بوی نزد یک شوند و  
 زنی دیگر چون آن حضرت عم ذابت که نزد یک شوند فرمودند  
 ای بی نفسیک یعنی نفس خود پس ده گفت ایچ زن و پس نفس  
 خود بیا از آری بعد بد پس آن حضرت عم او را بر دند  
 خطبه کردند زنی را پس پدرش گفت که وی داغ سفید دارد  
 و بوی بیج طاعت نیست چون رجوع کرد داغ یافت و خطبه کردند  
 زنی را از پدرش وی صفت وی بیان کرد و گفت زیاده ازین  
 نیست که گاهی بسیار نشسته است فرمودند که از او نزدیک خدا شنج  
 رحمت نیست پس ترک کردند و بود مهر از واج آن حضرت

بانصد و اعم هر زینب را این قول اصح ماقول است مگر ضمیمه و اعم  
 جیه چنانکه گشت از اولاد آن حضرت عم قاسم و کینت  
 آن حضرت عم بنام دی بود پس آن حضرت عم را ابو القاسم  
 میباشند و عبد الله طیب و طاهر مرد و لقب دی است و بقولی  
 طیب غیر طاهر بود و زینب و رقیه و ام کلثوم و فاطمه و فاطمه خور  
 ثرین دختران آن حضرت عم است این پسران مردند پیش  
 از اسلام و در طفولیت و و بتران وقت اسلام یافتند و مسلمان  
 شدند و این جماعه همه از بطل حدیث بودند بعد از آن در مدینه از بطن  
 ماریه قطیفه ابراهیم پیدا شد و طفل بمقادیر و زه شده در گنجه است و  
 بقولی هشت ماه و بقولی هشتاد و اولاد آن حضرت عم همه در حیات  
 آن حضرت عم و فاطمه یافتند و اوقات فاطمه بکه دی بعد آنحضرت  
 هجدهم پشش ماه بود پس زینب در نکاح ابی طالب المعاص بود بزاویه برای  
 بوی پسری علی نام که در حالت صغر در گنجه است و دخترش امامه نام جوان  
 شد امیر المؤمنین علی کرم الله وجهه او را در نکاح آورد و دخترش از  
 فاطمه و بعد علی منبره بن نوفل از وی پسری زاد بختی نام فاطمه  
 خنص و در نکاح امیر المؤمنین علی کرم الله وجهه بودند بزاویه برای  
 وی و حسن و حسین و محمد و ام کلثوم و زینب

و حسن در صغر <sup>ابو لهب</sup> رگه شست و زینب را عده الله این  
 جعفر به نکاح آوردند <sup>پس</sup> برای دی پسر می طای نام  
 نزدیک وی بمردوام کنوم رایه نکاح آورد دایم المومنین عمر رض  
 پس بزاد پسر زید نام برای اورض و بعد عمر رض عون  
 بن جعفر بزنی خواست بعد از وی محمد بن جعفر بعد از آن عده الله این  
 جعفر و رقیه بنت آن حضرت هم نزدیک امیر المومنین عثمان  
 رض بود بزاد پسر عده الله نام <sup>پس</sup> جعفر حسن در گدشت و رقیه  
 وقت یافت روزیکه رید بن الحارث بشارت فتره بدیده به  
 آورد پس عثمان رض بعد از وی به نکاح آورد ام کنوم راودی  
 نیز در عقد عثمان رض متوفی شد در ماه ستجبان سال هفتم و بیست  
 از عثمان رض رقیه نزدیک عتبه و ام کنوم نزدیک عتیه هر دو  
 پسران ابو لهب بودند اسامی اعمام و عمت آن حضرت عم  
 حارث و قثم و زبیر و حمزه و عباس و ابوطالب و عبد الکعبه و حبلان  
 و ضرار و غیداق و ابو لهب و عقیه و عاتکه و اردی و ام کلثیم و اسمیه  
 ازین جماعه اسلام نیادند مگر عقیه اسامی موالی آن حضرت هم  
 زید ابن الحارثه و پسر وی اسامه و ثوبان و ابو کبشه و وی دو  
 پدر حاضر بودند زنی که امیر المومنین عمر رض خایفه شدند و قات

یافت و انیس <sup>شش</sup> نفران بقولی ویرا آتش <sup>سخت</sup> میزدند و وارث شده بودند  
از پدر خود و بقولی ویرا از عبدالرحمان بن عوف خرید کردند  
و رباح و یسار و راعر نیون کشتند و ابو رافع ویرا عباس  
بنجد است آن حضرت عم گذرانیده بود و وقتیکه خبر اسلام عباس  
رسید او را از اسرا خستند و در نکاح وی دادند سلمی را که مولات  
آن حضرت بود پس از وی پسری متولد شد عبدالله  
نام که نویسنده امیرالمومنین علی کرم الله وجهه بود و ابو موسی و  
وفسار و وی بشام و قات یافت و رافع این جماعه مذکورین را  
آن حضرت عم آزا کرده بودند و بد عم که او را رفاعهیده  
گذرانیده بود و وی <sup>کشته</sup> شد در غزه و وادی القریه و کرکریه  
او را هوزیه بن علی <sup>بن</sup> <sup>سخت</sup> کش فرستاده و آن حضرت  
عم او را از اسرا خستند و زید جد بلال بن <sup>سخت</sup> <sup>سخت</sup> و عبید و طهمان و  
ما بور قبطی از هدیه مقوقنس و اقدیالو و اقد و شام و ابو ضمیر و  
آرمی بود و روز چنین او را از اسرا خستند و ابو عبید <sup>سخت</sup> <sup>سخت</sup> نام  
ابو عبید و سفینه که نخست <sup>سخت</sup> <sup>سخت</sup> نام سلمی بود بعد از آن او را آزاد  
نکرد و شرط نمود که مادام که زندگیا باشد خدمت آن حضرت عم  
کند گفت اگر شرط نمی کردی نیز من نام قات آن حضرت عم نمیکردم



و آنجا که مدی می گفت شتران را و او به همراه او بعضی اهل  
سیر به پیش ازین فرموده اند اسامی کثیر کان آن حضرت عم  
اسلمی ام را افح و رضوی و اسیمه و ام شمیر و ماریه و شمیر بن و ام  
ایمن که بر که نام داشت و در کنار داشته بود آن حضرت عم را  
و شش کس از بنی قریظه و بنو نضله بنت سعد و حذافه و نویده اسامی  
خادمان آن حضرت عم انس بن مالک و هند و اسما و خمران  
حارثه و ریمه بن کعب اسلمی و عبد الله ابن مسعود و عقبه بن  
حارث و بلال و سعد و ذوق و قریظ و غیره برادر زاده با خواهر زاده نجاشی  
بود و بگری بن شد اخ لیس و ابوذر غفاری و اسامی فرزندان کنه بن  
آن حضرت عم سعد بن معاذ و زهره و در هر است کرد و در کوان  
بن عبیده بن جحش محمد بن سلمه انصاری و در هر است کرد و در نیر  
مروان بن قیس و عباده بن جحش محمد بن انس و ابی ایوب و بلال در وادی  
القری و چون این آیت نازل شد و الله یدعیك من الناس  
موقت است که کسی نجات یابد کند اسامی ایلیجیان آن حضرت  
هم بجانب بادشاهان روزگار عمر این امیه را بجانب نجاشی  
فرستادند و نجاشی نفک است که بادشاه حبشه باشد و نام  
وی احمس بن عبد الله بن عربی عدیه باشد پس نهاد نام

آن حضرت هم بزد و چشم خود و فرو آمد از تخت و نشست  
بر زمین و اسلام آورد و دو قات یافت در ایام حیات آن  
حضرت هم سال مهم پس نمایانند برو چنانکه گزند و دند و دجیه  
کاهی را ابوی بادشاه روم دوی هر قل نام داشت پس ثابت  
شد نزد یک وی بدلائل نبوت آن حضرت هم و قصد اسلام کرد  
قوم وی با وی موافقت نکردند و ترسیدند از آنکه اگر اسلام آورد  
مطایب او نماند پس باز ماند از اسلام و عبدالدین خدا در ابوی  
که نری بادشاه فارس پس کسری پاره پاره کرد نامه آن  
حضرت را عزم پس آن حضرت عزم فرمودند خدای تعالی پاره  
پاره کرد بادشاهی او را و کشتن شد و حاطب ابن  
ابی بلتعنه را ابوی موقت و قتلش لقب کسی است که مضر  
و اسکندریه در تصرف او باشد و زیادت آمد با تمام مردم  
فرستاد بخد مت آن حضرت عزم ماریه و شبریس و اشتر  
سفید کرد لذل نام داشت و بقولی هزار دینار و بیست هزار  
و غیر این العباس را ابوی جعفر و عبدالدین بلندی بادشاهی  
عجمان پس مرد و مسلمان شدند مانع نیامدند عمر را از آنکه از رعیت  
زکوة گیرد و در میان ایشان قضای کند پس عمر میان ایشان می بود

بنام آن حضرت عم و فات یافتند و سلیمان احمد را بسوی پهلوانی می  
 رئیس بنامه پس وی را ام حایط کرد و بخندست آن حضرت عم  
 گفته فرستاد و بنک بجز است آنچه شما بسوی وی میخواهید و من  
 خطیب قوم خود و شاعر بشانم پس مرا بعض تصرف در امر خلافت  
 دید پس آن حضرت عم قول نفرمودند و ماندند و شجاع  
 بن دهب را بسوی حارث غسانی یا و شاه بلخا که شهری است از شام  
 پس بر تافت نامه آن حضرت عم و گفت می شوم بادشاه روم  
 ازین معنی منع کرد و با بجزین آمد امیر را بسوی حارث حمیری در یمن  
 و علاء بن الحصر می را بسوی سادی یا و شاه بجزین پس مسلمان  
 شد ابو موسی اشعری را و سوزین را بسوی یمن پس مسلمانان  
 شدند رحیت یمن و بادشاهان ایشان نیز قتال اسامی نویسنده گان  
 آن حضرت عم خلافت از بجز و عامر بن ذبیح و عبدالله بن ارقم و ابی  
 ابن کعب و نابت بن قیس بن شماس و نابت بن سعید و حنظله  
 بن ربیع و نابت بن نابت و ضاوید ثمر جیل بن حسانه بن نجاشی آن  
 حضرت عم یمن را و نابت بن نابت بن نابت بن نابت بن نابت  
 و حمزه و جعفر و ابی و ابی و ابی و ابی و ابی و ابی و ابی و ابی  
 و عمار و بلال را و ابی و ابی و ابی و ابی و ابی و ابی و ابی و ابی

وقاس و زبیر بن العوام و عبدالرحمن بن عوف و طلحه بن عبید الله  
و ابو عبیدہ بن الجراح و سعید بن جبیر و ابی بن کعبہ و ابی  
عمیر از اسبان و در اس بودند و این با اختلاف هم است  
شکب و بروی روز احد سوار شده بودند پیشانی و قوایم او  
سفید بود و او دست راست که برنگ بدن بود و او را فربهی  
مناسب و مواری بدن بود آن حضرت عم بروی سابقست  
کردند پس سبقت کردند و خوش وقت شدند و مرتجزمان است  
آنکه عزیمت بن ثابت گواهی داد و نیز از هدایا مقوقس و لحیف هدیه  
ربیع و طرب هدیه فرزند بن عمر و خدام و خود هدیه تمیم دارمی و خریس  
و ملاوح و شمر که او را از حضرت عیسی بن خرید کرده بودند و سبقت  
کردند و بار پس از رسیدن به مدینه و ماندن بر روی وی گفتند ما انت  
و ابی بن کعبه و ابی بن کعبه و ابی بن کعبه و ابی بن کعبه  
و لعل از هدایا مقوقس و دوی اول که در اسلام بروی سوار  
شدند فقه قبول فرمودند آن را از ابوبکر صدیق رضی الله عنه  
بادشاه ایا و در سه کار آن حضرت هم در سه کارش بود که او را  
پیچ و برمی گفتند و نقل کرده نشده چیزی از حضرت عیسی بن خرید  
آن حضرت عم بوده باشد و آن حضرت عیسی بن خرید

و از بود در عالم بود و وضع است غریب و نادر و نور و هدایت  
 فرستادند و سوی آن حضرت همه آمدند بن جبار و ناز شیردار  
 از سواشی که عقل و نزدیک آن حضرت عم ناز بود و قصوی  
 نام که روی بجزرت کردند چون وحی نازل شد هیچ چیزی بر  
 نمیداشت آن حضرت عم را الا قصوی گویند عشا و جبار نیز نام  
 وی است یک بار روزی با شتر اعرابی دیدند شتر سبزه  
 کرد این معنی بر مسلمانان شاق آمد آن حضرت عم فرمودند لازم  
 است بر الله تعالی که هیچ چیز از او رد نیافد غالب نیاید الا دقتی و او را  
 مناد بمانند و در سر کار آن حضرت عم هر راس از بز می بودند  
 که برای شیر خوردن آن حضرت عم مخصوص میبایک کرده بودند  
 خروس و بوق و بوق و بوق یک آن حضرت عم شمشیر بود و از آن  
 جبار و انصار که از صفایم بود و اموال میداد این احتجاج بدست  
 آمده بود و آن حضرت عم بخواب دیدند گوید بر طرف وی  
 شکستنی آمده است و تعبیر کردند که مسلمانان را بزمستی رو خواهد داد  
 و صورت روزی احد تحقیق شد و سه شمشیر از اموال بنی قریظ  
 بدست آورده بود و بدقتی و تباوت از جمله آن شمشیر با محمد  
 و دیگران که از پدر خود میراث یافته بودند و غضب که

بعد از آنکه عباد و گزرا نیزه بود و قصب و دوی اول شمشیر می  
 است که آن حضرت عم او را حمل کرد و در پیش آن حضرت  
 عم چار نیزه بودند نام یکی شنی و سه نیزه باقی از بنی قریظاع بدست  
 آمده بودند و هم نیزه بود که برداشته میزد و بر یکی آنحضرت  
 عم در عیدین و جو یکی ده سه کج افتاد یک درع و نیم عصا که  
 عمی را عرجون می گفتند و عصای زریک که او را قمشوق گفته و چهار  
 کمان و یک ترکش و ترسی که موی صورت که کس ساخته  
 بودند بخند دست عم بر سیم نهاده آمد آنحضرت عم دودست  
 نه در ابوی نهاده پس آن صورت معدوم شد انس گفت  
 رض فقل و قریحه آن حرکت سیم بود و در میان نعل  
 و قریحه چند خاتمه سپید بود و قریحه چیزی است که نزدیک مهبض  
 از سید بود و بر آن سازه و نعل خیری است که بجهت ناله  
 شمشیر از سیم و غران سازند پیش آن حضرت عم آورد که  
 بودند که آنها را از سلاح بنی قریظاع بدست آورده یکی سید  
 دیگر قصبه زری بود که او را ذات النضول می گفتند و پوشیده اند  
 ز چنان دارد و زخین و گویند که نزد آنحضرت هم زرباندا و عم  
 بود آنکه ایشان روز قتل جاکو است

آن حضرت عم خودی بود که آن را بنی السبغ نامند و پیش  
آن حضرت عم گزیده ازادیم وردی سه سکه از رسم و  
نشان آن حضرت عم سفید بود و چون آنحضرت عم وقت  
یافتند گداشته جامه برد و جره نوعی است از چادرهای یمن و  
دازاری عراقی گدافی روضه الانجاب و دو جامه صفاری قمی  
مخاری و قمیص سحوی جبه یمینیه و خمیه یعنی چادرهای نام و او قمی  
سید و چند کوفیه نوره و خیره مانند سه یا چهار رنگین بود و  
پیش آن حضرت عم ظرفی از برقم بود که در وی تی نهاده  
آینه و شانه حاج و سرمه دان و عراض و مسواک و فرش آن حضرت  
عم از برقم بود و حشوان بجای پشمین فرما بود و قدحی بود که سه  
موضع بصفایح سیم مضبوط ساخته بودند و دیال از سنگ آوندی  
کامل آن عمر کرد و وی حلال و سه می ساختند و آن حضرت هم  
آن را بر سر می نهادند وقتی که در سراز عراست امر می یافتند و دیال  
بود از شیشه آوندی بود و دیال برای غسل از صفر و دیال بود کال  
و چنان بود که لوی کمر فطرمی پیوندند و چهارم حصه صاع بود و  
انگشتری بود از سیم که رنگین می بود از وی بود بر آن کلمه محو  
رسم آن سه کلمه بود و در قنوی وی از آهن بود و جای و عمل نگین باران

حسین مطبوع گردید و نزد نجاشی دو روز و سه روز به سر گذشت  
 پس آنحضرت هم پوشیدند آنهارا و آن حضرت هم را کلبی  
 بود سیاه و عمامه که او را سحاب میگفتند و پیش آنحضرت هم  
 دو جامه بودند برای نماز جمعه بخرآن جامه که مسایر ایام می پوشیدند  
 در و مال بود که می مالیدند آن را بر روی بعد وضو و از جمله منجرات  
 آنحضرت هم قرآن است و او بزرگترین منجرات است بیج بشری  
 مثل یک مورد از آن تواند آورد و خبر داد از اخبار گذشته و  
 آینده مطابق واقع و از آن جمله مشق صدر است که در زمان  
 خورشائی مالیکه سپید آن حضرت را شکافتند و بایمان و علم برگردند  
 و از این جمله آن است که آن حضرت هم خبر دادند قوم را از  
 قصه اسرار و فتن بیت المقدس پس گفتار تکذیب  
 کردند و بعضی علامات بیت المقدس را که آن حضرت بیان فرمودند  
 تا بآن نفرموده بودند برسدند پس خداستمانی بیت المقدس  
 را بر این حضرت هم منکشف ساخت تا هر چه آن قوم می پرسیدند  
 آن حضرت هم بواقعی بیان می فرمودند از آن جمله شکافتن شدن  
 بانه است و از آن جمله آن است که قریش با خود عهد بستند  
 که آن حضرت عمر را بکشند چون آن حضرت هم پیش آمده



و بهر سبب این است تا در دایک بهشت خاک که گشته فرمودند  
 شایسته الوجوه و در روحی ایشان انداخته پس نرسد چیزی  
 از آن سنگ ریزه های کسی مگر که کشته شد و ز بار و از آن جمله  
 آن است که حضرت جم روز چنین انداختند یک مشت خاک  
 در روی دشمنان پس خدا ایتامی آن جمله را بهریمت واد  
 و از آن جمله آن است که چون آن حضرت عم در غار بهمان  
 شدند عینک بود بر در غار تنید تا قوم گمان کنند که در غار کسی نیست  
 و از آن جمله آن است که چون سه اوس مالک تعاقب آن  
 حضرت عم کرد و وقت محضت ازین شد تو ایسم اسب او در زمین  
 سخت و از آن جمله آن است که آن حضرت عم دست  
 خود را ساند بر پشت بر خانه که نو زبیری بر سید بود پس  
 آن بر خانه به زمین برام می شد و احوال آنکه شمر  
 بود و از آن جمله آن است که آن حضرت عم دعا کردند  
 برای عمر و رض که خدا ایتامی بسبب ایشان امانت و عزت  
 دهد پس همچنان و نافع شد و از آن جمله آن است که دعا کردند  
 برای علی کرم الله وجهه که خدای تعالی دور کند از ایشان تاثیر  
 گرمی و سردی و آب و آتش خود در چشم ایشان افکند

مال آنکه ایشان زنده چشم داشتند ~~پس~~ همان ساعت شفا  
 حاصل شد و پنج کاه بعد از آن در چشم ایشان را عارض نشد و  
 از آن جمله آن است که یحشمت قتاده بن نعمان زخم بر سیاه آب  
 بر رخساره روان شد پس آن حضرت عم آن چشم را بجای  
 او نهادند پس آن چشم بهتین چشمان او و با جمال ترین آنها  
 شد و از آن جمله آن است که دعا کردند آن حضرت عم برای  
 ابن عباس رض که ندای تعالی او را تاویل فرمود و گفته  
 فی الدین عنایت کند پس به یحشمتان واقع شد و از آن جمله آن  
 است که دعا کردند بر برکت در خرمای نابرض دوی بغایت  
 قابل بود پس بابر از آن حق نعمت او اساخت و سیزده  
 و سبب باقی ماند و از آن جمله آن است که دعا کردند برای  
 بر آن بزرگوار که در عتب ~~همه~~ رفتی پس ~~هر~~ آن باز از ~~همه~~ ~~پس~~  
 می رفت و از آن جمله آن است که دعا کردند برای انس بطول  
 عمر و کثرت مال و اولاد پس یحشمتان واقع شد و از آن جمله  
 آن است استشفانمودند پس یک هفته باران می آمد بعد از آن  
 دقایق دفع باران کردند پس منقطع شد ~~سحاب~~ فی الحال و از آن جمله  
 آن است که آن حضرت عم دعا کرده اند بر عتبت ~~پس~~ ~~پس~~ ~~پس~~

بهلاک پس او را شصت و یک سال در روز از توابع شام و از انجمن  
 آن است که آن حضرت هم اعرابی را دعوت کردند باسلام  
 گفت هیچ گواه هست بر اینچیزی گویند فرمودند آری این درخت  
 گواهی خواهد داد بعد آن درخت را طایفه ند پس پیش آمد  
 از گواهی خواستند او گواهی داد سه بار بعد از آن بجای خویش  
 رجوع کرد و از آن جمله آن است که امر کردند در درخت را که  
 جمع شوند پس جمع شدند بعد از آن متفرق گشتند و از آن جمله آن  
 است که امر کردند انس را که بر دیوئی درختی چند از خدا بگوید  
 ایشان را که آن حضرت عم می فرمایند است. را که فرایم آیند پس  
 بهم آمدند پس چون از فضای حاجت فارغ شدند فرمودند انس  
 را که ایشان را بگردانید بجای خود و ند پس بجای خویش رفتند  
 و از آن جمله آن است که آن حضرت عم پس درختی بخواب  
 رفتند آن درخت زمین را کافه کافه نزدیک آن حضرت عم  
 آمد پیش آن حضرت عم استاد و چون آن حضرت عم  
 بیدار شدند اصحاب قسمه را بعرض رسانیدند فرمودند که این درختی  
 است که اذن خواست از هر در گار خود که بر من سلام کند پس  
 او را اندکی مالی اذن داد و از آن جمله آن است که سلام کردند

بر آن حضرت عمنسنگ و در خضه و در بان شبها که آنحضرت  
عمم مبعوث شدند که السلام علیک یا رسول الله و ازان جمله آن  
است آن حضرت عمم فرمودند که من نبی شایسم سنگی را که  
در مکه بر من ملام کردی پیش از آنکه مبعوث شوم و ازان جمله  
آن است که چون برای آنحضرت عمم منبر ساخته شد سونی که  
آنحضرت عمم بروی تکیه کرده خطبه می فرمودند مالو فریاد کرد و ازان جمله  
آن است که کافران برای آنحضرت عمم در گوشت بز زهر مختلط  
کردند پس بخورد آن حضرت هم را آن بز که در وی زهر است  
از ازان جمله آن است که تسبیح گفتند سنگریزه در دست آن  
حضرت عمم و این چنین طعام تسبیح گفت و ازان جمله آن است  
که شتری پیش آنحضرت عمم شایست کرد که مالکان هم علف  
گرم میدهند و کار بسیار می فرمایند و ازان جمله آن است که بگفته  
اهو بخندمت آن حضرت عمم التماس کرد که حضرت عمم وی را  
از قید خلاص کنند تا شیر و دود و بچه خود را بعد ازان باز آید پس  
آنحضرت عمم او را خلاص کرد و او بشها و تین تلفظ کرد و از انجوبه  
آن است که خبر کردند و زید را که فلان کافران بجز کشته نخواهد شد فلان  
این بنای پس تاج و تکر و هیچ کس از ایشان ازان فعلی که آنحضرت

ضمیمه: این منشی در محضر بیوه خانم از آن جمله آن است که خبر داد و ندانید که  
چهارم از امت آن حضرت علم و فقه و ریاضه و اخلاص و امانت و امانت و امانت و امانت  
است پس این منشی و اقربا و زاریان و امانت و امانت و امانت و امانت  
عزیز و رضایا باشد پیش خواهد آمد پس این صورت  
و قیام شد و همان بلا مقبول شد و از آن جمله آن است که اندام  
را فرمودند که شمار ایشان را بده از من و دیگران را به شهر ترجیح  
و نه پس این صورت و در زمان معاد و رضایا شد و از آن جمله  
آن است که در حق حسن و حسن فرمودند که این فرزند من است  
و نزدیک است که علاج او کند خدای تعالی بسبب وی و در میان  
و دیگر و در رگ از میانان پس این منشی و امانت و امانت و امانت  
آن است که آن حضرت علم فرمودند و قتل افسوس و عین کذاب  
پس این منشی و امانت و امانت و امانت و امانت و امانت و امانت و امانت  
که شهری است بین و از آن جمله آن است که آن حضرت علم  
فرمودند ثابت بن قیس را پیش حیدر و قتل شهید از زندگانی  
کنند و در حالی که ستوده باشد و کشته شود و در حالی که شهید شود پس  
شهید شد و در زمانه و از آن جمله آن است که مرده شد مردی  
و پوست بمشکران پس خبر رسید با آن حضرت علم که او برود

فرمودند که اگر از زمین قبول بخوابد پس چهارم کرد و زمین میگردند  
 زمین و در این زمین می انداخت و از آن جمله آن است که شخصی  
 دست چپ و تمام میخورد و آن حضرت هم فرمودند که دست  
 راست بخورد و او نداند که دست راست نهیم و آن هم بخورد و فرمودند  
 توانای مباد اگر پس بعد از آن توانست که دست راست  
 بر وارد پس ویان خود را از آن خبر آن است که داخل شد و روز  
 پنج که عظمه در مسجد السلام بنام حوالی کعبه میاق بودند دست  
 آن حضرت چپ و راست بود پس اشارت میکردند بدان که  
 و می فرمودند که خاء التیق و زهق التیق و آن بیان می افتادند و  
 از آن جمله آن است که از رس غشویه و حاصل این قصه  
 آن است که وی از جمعه نبی این کلمات پخشید \* یا ما از انجم  
 \* تسر \* طهر و خیر و بطن نر \* بعث نبی من مضر \* یا یبین الله اکر \*  
 \* قلع نیشینا من حجر \* تسلم من حر سقر \* و بار دیگر این کلمات  
 شنید \* یا یبلی الی اقبل \* تسلم ما لا یجھل \* هذا نبی مرسل \* و روحی  
 منزل \* فاما من به کی تعدل \* من حر نار تشعل \* و قود ها  
 \* یا لجدل \* و این معنی او را بر اسلام آید و از آن جمله است  
 قصه سواد این قارب و حاصل این قصه آن است که وی

در جماعت کاهن بود که چون دوی را از خواندش استقباله  
 خبر میداد چنی وی سه شپ وی را از پشت آنحضرت  
 عم آ که اباع دین آنحضرت عم البته می ماید کرد خبر داد و ادب و وجب  
 آن خبر آید و مسلمان شده ازان جمله آن است که گواهی داد  
 سو سمار به بنوت آنحضرت عم ازان جمله آن است نور انیدند  
 هزار کس را از یک صاع خود و عروه خندق پس همه سپر  
 شدند و طعام زیاد بود از حال اول ازان جمله آن است که  
 توشه لشکر باخر رسید پس آنحضرت عم جمع نمود بر نشانیای  
 توشه و دهای برکت کردند بعد ازانی قسمت کردند  
 آن را در میان همه لشکر پس کنایست کرد و همه را از آنجمله  
 آن است که آورد ابوهریره بخند مت آن حضرت عم یلمست  
 یفرما و گفت یارسول الله دعا کن برای من درین فرما برکت پس  
 دعا کرد و دعا ابوهریره رض گفت آن را در اینان کردم هر چند بر  
 می آوردم تمام نمی شد چندی در سق در راه خدا رفتم و گفتم و  
 همیشه ازان میخوردم و میخواورانیدم تا آنکه عثمان رض گشته شد  
 این دهرکت مفقود گشته و ازان جمله آن است آنحضرت عم  
 دعوت کردند اهل کوفه را برای یک پیاله از نرمد ابوهریره گفت

پیش آمدیم و متغیر می شدیم تا ما را از خوانندگان آنجا بر قاصد  
 قوم و نبود در پیاله مگر اندکی که در کنار پای وی پس آن حضرت  
 هم آن را جمع کردند یک لقمه شد آن را بر انگشتان خود نهادند  
 و فرمودند بخورید برکت نام خدا گفت ابوهریره مسهم خدا  
 می خوردم از آن تا سیر شدم و از آن جمله آمد است که جاری  
 شد آب از میان انگشتان آن حضرت عم تا آنکه قوم اسیدند  
 و وضو کردند و ایشان یک هزار و چهارصد کس بودند و  
 از آن جمله **ابو لهیث** که آوردند بخد مت آن حضرت عم  
 پیاله را در وی بنی **ابو عمار** آب بود پس آن حضرت عم خواستند  
 که انگشتان خود را در آن پیاله نهند و گنجایش نکرد پس  
 چهار انگشت در آن نهادند و فرمودند یاران بیایید پس همه  
 مشو کردند ایشان میان هفتاد و هشتاد بودند و از آن جمله آن  
 است که در غزوه تبوک وارد شدند بر آبی اندک که یک کس  
 را سیر آب کند و لشکر تشنه بود شکایت کردند بخد مت  
 آن حضرت عم پس گرفته تیری از ترکش خود فرمودند  
 این نیز را در آن آب نخلاند پس جو **سهم** که دانی آب و  
 سیر آب شدند اهل لشکر و ایشان وقتی هزار کس بودند



از آن جمله آن است که شکایت کردیم که نمی بخندم آن  
 حضرت عم که آب چاه ایشان شور است پس رفتند  
 آن حضرت عم با جماعه از اصحاب تا آنکه استخوان بر پناه  
 و ایشان آب دهن خود انداختند در آن چاه پس جاری شد آب  
 شیرین هر چند آب می کشیدند منقطع نمی شد و از آن جمله آن  
 است که آوردن بخندم آن حضرت عم که کودک خود را که  
 کل شده بود پس دست رسانیدند بر سر وی پس بمو  
 گشت موی سه او و دو در شد بیماری او و او اهل ایمان را  
 مشند پس آوردن از اهل آنجا که او را خود را نزدیک  
 سبله کذاب و او دست رسانید بر او پس آن کودک  
 کل شد و آن حالت در نسل وی باقی ماند و از آن جمله آن است  
 که بشکست و زبده رشمش بر عکاشه پس عطا فرمود آن حضرت  
 عم او را آن پس گشت ریش شمشیر ماند نزدیک او از انجمله  
 آن است که در خندق بشته پیش می آمد که هر چند میزدند  
 در وی هیچ اثر نمی کرد پس آن حضرت صلی الله علیه و سلم  
 بدست خود شمشیر کشید و تل که تله از هم باشد و از انجمله  
 آن است که دست را نیندند پای ابی رافع که شکسته بود پس

و درست شد گویا که هیچ گاه بیماری نداشت و معجزات آن حضرت عم  
 از آن زیاد تر اند که کتابی احاطه آن کند یا دفترى جمع کند و فات  
 آن حضرت عم بعد از آن که به شصت و سه سال رسید بودند  
 و غیر از این روایت نیز کرده اند روز دوشنبه فتنی که گرم شد  
 پانزده شاربخ و دوازدهم ربیع الاول بیمار ماند چهارده روز و روز  
 مدفون شدند شب چهارشنبه و چون نزدیک شد موت بود نزدیک  
 آن حضرت عم خانه آب پس داخل میکردند و روی دست  
 خود را در آب میزدند و میخواندند یا اومی فرمودند اللهم اعنی  
 هلی سكرات الموت خداوند آمد و گفت یا ابر مشقت های مرگ و  
 چون مقدوض شده حاضران آن حضرت را عم پیاده جبره پوشیدند  
 و بقولی فرستادگان این چادر را انداختند در آن وقت بعض اصحاب  
 از غزطی طاقی انکار موت آنحضرت عم کردند و این از عمر رض  
 منقول است و عثمان رض گنگ شد و علی کرم الله وجهه طمانده  
 شد و راجحان هیچ کس ثابت تر از عباس و ابوبکر صلوات الله علیهم  
 اند چنانچه بعد از آن مردمان از دروازه حیره شنیدند که آن  
 حضرت عم را غسل ندهند زیرا که آن حضرت صلی الله علیه و آله  
 و سلم ظاهر مطهر اند بعد از آن اواز دیگری شنیدند که آنحضرت عم

و اغسل و امید که گویند حرف اول شیطان نبوده پس  
 حضرت علی علیه السلام تعزیت بر اصحاب رضی الله عنهم کردند باین  
 کلمات ان فی الله عزاء من کل مصیبه و خلفا من کل هالمک و  
 و رکاسن کل فایت فعلی الله ذنقه و اذ الیه لنا رجوع فان اصاب من  
 عورم الشراب معنی اش آنکه نزد یک خدای تعالی دلاسا است از  
 ۹ هر مصیبت و عذوبی است از به میرند و تادانی است از به قوت  
 شوند پس بر خدا اعتماد کنند و بسوی او رجوع نمایند به تحقیق مصیبت  
 زده آن است که از ثواب مصیبت محروم شویم و اختلاف  
 کردند اصحاب در آنکه در حال غسل یا مهنه از حق زمار که آنحضرت  
 صلی الله علیه و سلم بر کشند یا با جامه غسل دهند پس خدای تعالی  
 بر ایشان خواب را مسلط کردند و گویند که نمیدانستید که  
 گشت غسل چنانچه آن حضرت را صلی الله علیه و سلم در جامه های  
 آن حضرت صلی الله علیه و سلم بیدار شدند و همچنین کردند و  
 متولی غسل علی و عباس و دو فرزند عباس فضل و قثم و دو مولای  
 آن حضرت صلی الله علیه و سلم شقران و اسامه بودند و حاضر شد  
 انجادس انصاری صلی الله علیه و سلم بر شکم مبارک  
 آن حضرت صلی الله علیه و سلم نهاد پس چیزی بیرون نیامد

مجموعہ انجیل ۱۷

\* مخبر الواصلین دین کتاب \*

\* قطعات تاریخ و فات آن حضرت \*

\* علی علیہ السلام و آلہ و اصحابہ وسلم و خلفای راشدین \*

\* ترمذی و معصومین و اولیای مقررین رض است مولف \*

\* آن امام عبداللہ محمد فاضل بن سید احمد بن سید حسن حسینی \*

\* ترمذی اکبر آبادی است مدعو بمظہر الحق کہ در عہد \*

\* دولت شاہجہان پا و شاہ در سنہ یکہزار و شصت ہندظم \*

\* آن پر داخندہ و از نام کتاب تاریخ آن برمی آید من \*

\* شیخ مدد اللہ علی خان این کتاب مستطاب را از حندور \*

\* حضرت سید حسن بخش صاحب کہ از اولاد حضرت مخدوم \*

\* جہانیاں پٹھان گرو و متوطن بیرہوم اند بعاریت \*

\* نیست کہ و تصحیح مولوی بدین الدین صاحب و منشی \*

\* مخدوم صاحب کہ بمقابلہ کتب دیگر تصحیح آن \*

\* پر داخندہ در سنہ ۱۲۳۹ ہجرت علی صاحبہما \*

\* آلہ و اصحابہ الصلوٰۃ والتحیہ من خالق البرہ \*

\* بشہر ککتہ بقالب و راورد \*



- \* فهرست اسامی اولیاء الله تعالی که در این کتاب مذکور اند \*
- \* ۸ \* مخی التوحید والحمد لغزالمهمه
- \* ۱۰ \* مخی نعت سید المرسلین صلعم
- \* ۱۲ \* در مدح علقمائی راشدین رض
- \* ۱۳ \* منقبت امیرالمومنین
۱. بوبکر صدیق رضی الله عنه
- \* ۱۴ \* منقبت امیرالمومنین عمر رض
- \* ۱۵ \* منقبت امیرالمومنین عثمان رض
- \* ۱۶ \* منقبت امیرالمومنین علی رض
- \* ۱۷ \* در مدح شاهجهان بادشاه
- \* ۱۸ \* تاریخ وفات حضرت سید
- المرسلین محمد مصطفی صائم
- \* ۱۹ \* تاریخ وفات حضرت
۱. بوبکر صدیق رضی الله عنه
- \* ۲۰ \* تاریخ رحلت حضرت عمر رض
- \* ۲۱ \* تاریخ رحلت حضرت عثمان رض
- \* ۲۲ \* تاریخ وفات حضرت علی رض
- \* ۲۳ \* تاریخ وفات حضرت
- امام حسین رضی الله عنه
- \* ۲۴ \* تاریخ وفات حضرت
- امام زین العابدین رضی الله عنه
- \* ۲۵ \* تاریخ وفات حضرت
- امام محمد باقر رضی الله عنه
- \* ۲۶ \* تاریخ وفات حضرت
- امام جعفر صادق رض
- \* ۲۷ \* تاریخ وفات حضرت
- امام علی موسی کاظم رض
- \* ۲۸ \* تاریخ وفات حضرت
- امام موسی کاظم رض
- \* ۲۹ \* تاریخ وفات حضرت
- امام علی موسی رضا رض
- \* ۳۰ \* تاریخ وفات حضرت
- امام محمد تقی رض
- \* ۳۱ \* تاریخ رحلت حضرت
- امام محمد تقی رض

- \* ۲۸ \* تاریخ رحلت حضرت  
امام علی نقی رضی الله عنه
- \* ۲۹ \* تاریخ وفات حضرت  
امام حسن عسکری رضی الله عنه
- \* ۲۹ \* تاریخ غیبت حضرت  
امام محمد مهدی رضی الله عنه
- \* ۳۱ \* تاریخ شهادت حضرت  
امیر حمزه رضی الله عنه
- \* ۳۲ \* تاریخ رجعت حضرت  
او ایس قربانی رضی الله عنه
- \* ۳۳ \* تاریخ رحلت حضرت  
خواجہ حسن بصری رضی الله عنه
- \* ۳۴ \* خواجہ حبیب عجمی رضی الله عنه
- \* ۳۴ \* حضرت امام اعظم  
ابو حنیفہ کوفی رضی الله عنه
- \* ۳۵ \* حضرت امام  
ابو یوسف رجی
- \* ۳۶ \* حضرت امام محمد رجی
- \* ۳۶ \* حضرت امام شافعی رجی
- \* ۳۷ \* امام مالک رجی
- \* ۳۷ \* امام احمد حنبل رجی
- \* ۳۸ \* حضرت سفیان ثوری رجی
- \* ۳۸ \* حضرت شقیق بلخی رجی
- \* ۳۹ \* حضرت فضیل عیاض رجی
- \* ۳۹ \* حضرت معروف کرخی رجی
- \* ۴۰ \* حضرت بشر خافی رجی
- \* ۴۰ \* حضرت خاتم اعم رجی
- \* ۴۰ \* حضرت احمد خضر وید رجی
- \* ۴۰ \* حضرت ذوالنون مصری رجی
- \* ۴۱ \* حضرت محمد بن اسماعیل رجی
- \* ۴۱ \* حضرت سمری سقطنی رجی
- \* ۴۲ \* حضرت یحییٰ بن معاذ رجی
- \* ۴۴ \* حضرت عبید الله
- ابو مسلم صاحب صحیح مسلم رجی

- \* ۳۲ \* حضرت سلطان  
 ابراهیم اذیم روح  
 \* ۳۳ \* حضرت ابانیزید  
 بطامی روح  
 \* ۳۴ \* حضرت حسین بن  
 منصور رتاج روح  
 \* ۳۵ \* شیخ جنید بغدادی روح  
 \* ۳۶ \* حضرت شیخ شبلی روح  
 \* ۳۷ \* ابونصر اسماعیل  
 صاحب معارج اللغات روح  
 \* ۳۸ \* حضرت شیخ ابوسعید  
 ابوالخیر رضی الله عنه  
 \* ۳۹ \* سلطان محمود غزنوی روح  
 \* ۴۰ \* حضرت ابوالحسن خرقانی روح  
 \* ۴۱ \* حکیم ابوعلی سینارح  
 \* ۴۲ \* میر تقی روح  
 \* ۴۳ \* حضرت عبداله انصاری روح  
 \* ۴۴ \* امام محمد غزالی روح  
 \* ۴۵ \* امام احمد غزالی روح  
 \* ۴۶ \* حکیم سنائی روح  
 \* ۴۷ \* حضرت مودودی چشتی روح  
 \* ۴۸ \* چارالله زنجشیری صاحب  
 تفسیر کشف روح  
 \* ۴۹ \* شیخ احمد جام زنده فیل روح  
 \* ۵۰ \* حضرت ابوسف  
 محمد انبی راج  
 \* ۵۱ \* حضرت عوث الثمالین سید  
 محی الدین عبدالقادر جیلانی رض  
 \* ۵۲ \* شهاب الدین قیقلی ابد روح  
 \* ۵۳ \* حضرت شیخ نظام الدین  
 گنجوی روح  
 \* ۵۴ \* حضرت نغانی مشروانی روح  
 \* ۵۵ \* شاه سبحان روح  
 \* ۵۶ \* شیخ روزبهان روح  
 \* ۵۷ \* امام فخر الدین رازی روح

- \* ۶۳ \* حضرت شیخ فرید الدین عطار روح  
 \* ۵۶ \* نجم الدین کبریا روح  
 \* ۶۴ \* شیخ مصلح الدین سعدی روح  
 \* ۵۶ \* شیخ شهاب الدین  
 \* ۶۴ \* حضرت ناهرا لهین  
 بیضاوی روح صاحب تفسیر  
 \* ۵۷ \* خواجہ معین الدین  
 \* ۶۵ \* حضرت قطب الدین علامہ روح  
 \* ۵۸ \* شیخ محمد بن علی بن محمد  
 \* ۶۵ \* حضرت سید حسین روح  
 \* ۶۶ \* حضرت شیخ نظام الدین  
 \* ۵۹ \* خواجہ قطب الدین خجیہ رکاکی روح  
 سلطان اولیاء رض  
 \* ۵۹ \* حضرت علی لالا روح  
 \* ۶۰ \* شمس الدین تبریزی روح  
 \* ۶۰ \* سعید برمال الدین محقق روح  
 \* ۶۰ \* شیخ بہا الدین زکریا بلخانی روح  
 \* ۶۱ \* شیخ فہد الدین گنج شکر روح  
 \* ۶۲ \* شیخ حمید الدین ناگوری روح  
 \* ۶۳ \* حضرت جلال الدین  
 مولوی دوکم روح  
 \* ۶۳ \* حضرت فنحرا الدین عرفانی روح  
 \* ۶۳ \* حضرت ہفتہ الدین جموی روح  
 \* ۶۴ \* شیخ مصلح الدین سعدی روح  
 \* ۶۴ \* حضرت ناهرا لهین  
 بیضاوی روح صاحب تفسیر  
 \* ۶۵ \* حضرت قطب الدین علامہ روح  
 \* ۶۵ \* حضرت سید حسین روح  
 \* ۶۶ \* حضرت شیخ نظام الدین  
 سلطان اولیاء رض  
 \* ۶۷ \* حضرت امیر خسرو  
 دہلوی روح  
 \* ۶۸ \* شیخ صفی الموسوی  
 الوردی روح  
 \* ۶۹ \* حضرت صفی شمس الدین  
 سمنانی روح  
 \* ۷۰ \* امام یافعی قطب مکہ رض  
 \* ۷۰ \* شیخ نصیر الدین چراغ  
 دہلی رض



- \* ۷۰ \* حضرت سید علی محمدانی رح  
 \* ۷۱ \* فنحرا له بن امیر محمود  
 ابن یسار رح  
 \* ۷۱ \* خواجہ بہا الدین نقشبند رض  
 \* ۷۲ \* خواجہ حافظ شیرازی رح  
 \* ۷۳ \* محمد دم جهانیان جهان  
 گرد رضی اللہ تعالیٰ عنہ  
 \* ۷۴ \* افصح القصی کمال خجندی رح  
 \* ۷۴ \* صاحبقران اول امیر تیمور رح  
 \* ۷۵ \* ملا سعدا له بن تفتازانی  
 صاحب طول و مختصر معانی رح  
 \* ۷۵ \* میر شریف علامہ رح  
 \* ۷۶ \* حضرت شیخ مغربی رض  
 \* ۷۶ \* سید محمد حشمتی گیمودرا رح  
 \* ۷۶ \* سید شاہ نعمت اللہ دلی رح  
 \* ۷۷ \* سید قاسم انوار رح  
 \* ۷۷ \* حضرت بدیع اللہ بن
- شاہ مدار رضی اللہ عنہ  
 \* ۷۹ \* سعدا له بن کاشغری رح  
 \* ۷۹ \* خواجہ ناصر الدین عبید اللہ  
 اغرا رح  
 \* ۸۰ \* حضرت عبدالرحمن جامی رح  
 \* ۸۰ \* شیخ جامی دہلوی رح  
 \* ۸۱ \* مولانا خلیل واعظ رح  
 \* ۸۱ \* شاہ علاء الدین مجذوب  
 اکبر آبادی رح  
 \* ۸۱ \* شیخ محمد رفیع محدث رح  
 \* ۸۲ \* سید محمد غوث گوالیاری رح  
 \* ۸۳ \* حضرت شاہ عالم محبوب  
 احمد آبادی رح  
 \* ۸۴ \* شیخ احمد مغربی رض  
 \* ۸۴ \* شاہ علی گجراتی رح  
 \* ۸۵ \* شیخ علی متقی بھراتی رض  
 \* ۸۵ \* شاہ عبد القادر رح

- \* ۸۶ \* شیخ سلیم چشتی رح  
 \* ۸۷ \* در مدح حضرت موصوف  
 \* ۸۸ \* شیخ بلال تہانیری رح  
 \* ۸۸ \* شیخ وجید الدین رح  
 \* ۸۸ \* حضرت فتح اللہ رح  
 \* ۹۱ \* بہاء الدین آملی رح  
 \* ۹۱ \* میرزا احمد شہید تہری رح  
 \* ۹۲ \* شیخ احمد کابللی فاروقی  
 نبہد و الف ثانی رح  
 \* ۹۳ \* شیخ میر لاہوری رح  
 \* ۹۳ \* شیخ پیر میر تقی رح  
 \* ۹۵ \* سید عبدالقادر بخاری  
 اکبر آبادی رح  
 \* ۹۵ \* شیخ عبدالحق دہلوی رح  
 \* ۹۶ \* شیخ ناظر رح  
 \* ۹۷ \* حضرت ولی محمد نادرانی رح  
 \* ۹۹ \* شیخ محب اللہ آبادی رح  
 \* ۹۹ \* میرزا خان اکبر آبادی رح  
 \* ۱۰۰ \* اکبر صالحی الملقب  
 بکشفی بن عبد اللہ سکین رض  
 \* ۱۰۰ \* حضرت میر ابو العلاء صنف رح  
 \* ۱۰۱ \* سید احمد والد مصنف رح  
 \* ۱۰۸ \* سید احمد بخاری اکبر آبادی رح  
 \* ۱۰۹ \* شیخ حسین بن شیخ  
 نصیر اللہ رح  
 \* ۱۰۹ \* شیخ فیروز صاحب  
 قصص رح  
 \* ۱۱۰ \* شیخ مجتبیٰ شطاری  
 قادری رح  
 \* ۱۱۰ \* سید باقی رح  
 \* ۱۱۱ \* حضرت اسماعیل چشتی  
 اکبر آبادی رح  
 \* ۱۱۱ \* احوال شیخ الشیوخ  
 محمد صالح مرشد مصنف رح  
 \* ۱۱۲ \* درنگو ہش متلدان  
 بطریق و عظ

- \* ۱۱۸ \* فی الوان  
 \* ۱۲۱ \* فی نصیبه  
 \* ۱۲۲ \* درگاهش علمای بیخ  
 \* ۱۲۹ \* مولوی عبد الحکیم  
 سیالکوٹی  
 \* ۱۳۰ \* حضرت ملا شاه مرشد  
 داراشکوہ  
 \* ۱۳۰ \* حکیم سرمد رح  
 \* ۱۳۱ \* شیخ عبدالحی رح  
 \* ۱۳۱ \* سلطان داراشکوہ رح  
 \* ۱۳۲ \* حضرت وجیہ الدین رح  
 \* ۱۳۲ \* شیخ شہاب الدین رح  
 \* ۱۳۲ \* شیخ جعفر رح  
 \* ۱۳۳ \* در نظم سالہ قادریہ  
 \* ۱۳۹ \* شاہ حید رح  
 \* ۱۳۹ \* شاہجہان پادشاہ رح  
 \* ۱۴۰ \* شیخ پیر ساکن  
 \* ۱۴۰ \* میرزا حسن بیگ رح  
 \* ۱۴۰ \* حضرت شیخ جمال  
 محدث رح  
 \* ۱۴۱ \* شیخ الہدای قادری رح  
 \* ۱۴۱ \* میرزا ابو نصر  
 \* ۱۴۲ \* حضرت شیخ محمد  
 معصوم مرہند رح  
 \* ۱۴۲ \* شیخ ذاکر رح  
 \* ۱۴۲ \* شاہ نعمت اللہ  
 نارتونی رح  
 \* ۱۴۳ \* میر فیض احمد رح  
 \* ۱۴۴ \* قاسم خان رح  
 \* ۱۴۴ \* شیخ برہان شطاری رح  
 \* ۱۴۵ \* حضرت بشتی  
 ولی محمد رح  
 \* ۱۴۵ \* میرزا حسن بیگ رح

\* ۱۴۵ \* حضرت شاه

دوله رح

\* ۱۴۶ \* حضرت شیخ پیر محمد

\* ۱۴۷ \* خلیفه محمد یوسف رح

\* ۱۴۸ \* شاه رفیع سبز پوش رح

\* ۱۴۹ \* شایه ادد

سلطان محمد رح

\* ۱۵۰ \* حکیم ابوالظفر

\* ۱۵۱ \* میر حسن خوشنویس

\* ۱۵۲ \* ملا سلمی هندی

\* ۱۵۳ \* سید عالم رح

\* ۱۵۴ \* سید مصطفی رح

\* ۱۵۵ \* شیخ عبداللہ رح

\* ۱۵۶ \* سید محمد عاقل برلادز

مصنف رح

\* ۱۵۷ \* میرزا فریدون بیگ

ذاکر رح

\* ۱۵۸ \* سلطان حسین

\* ۱۵۹ \* خلیفه ابوالقاسم رح

\* ۱۶۰ \* خلیفه ابوالقاسم رح

- |         |                         |         |                     |
|---------|-------------------------|---------|---------------------|
| * ۱۵۹ * | حاجی دیس                | * ۱۵۵ * | شیخ الطیب عالم رح   |
| * ۱۵۹ * | میرزا فریدون            | * ۱۵۵ * | میر محمد صادق رح    |
| * ۱۵۹ * | میر افضل                | * ۱۵۶ * | میرزا ابوطی رح      |
| * ۱۶۰ * | میر محمد جان            | * ۱۵۶ * | میرزا محمد سعید رح  |
| * ۱۶۰ * | پیر محمد                | * ۱۵۶ * | میرزا جعفر          |
| * ۱۶۰ * | سید حسن رح              | * ۱۵۶ * | شیخ بایزید خوشکی رح |
| * ۱۶۱ * | دوست محمد رح            | * ۱۵۷ * | شیخ محمد زمان متوکل |
| * ۱۶۱ * | عبدالله طیف رح          | * ۱۵۷ * | مولوی عبداله رح     |
| * ۱۶۱ * | محمد طاهر رح            | * ۱۵۷ * | میرزا توحه بیگ      |
| * ۱۶۱ * | میر محمد تقی            | * ۱۵۷ * | شیخ طالب رح         |
| * ۱۶۱ * | محمد وصال               | * ۱۵۸ * | خواجہ وقار          |
| * ۱۶۲ * | نواب شایسته خان         | * ۱۵۸ * | حفیظ بیگم           |
| * ۱۶۲ * | میر حسینی رح            | * ۱۵۸ * | میرزا ایزد بخش      |
| * ۱۶۳ * | تاریخ وفات مولف         | * ۱۵۸ * | شیخ عبدالرحمن       |
|         | این کتاب از برادرزاده   | * ۱۵۸ * | آقا باقر            |
|         | مولف رحمها الله تعالی * | * ۱۵۹ * | کمال محمد زمیندار   |

۲۵۷  
۲۱۷

❦  
\*\*\*\*\*  
بسم الله الرحمن الرحيم  
\*\*\*\*\*

برترین کلامیکه عارفان معارف معین مازی و واقفان مواقف نکته پردازی  
دیباچه مقام و مطالب را بیان تر بین دهند و بهترین بیانی که مشیران  
و مترسلان بلاست آئین و مشعران و معین گزاران دانش گزین عنوان  
مل عوام آری و انبان نگارین کمنل سپاس صفوت اساس خالقی است که طائر  
ذی بال عقول و افهام عالمیان چنانکه شهر تفکر و ادراک در هوای  
ذاش به پرواز کشود تا سر دیوار قصر کبریا و نتوانست پرید و سمن  
خوشخرام اندیشه و ادغام جهانیان در فضای بی نقصای صفانش بدست  
و پائی دریافت و مدار که آنقدر که تک و پون نمود بغیر از سر منزل و اماندگی  
بجای نتوانست رسید زبان حد و ث راجه بار که معین از که قدم کوید قدم  
امکان راجه پای که راه کیفیت واجب پوید مقل می که نمود همه از وجود  
ارست و وجود همه از نمود او قادی که مباحان بحر معرفت را

هوش مردم عنایت نموده و پادشاهی که سیاحان طریقت را نظر  
 بر قلّم مرّ حمت فرموده صانعی که نقشبندان کارگاه حقیقت را  
 خلوت ذرا انجمن ششیل ناصری که خواجگان صفه شریعت را فوائد  
 سفر در طن محل و میسر گردانید و باز کشت همه در یاد داشت خود  
 نگه داشت و یاد کرد همه باز کشت خویش و اکثرا داشت فکر اوباعث  
 شوق و وجل آن است ذکر او سرما ایف سعادت جاودان هر که بیاض او  
 گویا نیست در عالم گویا نیست و آنکه بشغل او برجانیست فی الحقیقة  
 کابل بجای نیست تعالی شاه و تقدس مکانه \* لقائله \* و آنکه او جان  
 و ما همه جسم \* او مسیح و ما همه اهم \* نام او درد هن نیک نچل \*  
 و صف او در سغن نمی کنچل \* و درد نا معلود خجسته درد بر صلور  
 نشین مقام محمود خواجسته اولین و آخرین سید المرسلین خاتم النبین  
رحمة العالمین شفیع العدل نبین احمد مجتبی عبد مصطفی الذی ما  
انعم الله در مثله فی اصلا ان بحار الوجود \* و ما استخرج جوهر شبهه  
من معدن الاعیان الاثابته فی اطباق عالم الشهود \* زهی سلطان بر رتاب  
قرسین ارادنی پادشاه کنشور دین ود نیاض حب تاج \* انا فتح الک تخامیمنا  
قارس مضمار بنصر ک الله نصر اعزیز \* که جمع انبیا را پیشوای بحق  
است و همه اصفیا را رضمای مطلق چون قلّم بر عرش نهاد آسمان در

زمین گنجینه و چون نظر بر فرش کشاد سر زمین با آسمان رسید گمان عبادت  
 از کبره ملایمش قاصر و کونا و زبان مبالغه در ادای ثنایش شرمند  
 و من ز خواص آن فائده کتاب تمکین \* و آن خاتمه رملاله دین \* آن  
 ذات که ختم مرسلین است \* در خاتم دست حق تکمیل الهی \* نعتش که  
 ز گفتگو فزون است \* ز انداز عقل کل برون است \* والوف الوف  
 نیکو زاکیات و صنوف صنوف دعوات طیبات بر آل طیبین و اصحاب  
 راشدین اوباد \* رضوان الله تعالی علیهم اجمعین \* لقائمه \* چه کنم  
 وصف آل و اصحابش \* چه ز ندم دم بحاج احبابش \* کر زبانم بکی هزار  
 شود \* هر هزارش سخن گزار شود \* وصف ایشان شمار دوانم \* بملک  
 یک از هزار نتوانم \* طوبی لمن تسبیت بذیل مجتهد \* و ویل لمن تصاف  
 عن سفینه مودتهم \* اما بعد میگوید \* المعتز الی الله الغنی الرشیع  
 الهادی ابو عبد الله محمد فاضل ابن سید احمد بن سید حسن الحسینی  
 القرمطی الاکبر آبادی الجلعوبی بظهر الحق صلح الله تعالی حاله  
 و احسن قاله \* که حسب الامر احبار اصل فاکه سر وفا و دل صفا باین  
 بی رپور زبان داشتند خاطر فایز بر جمع تواریخ حیات و ممات حضرت  
 سید الانبیا و سند الاصفیاء خاتم المرسلین و قائم غر المحجلین صلی الله  
 علیه و آله و سلم الی یوم الدین و خافوا الراشدین المهدیین و انما المعصومین



و اولیاء محققین و علماء شرع متین. ثقیل کشت که چون کاتبان نسیان به  
شعار و نویسنده گان فراموش دنیا را قام مندرسه و اعداد تازی و  
شمار فارسی را که در سنه ولادت و وصال آن کرده باشند با شکره واقع شده  
اکثر در کتب نسخ تغییر و تبیل داده اند و اختلافش \* الی یومنا \*  
بدین نحو جب است لهذا استکام و ملتزم آن اعزه درینموضع خجالی  
مناسب و مستحسن روی نمود اگر چه اشتغال با امور صوری و مستحوی  
فرصت و وقت نبود که خود را با این کار مشغول و مشغول کرد اما احکام  
\* الامر مطاع و الامر مطیع \* یاد کر بعضی از افراد و اعیان عظام و علمای  
گرام و فصاحت ذوی الاحترام \* علیهم النجاة من الحک العلم \* از طبقات  
متقلدین و متوسلین و متأخرین که اختلاف کثیر و رسال ولادت و  
رحلت ایشان موافق کتب هلف و مطابق نسخ خلف واقع شده درین مختصر  
که موسوم به مختصر الواصلین است مذکور و منکر و ذکر خوار و  
گرامات و حالات و کمالات آن طایفه مقلد به حواله بتنی کرده فن ما کرده  
بهین ما قول و دل اکتفا : و در چندی از اعز و عرفا و علما که اوصاف  
حمیده و کمالات پسندیده آنها از خندمت قلوة الواصلین غوث الکاملین  
حضرت قبله کا هی ولی النعمی قدس سره و از حضرت عمدة العارفین  
قطب القاضیون ارشاد پناهی قدس سره استماع نموده نیز لسانی کرامی

ایشان درین نسخه بمقام کرامت و در آن ایام خجسته انجام ممر این  
 احقر از هزده سالگی نجار و زنده و از تحصیل علوم نقلیه و عقیده فارغ  
 گشته بمصوّل علوم معارف الهی کمر سعی بر بسته و نعمت نامتناهی  
 از هر جا گرفته تا بحال یکله تلقین روحانی از ارواح اکبریه از رجال الله  
 حاصل شده و سرور و قور از مجالست معنوی بغیض سرملی یافته بدین  
کرامت این مسوده بر صفحه بیاض روزگار خال چهره اهل اغراض نشسته  
 بعد از سی و پنج سال باز بخوانش فرزند او چند بعمر و دولت گردین  
 بهر مندی سیل عبد الله سلمه الله \* و ابقاه علی منهج الصدق والسداد  
 و نیمه فی مقام البر شد و الارشاد \* و یک هفته این قوارخ را یسلک نظام  
 در آرد و برخی از فواید مشایخ کرام و اولیای عظام را که این نیازمند  
 درگاه الهی بملازمت آنها ارتباط معنوی رسانیده و کیفیت حال خیر مال  
 ایشان دیده هم درین منظومه بحسن تحریر آورد تا بمرگت عبادات و حالات  
 کمالات آن کافه مقلید و معلی این دعاگوی نبی و یا بکمال دولت دینی و  
 نیوی و سعادت صوری و معنوی فائز و بهر مندی گردد \* استجب هن الله  
 اربابا \* بر او باید دانش و بینش محتجب و مخفی نماند که اگر چه این شاهد  
 ظام از پیرانه نزاکت شاعرانه و حلیه صنعت فاضلانۀ عربیان است اما  
 منافع موزخافه از زیور خوبی و لباس نازکی بیرون نیست و تا به آغایین

این نسخه منظومه بنامیکه مسطور و منثور است و تالیف مرقوم گوید و تاریخ انجاءش  
 چون اتمام قیامت بدل انصرام نرسیده و جایگاه از باب سهر و اصحاب این هنر  
 بسرمایه نبی بضاعتی و پیرایه کم استطاعتی این احقر بچشم الطاف و عین عطاف  
 نظر ازل از دل و پیر و خطا از قلم عیب پوشی و خامه معنرت نموشی اصلاح فرمایند  
 \* این سخن چند کس گفته ام \* \* گوهر ناسفته نگر سفته ام \*  
 \* بابل این نو گل باغ خودم \* \* باوه کش جام ایام خودم \*  
 \* شاه سخن را به سخن می شناس \* \* سکه نور از کهن می شناس \*  
 \* بشت نواز انصاف اگر قبلی \* \* شمع بود حجت روشن دلی \*  
 \* در شرف شعر رسول ترا \* \* گفت بسی قول بدح و ثنا \*  
 \* شعر که اصحاب نبی گفته اند \* \* چون در دیافوت و گهر سفته اند \*  
 \* شعر علی گفت حسین و حسن \* \* کعب و انس گفت و ویس قرن \*  
 \* شعر که حسان عرب گفته اند \* \* سعید کونین پذیرفته است \*  
 \* مریخ را شعرا نکرش نبی \* \* تا بهجت اران کانگردش نبی \*  
 \* بلکه بر و کرد هزار آفرین \* \* سید کونین رسول امین \*  
 \* شعر بسی خوانده ام از اولیا \* \* شعر بسی دیده ام از اصفیا \*  
 \* شعر که در فتنه حرام آمده \* \* آن نامه اشعار عوام آمده \*  
 \* گفته لطیف وصف دشمن میکنند \* \* گه به جسد همو کاین میکنند \*

\* در صفت شاعر گواه منتیق \*  
 \* از بی آن قوم اشارت شده \*  
 \* کان شعر او صف بستان کرده اند \*  
 \* در صفت شاعر مومن خدا \*  
 \* فرقی بگرد ز نبی تان نبی \*  
 \* دشمن شعر اند بذهن سقیم \*  
 \* طبع غبی دشمن شاعر بود \*  
 \* بودی اگر شعر قبیح و کریه \*  
 \* هست با شمعار فواید بسی \*  
 \* مجتهدان شعر پذیرفته اند \*  
 \* شعر که درو عظم و نصایح بود \*  
 \* شعر که آن در خط و خال آمده \*  
 \* شعر چنانسان بشرف ظاهر است \*  
 \* بپیکه سخن گفت با م از صد طرب \*  
 \* صورت خال آمده رقال من \*  
 \* این همه حالت که مرار و نمود \*  
 \* پیر که آن آدمی راه خداست \*  
 \* از بی آن قوم اشارت شده \*  
 \* کان شعر او صف بستان کرده اند \*  
 \* در صفت شاعر مومن خدا \*  
 \* فرقی بگرد ز نبی تان نبی \*  
 \* دشمن شعر اند بذهن سقیم \*  
 \* طبع غبی دشمن شاعر بود \*  
 \* بودی اگر شعر قبیح و کریه \*  
 \* هست با شمعار فواید بسی \*  
 \* مجتهدان شعر پذیرفته اند \*  
 \* شعر که درو عظم و نصایح بود \*  
 \* شعر که آن در خط و خال آمده \*  
 \* شعر چنانسان بشرف ظاهر است \*  
 \* بپیکه سخن گفت با م از صد طرب \*  
 \* صورت خال آمده رقال من \*  
 \* این همه حالت که مرار و نمود \*  
 \* پیر که آن آدمی راه خداست \*  
 \* از مدد و موهبت پیر بود \*  
 \* در همه شینان جهان مقتد است \*

\* شیخ فلک مرتبه صالح بنام \* \* هست در امر شده عالی مقام \* \*  
 \* چشم خدایین شده پر نور زو \* \* اهل حقایی شده سرور رازو \*  
 \* سینه او مخزن اسرار بود \* \* جبهه او مطلع انوار بود \*  
 \* سخت دلان نرم ازو میشدند \* \* مرد زمان گرم ازو میشدند \*  
 \* تا که بود کرسی دلوح و قلم \* \* رحمت حق باو برود و مبدیم \*  
 \* مظهر حق ست به نام و کمال \* \* سوی سخن گفتن نازک خیال \*  
 \* باو خدائی در جهان یاورش \* \* شاهد اقبال ابد در برش \*  
 \* بسم الله الملك المستعان \*

\* فی التوحید و التحمید عز اسمع \*

\* نحمد الله خالق الاشیا \* \* شکر الله را زق الاحیاء \*  
 \* حمد او از شمار بیرون است \* \* شکر او از حساب افزون است \*  
 \* ذات پاکش که واحد است واحد \* \* وصف او لیم یلد و لم یولد \*  
 \* آنکه او جان و ماهمه جسمیم \* \* او سمنی و ماهمه اسمیم \*  
 \* نام او در دهن نمی گنجد \* \* وصف او در سخن نمی گنجد \*  
 \* خالق الارض و السموات است \* \* عالم التیب و الخنیات است \*  
 \* اگر کم الاکر مین بفضل عیمیم \* \* اگر کم الراحمین بطیف قدیم \*  
 \* یگمان است قاضی الحاجات \* \* با یقین است رافع الدرجات \*

\* اتمانر بنایا هو الله \*  
 \* اوست رحمن و هم رحیم و کریم \* \* خالق و بارئ و علیم و حلیم \*  
 \* باسط و قابض و صміع و بصیر \* \* رافع و خافض و ذلیل و کبیر \*  
 \* حی و قیوم و باقی و توأب \* \* نور و قدوس و ای و تاب \*  
 \* واحد و احد و معز و علی \* \* حکم و ماجد و ندل و ولی \*  
 \* منتقامی و سوسن و غفار \* \* متکبر و مهین و جبار \*  
 \* احد و حق و مقتدر و قادر \* \* ظاهر و باطن اول و آخر \*  
 \* واحد و مقسط و عزیز و عظیم \* \* والی و مستقیم رؤف و حلیم \*  
 \* وارث و مبدئی و معید و مجید \* \* باعث و محی و ممیت و حمید \*  
 \* آن متین و قوی شکور و غفور \* \* دان و دود و غنی و غفو و صبور \*  
 \* محض و جامع و حبیب و رقیب \* \* معنی و مانع و حقیق و مجیب \*  
 \* اوست فتاح و هم خیر و رشید \* \* اوست رزاق و هم دکیل و شهید \*  
 \* ملک ال ملک و بر محمد و اسلام \* \* ملک و ذوالجلال و الاکرام \*  
 \* آن مقدم و موقر و قهار \* \* هم آن مصور لطیف و نافع و ضار \*  
 \* مدبر و مقبل و واحد دان \* \* نام پاکش باین صفات بخوان \*  
 \* مدعی و منعم است و رب و قدیر \* \* اسم آن خالق صغیر و کبیر \*  
 \* پیشین شی معارض نقشا \* \* کن تری ناقضا لما اعطا

\* مظهر الحق که محو حق کرد دید \* با همه بی همه حق دید \*

\* مظهر الحق که محو ذات حق است \* صفت او هر از صفات حق است \*

\* فی نعت سید المرسلین خاتم النبیین محمد مصطفی صلی الله علیه و آله و سلم \*

\* و نصی علی ابی الارواح \* هو محی النفوس و الاشباح \*

\* ذات پاکش که مفتح البصر است \* در جهان از جهان بزرگتر است \*

\* عز خدا قدر او چه داند کس \* و ضعف او جز خدا چه تواند کس \*

\* نام محمود آن شد دو جهان \* احمد و حامد و محمد خوان \*

\* سند و سید و رسول و امین \* قاسم و عام و متین و مبین \*

\* حاقب و فاتح و شیر و پندیر \* تاثر و ماح و داع و نور و منیر \*

\* اقی و عالم و نصیب و خطیب \* داعظ و ناصح و نبی و حسیب \*

\* حاکم و صاحب و مطاع و مطیع \* آمر و ناهی و رفیع و شفیع \*

\* مصطفی و امام کون و مکان \* مجتبی و نظام هر دو جهان \*

\* عادل و شاهد و جواد و کبیر \* حجت و منجبر و ولی و شیر \*

\* طیب و سابق و مکین و یکان \* رعت و قائم و دلیل و زمان \*

\* هاشمی و قریشی و عربی \* یثربی و بهی و مصلحی \*

\* ابطحی و تهامی و مکی \* مدنی و مزکی و زکی \*

\* مستفی و مکرم و صادق \* صابر و ثابت است و هم واثق \*

\* \* \* \* \*  
 \* طاهر است و مطهر و برهان \*  
 \* اول و آخر است آن کامل \* \* ظاهر و باطن نسبت آن کامل \*  
 \* اسم سامی او عزلی خوان \* \* نام نامی او همدان \*  
 \* فتح طاعت و فتح یسین \* \* ایت و الاعقبات اوست یقین \*  
 \* هر اهل خدا مجمل دان \* \* هر خرام خدا محرم خوان \*  
 \* خاتم ذات انبیا و رسل \* \* واقف جزئیات نطفه کل \*  
 \* مصری و حجازی و یمنی \* \* قانع لات و قانع وثنی \*  
 \* آدم و نوح و صالح و یعقوب \* \* شیث و ادریس و موسی و ایوب \*  
 \* هر یکی در زمانه خود بود \* \* مادح ذات پاک آن محمود \*  
 \* یوسف از بند های جلقه بگوش \* \* پیش او غاشیه گرفته بدوش \*  
 \* عیسی از جان و دل بفرمائش \* \* تا بیوم الهی از اناش \*  
 \* ذات او نور حق تعالی بود \* \* نور را سایه کی بود موجود \*  
 \* ذات حق بود ذات و الایش \* \* بزان سبب ظل نداشت بالایش \*  
 \* بر فلک ز فتنه ایست و تابش \* \* لا مکانی \* لا مکان معریش \*  
 \* باز ماه دو هفته واد و هلال \* \* کرد در یکشب آن ستاره خندان \*  
 \* همچو ماه دو هفته آن محمود \* \* ماه را در شب محاق نمود \*  
 \* و صفت او برتر است از گفتار \* \* عاجز م در شای او ناچار \*



\* در مدح خلفائی را از من بخواه آنکه ثنائی علیهم اجمعین \*  
 \* بعد حمد خدا ی عزیز جل \* \* و ز پس نعت احمد مرسل \*  
 \* صفت و مدح چار یار کنم \* \* فویشن را بحق دو چار کنم \*  
 \* چار یارند در جهان معروف \* \* چون حمد بنظم چار معروف \*  
 \* چار یارش در ایهقت فلک \* \* چون بد رکاه حق چهار ملک \*  
 \* چار یارند چار حد کمال \* \* \* مشرق و مغرب و جنوب و شمال \*  
 \* چار یارند با عدالت و داد \* \* چون بهم خاک و آب و آتش و باد \*  
 \* چار یارند از سر آداب \* \* \* حیمه شرع را چهار طناب \*  
 \* چار یارند چار جوی عدن \* \* \* رونق چار باغ و چار چین \*  
 \* چار یارند در وجود بشر \* \* \* چون دو چشم و دو گوش یکدیگر \*  
 \* چار یارند با محبت ضم \* \* \* چون محبت چهار حرف بهم \*  
 \* چار یارند چون چهار ستون \* \* \* سقف دین را از خالق بگون \*  
 \* چار یارند از سر اکرام \* \* \* چار دیوار خانه اسلام \*  
 \* نام مصحف که چار حرف نهند \* \* \* انشا الله چار ستار دهنند \*  
 \* حرف اول شمر ز نام چهار \* \* \* بی نفاق است کیم عدد بایار \*  
 \* صدق و عدل و حیا و علم نبی \* \* \* بود در هر چهار یار نبی \*  
 \* پنجمه دین چار یار قوی است \* \* \* هر که بر کشت زان چهار شوی است \*

\* چون نرا نکشت مصطفی است بمقتضای چار یاکس مثال چار اناشت \*  
 \* هر که از چار یار منحرف است \* \* د اتم او از مبله منحرف است \*  
 \* هر که از چار یار بر کرد \* \* مقررش در ته سقر کرد \*  
 \* لعنت حق بود بران بد کیش \* \* که از ایشان دوئی کند دریش \*  
 \* حجاب ایشان بجای ایمان است \* \* هر که دانست مرد حق آنست \*  
 \* مظهر الحق فدای ایشان است \* \* یکمان خاک پای ایشان است \*  
 \* و صف هر یک جز اکتم تحریر \* \* تا منافق بماند از تقریر \*  
 \* و در منقبت حضرت امیر المومنین ابو بکر صدیق رضی الله عنه \*  
 \* آنکه صدیق اکبرش نام است \* \* حامی دین و شرع اسلام است \*  
 \* و در خلافت خلفه اول \* \* در صفا به زهریکی افضل \*  
 \* کلین بوستان صدق و صفا \* \* کلشن چار باغ مهر و وفا \*  
 \* و خرد و تحت شرع و کشور دین \* \* خسر سید زمان و زمین \*  
 \* پیشوا و سر آمد اصحاب \* \* مقتدائی همه او کو الالباب \*  
 \* و هست در شان آن ستوده شعار \* \* ثانی ایشان از همل فی الغار \*  
 \* مطلع مهر و منبع احسان \* \* مظهر فیض و مصدر عرفان \*  
 \* شیخ اسلام و یادگی ثقلین \* \* شاه آفاق و مرشد کونین \*  
 \* پادگار محمد عربی \* \* صاحب جاد و خد اطلبی \*

\* آن امیر زمان ابوبکر است \* و آن کس که جهان ابو بکر است \*  
 \* او دوست کثیر بر مظلوم \* \* قهر او کفر را کند معدوم \*  
 \* و حق است و مصدق و صدیق \* \* قاتل قوم غالی و زندیق \*  
 \* یکام بخش حقیقت است و مجاز \* \* معنی و صورتش همه ممتاز \*  
 \* رضی الله عنه در شاننش \* \* آسمان و زمین ثنا خوانش \*  
 \* در منقبت امیر المومنین عمر بن الخطاب رضی الله تعالی عنه \*  
 \* آنکه فاروق اعظم است بنام \* \* ماحی کفر و جاهل اسلام \*  
 \* در خلافت زلیفه ثانی \* \* قوت بازوی سامانی \*  
 \* روز و شب با کمال تیغ زنی \* \* کرده همچون خانیل بست شکنی \*  
 \* خانه کافران فرا ببرد \* \* بگر دشمنان و کباب از د \*  
 \* این حدیث آمده بشان عمر \* \* یذلق الحق علی لسان عمر \*  
 \* آن مجاهد گرفت تیغ جهاد \* \* کرد از چو و جهد قتم بباد \*  
 \* شورنا قوس از جهان رفته \* \* بانگ قاری بر آسمان رفته \*  
 \* شرع و اسلام به دست از د \* \* و انصاف و عدالت از د \*  
 \* تیغ او کفر از جهان برده \* \* و عدل و انصاف را کرده \*  
 \* خرسید زمان است او \* \* پادشاه همه جهان است او \*  
 \* بکه حاکم و قار و تمکین است \* \* و رونق شرع و دینت دین است \*

\* قلم بود و دولت و اقبال \* \* آفتاب بهر باد و جلال \*  
 \* مرغ باغ عدالت و انصاف \* \* بکل اعطاف و زود غنای \*  
 \* تابع امر و نهی او ثقلین \* \* رضی الله عنه فی الگوین \*  
 \* در سبقت امیر المؤمنین حضرت عثمان بن عفان رضی الله تعالی عنه \*  
 \* آ \* او بود جامع القرآن \* \* رونق الهیء من الایمان \*  
 \* بود بی شک خلیفه ثالث \* \* بهر آباد ملک دین باغش \*  
 \* نام آن بحر بخشش و احسان \* \* ابن عفان رضی دین عثمان \*  
 \* در ره حق نثار ز کرده \* \* کار دین را بحکم سر کرده \*  
 \* بود داماد سید الگوین \* \* الملقب بفخر ذی الوردین \*  
 \* شرع را در جهان رواج از دست \* \* در اسلام راءاج از دست \*  
 \* خلق او خلق را کند بنده \* \* دست او جود را کند زنده \*  
 \* صاحب علم و عالم و احسان بود \* \* اخته برج مرغ عرفان بود \*  
 \* دلش از کینه و کدورت صاف \* \* بر زبانش زنده لاف و گراف \*  
 \* شرم او شرم القاب آمد \* \* بچش از حیا بخت آمد \*  
 \* لطافت و احسان شعار آن فیاض \* \* کرم و جود کار آن فیاض \*  
 \* بود در قول و فعل چون مقبول \* \* کشت را ضیاء خدا و رسول \*  
 \* نام کیش بهر دین طبع شهاب \* \* بخشش آتش و عد و سیما ب \*

\* ذات او بود. مجمع الحسن \* زلفی لاله غمده فی الاله ارا این \*  
\* کنیت امیر المؤمنین حضرت علی بن ابی طالب کرم الله وجهه \*  
\* که او زینب بعل انا آمد \* نفس پیغمبر خدا آمد \*  
\* ابتدا می دلالت است باد \* انتهای خلافت امت باد \*  
\* مرتضی و امیر خاشخون \* بو تراب و ابو الفوارس \*  
\* آنکه یعسوب دین پیغمبر \* کنیت او ابو الحسن \*  
\* بخدا خلق و اصل امت باد \* انتهای ملاسل امت باد \*  
\* ساقی قوس کوثر امت علی \* مادی روز محشر است علی \*  
\* حامی شریع و فخر مجتهدین \* مقتدی ملت است و قاضی دین \*  
\* همه را التجا بحضرت اوست \* همه را آرزو محبت اوست \*  
\* شهر علم است ذات پیغمبر \* در آن شهر مرتضی حیدر \*  
\* اختر برج رفعت است علی \* کو هر درج دولت است علی \*  
\* شاه شایان علیست در کونین \* ماه تابان علیست از نورین \*  
\* هر که احب مرتضی بود \* هر که احب علی را بود \*  
\* از علی میتوان علی را یافت \* از علی این سخن توان بشناخت \*  
\* باب جذات را از و مفتاح \* طاق لا هوت را از و مصباح \*  
\* خلق را بود رهنا بخدا \* کرم الله وجهه اید \*

\* در مدح بادشاه زمان یمنی \*  
 \* در زبان شمشیر توده سیر \* عادل و باذل و پسر پرور \*  
 \* زبده خاندان تیکو راست \* خلیف زو شاد و ملک محمود مستور \*  
 \* شانی صاحب قران است او \* هر چه گویم بوصف آن است او \*  
 \* و در افزایش ملک هندوستان \* شد و جود شریف شاه جهان \*  
 \* در سرسخه دکاشته ام \* کل و ریحان تازه کاشته ام \*  
 \* من بطرح و کربنم دم بی \* و زخم و بام کس نخوردم بی \*  
 \* ز نمرالو اصلین نهادم نام \* نام این نسخه نگو فرجام \*  
 \* چون تو تاریخ از من خواهی \* نام او را شهر کراکاهی \*  
 \* نسخه ام نیست باینکه کند راست \* دکاش و دلشین و دله راست \*  
 \* نسخه ام بیکه باصواب آمد \* و در قش روی آفتاب آمد \*  
 \* هر یکی نسخه اش بود ناچار \* بهشتائی چو ضحیه رخ یار \*  
 \* حرف و چون بدیده جا کرده \* دیده را پر ز تو تیار کرده \*  
 \* نسخه ام نسخه بود \* نظم او غنبرین بر سرشت بود \*  
 \* خبیر اصلا حق است این \* مستور مانا ان حق است این \*  
 \* اندرین نسخه آنچه بنهان است \* ذکر خیر خدا پرستان است \*  
 \* سال مولود و انقل دین داران \* اندرین نسخه گفتیم ای یاران \*

\* نمودم در طویل قلام \* و خود اخیتم باسلام والا کرام \*  
 \* و تاریخ عمر در حیات حضرت خاتم الانبیا و المرسلین محمد \*  
 \* مصطفی رسول الله علی اسم علیه آله و اصحابه و سلم \*

\* چون شفیع الوری بحکم خدا \* شد ز دار القنا بدمر بقا \*  
 \* عمر آن شاه قبله آمال \* ایمن عباس گفت شصت و سه سال \*  
 \* و ز مولا و نقل آن محمود \* گفت شاه بجفت و دوشنبه بود \*  
 \* یک تاریخ آن شفیع امم \* از ربیع نخست دو آرد هم \*  
 \* سال نقیص خود به تنمیه خواند \* از محمد زمانه خالی ماند \*

\* سال نقیص چنین فهم افراشته \* جان زمین رفت و دین زد نیاشد \*  
 \* گفته ام سال نقل آن نه دین \* وای شده شاه روی زمین \*  
 \* شد رقم سال نقل آن عالی \* حیف بی احمد است دین خالی \*  
 \* باز که سال نقل آن شد دین \* بدل و درمند و جان حزن \*  
 \* احمد از انبیا سر آمد بود \* زان سبب ز انبیا عروج نمود \*  
 \* باز تاریخ نقل او در باب \* زنی رفت سبب یک از اصحاب \*  
 \* شد رقم سال نقل سگمی حق \* گرفت از مرسلین گم می حق \*  
 \* سال نقیص ز عقل ثابت گشت \* روح اکبر را هلیت گشت \*  
 \* گفت تاریخ نقل او رضوان \* که شده حیف از عجم ایمان \*

\* سال نقلش بخوان، برنج و توبه \* \* \* \* \*  
 \* باز تاریخ نقل او بر خوان \* \* \* \* \*  
 \* سال نقلش بگویند و آید \* \* \* \* \*  
 \* باز که سال نقل آن سرور \* \* \* \* \*  
 \* چو شفیع الوری ز دنیا شد \* \* \* \* \*  
 \* نتوان گفت دُر ز دریا شد \* \* \* \* \*  
 \* خروشه اش در مدینه و آلاست \* \* \* \* \*  
 \* صد هزاران درود نامعد و د \* \* \* \* \*  
 \* تا یخ عمر و رحلت حضرت ابو بکر صدیق رضی الله تعالی عنه \* \* \* \* \*  
 \* آنکه اوصاف اَلوری بوده \* \* \* \* \*  
 \* هر آن شاه صادق الاقوال \* \* \* \* \*  
 \* بر سر بر خاق از تقدیر \* \* \* \* \*  
 \* آنکه تاریخ او چو کوه بر سفت \* \* \* \* \*  
 \* بیست و دوم جهادی الاغری بود \* \* \* \* \*  
 \* عقل سال او صال او فرمود \* \* \* \* \*  
 \* سال نقلش بتعمید بر خوان \* \* \* \* \*  
 \* قبرا و جنب مرقد سید نور \* \* \* \* \*



\* تاریخ غمرو زناست امیرالمومنین حضرت عمر رضی الله عنه \*  
 \* عمران پادشاه کشور دین \* \* چون ز دنیا شده بخند برین \*  
 \* پنجصدیق صادق صادق الاقوال \* \* عمر او نیز بود شصت و سه سال \*  
 \* کرد شاهی بدولت و اقبال \* \* بیست و نه روزش مرد و ده سال \*  
 \* شنبه و عشره محرم بود \* \* که عمر نقل زمین جهان فرمود \*  
 \* بسکه در عدل سستی و کشت بود \* \* در سنه که رحلتش فرمود \*  
 \* سال نقلش غمرو زناست \* \* وای صد وای عدل بی گس ماند \*  
 \* مرقد او قریب صدیق است \* \* اینک کفتم بدانکه تحقیق است \*  
 \* تاریخ غمرو رحمت امیرالمومنین حضرت عثمان رضی الله عنه \*

۲۳

۳۴

\* آنکه او صاحب حیا بوده \* \* حامی دین مصطفی بوده \*  
 \* عمر آن خسرو عدالت و داد \* \* هم نو و گفته اند دهم هشتاد \*  
 \* ده و دو سال بر خلافت ماند \* \* خالق را دره شریعت خواند \*  
 \* سوی فردوس او چو عزم نمود \* \* جمعه و هفدهم ذی حجه بود \*  
 \* چونکه او را خیر و احسان بود \* \* در سنه که رحلتش فرمود \*  
 \* سال نقلش بکو بر دو عالم \* \* که دقاو حیا شد او عالم \*  
 \* در جوار بقیعه والا \* \* مرقد او سنت ای خجسته لانا \*  
 \* تاریخ غمرو شهادت امیرالمومنین حضرت علی کرم الله وجهه \*

۳۵

\* آنکه زوج بنول حق نبوده \* \* این عم تو رسول حق بوده \*  
 \* شاه تحت ولایت است علی \* \* ماه پرخ هدایت است علی \*  
 \* شش مرد و چهار سال کرد در دان \* \* حکم امیر خلافت آن سلطان \*  
 \* روز جمعه بوقت صبح نمود \* \* ماه ماسوی اوج ناله عود \*  
 \* بودیم ماه صیام نوزدهم \* \* که شد آن یاد ششم پیر خم \*  
 \* که تو سال شهادتش جوئی \* \* سر ماتم پیرا نمیکوئی \*  
 \* این سخن بس بود بصاحب غم \* \* که سر ماتم است این ماتم \*  
 \* باز سال شهادتش که بلی است \* \* بیکمان آخر دو حرف علی است \*  
 \* شد رفتم سال نقل آن اعظم \* \* رفت صد حیف صاحب از عالم \*  
 \* عمر آن شاه و ائمه الاحوال \* \* همو عمر بنی است شصت و سه سال \*  
 \* سال نقلش ذکر بنعمیه خوان \* \* و ای صدای زیب شد ز جهان \*  
 \* سال نقلش بغم منادی شد \* \* که زو و ران علی اعلی شد \*  
 \* در نجف مرقدش را دوست \* \* آسمان و زمین معطر از دوست \*  
 \* تاریخ رجاست حضرت فاطمه زهرا رضیه الله تعالی عنهما \*  
 \* فاطمه آنکه اسبد مدنی \* \* بر کردیش به بخت مدنی \*  
 \* در شرف بهتر از همه نسوان \* \* دختر مصطفی است بیشک دان \*  
 \* دوست معصومه زمان و زمین \* \* او دست مقدوره مکان و مکیان \*

\* او دست بی اشتباه بهشت رسول \* \* قلب او عقیقه است و بتول \*

\* او دست خیرالنساء بصدق و یقین \* \* او دست زهرای باغ خلد برین \*

\* جسم او را از روح مریم دان \* \* پاک از لطف و رحمت یزدان \*

\* ساعیه در ره خدا طلبی \* \* نور چشم محمد عربی \*

\* نام والای او دست امه \* \* بر بزرگیش این بس اسم \* \* نوا \*

\* بعد شش ماه سیدالگوین \* \* نقل کرد آن عقیقه دارین \*

\* بود تاریخ سیوم از رمضان \* \* که شده فاطمه بعد ن جان \*

\* شب آدینه یاد و شنبه بود \* \* که ز دنیا بخاند نقل نمود \*

\* سال فوتش به تمثیه بر خوان \* \* ماند دنیا بآتش بجان \*

\* قبر او جنب روضه سرور \* \* گفته اند اهل علم و فضل و هنر \*

\* لیک بر مدفنش خداست علیم \* \* این سخن بس بود بطبع ملیم \*

\* تاریخ ولادت و خلافت و رحلت حضرت امام المسلمین \*

\* حسن بن علی مرتضی رضی الله تعالی عنهما \*

\* حسن آن بادشاه کون و مکان \* \* کنیت او ابو محمد دان \*

\* آن امام موید امت حسن \* \* ثقی و سبط سید بیت حسن \*

\* ذات والای آن شه کونین \* \* پیشک و شبه سیدالطرفین \*

\* صاحب ضلوت و شهامت بود \* \* مجتنب بحشمت و کرامت بود \*

\* بعد حیدر خلافت آن شاه \* \* پنج ماه و سه روز و یاشش ماه \*  
 \* دل ز دیای بیوفا برداشت \* \* ا مردنهی خلافتش بگذاشت \*  
 \* شده غزلت نشین پیاد خرا \* \* که جهان است عاقبت بفنا \*  
 \* ختم بر ذات او دافت شد \* \* یچمان فتنهها آفت شد \*  
 \* عقیق سال ولادت آن شاه \* \* یافت حرف تختت بسم الله \*  
 \* لبک از روی اختلاف بگو \* \* سر جان است سال زادن او \*  
 \* بود تاریخ هفتم ای مسعود \* \* سفرش در مصر فرمود \*  
 \* بمسیر یوم النعمین نقل نمود \* \* زمین جهان سوی حضرت معبود \*  
 \* انتهای تمام بسم الله \* \* آن دو عرف است سال رحلت شاه \*  
 \* هفتم گفت سال نقل امام \* \* حیف آفاق ماند بی اسلام \*  
 \* در قبیعه مزار او آمد \* \* رحمت حق نثار او آمد \*  
 \* تاریخ شهادت امام المسلمین حسین بن علی مرتضی رضی الله تعالی عنهما \*  
 \* بعد ۹۰ دوشاه کبود کونین \* \* یکمان آمده امام حسین \*  
 \* قره العین مصطفی و بتول \* \* کاشن روضه فروع و اعیول \*  
 \* ثمر شجر علی ولی \* \* لادی مسک خفی و بلی \*  
 \* که بحر تختت بسم الله \* \* سر احمد را کنی همراه \*  
 \* سال مولود آن شهنشاه \* \* بی برآید از ان دو حرف بین \*

۳۰ \* سخن مختلف زحام این است \* \* سنای مولود او سر دین است \*  
 \* جمعه و عاشور محترم بود \* \* که سوی خلد امام نقل نمود \*  
 \* سوره فاتحه تمام بخوان \* \* بعد از آن هر دو حرف متقطع آن \*  
 ین ۶۰ \* بیشک در یب بگری دوکواه \* \* هر سال شهادت آن شاد \*  
 \* سال نقاش بگو بخت و غم \* \* که برون شد امام از عالم \*  
 \* سال نقاش بگفت غمگینی \* \* سر دین را بریدنی دینی \*  
 \* مرقد او بکر بلا آمد \* \* هر دو عالم بر او قد آمد \*  
 \* تاریخ وفات و ولادت امام زین العابدین بن امام حسین \*  
 \* رضی الله تعالی عنهما \*

\* آن امام زمانه زمین عباد \* \* مثل او باد زمانه نژاد \*  
 \* زبده خاندان مصطفوی \* \* قد و ده دو دمان مرتضوی \*  
 \* شهرسو ارمی لک عرفان \* \* مرشد وادی امام زمان \*  
 \* یکمان زمین عابدین است اد \* \* رونق شرع و زیب دین است اد \*  
 ۳۸ \* آنکه او راست رتبه اعلی \* \* شده سال ولادتش و الا \*  
 \* شب شنه امام نقل نمود \* \* هر دهم از مه محرم بود \*  
 ۹۵ \* سال ترجیل آن شهبی عیب \* \* زیب دین بود کفایت غیب \*  
 \* سال نقاش خرم تا تم و غم \* \* ز در قلم راه رفت از عالم \*

\* سال نفیلهش بسینه با بر بست \* \* گفت با تفت ولی ز عالم رفت \*  
 \* ده بتقیه مزار آن شاه است \* \* رحمت حق نثار آن شاه است \*  
 \* تاریخ وفات و ولادت حضرت امام محمد باقرین امام \*

\* زین العابدین رضی الله عنهما \*

\* آن امامی که باورش نام است \* \* دادی خاض و مرشد عام است \*  
 \* ذات او جامع الفضائل بود \* \* بجهان احسن الشمائل بود \*  
 \* عهد خاندان سادات است \* \* صاحب نارق و کرامات است \*  
 \* آن امام همام اهل جهان \* \* انتظام و نظام اهل زمان \*  
 \* و ارش علم مصطفی بود \* \* صاحب فضل مرتضی بود \*  
 \* سال مولود آن سعید و رشید \* \* عقل با ضد نشاط گفت مجید \*

۵۷

\* هفت ذی حجه و دوشنبه بود \* \* که موئی عدن شاه عزم نمود \*  
 \* سال شبنم آن شه دوران \* \* با تفت غیب گفت باز جهان \*  
 \* در بتقیه مزار او قضا است \* \* بر مزارش همیشه فیض خداست \*  
 \* تاریخ وفات و ولادت حضرت امام جعفر صادق رضی الله عنه \*  
 \* آنکه او بود جعفر صادق \* \* لقب او هست ثابت و داثق \*  
 \* فاضل و افضل زمان بود \* \* کامل و اکمل جهان بود \*  
 \* عالم علم باطن و ظاهر \* \* بر سر دوشمنان دین قاهر \*

۱۱۳

\* علم دنیا و دین که ادرابود \*  
 \* همز آبا بی فویشن کعب نمود \*  
 \* بود از جان مرید والد فویشن \*  
 \* کاند زمین نیست نکته کم دیشن \*  
 \* باز اودر نه دگر بزمید \*  
 \* از حو می جلد نادر خود دید \*

۸۰

\* سال مولود آن شریف و نجیب \*  
 \* ثالث از او حج عرش گفت حبیب \*  
 \* روز آینه یاد و شنبه بود \*  
 \* که ز دنیا امام نقل نمود \*

\* از رجب ماه بود پانزدهم \*  
 \* یازشوال ماه شانزدهم \*

۱۲۹

\* آنکه او بود خسرو دوران \*  
 \* شال نقاشی مد جهان بر خوان \*

\* در بقیع است مقد آن شاه \*  
 \* رحمت حق بر اوست شام و پاک \*

\* تاریخ و فات و ولادت حضرت امام موسی کاظم \*

۱۳۰-۱۳۱-۱۳۲

\* رضی الله تعالی عنه \*

\* آنکه موسی کاظمش نام است \*  
 \* قد و ه روزگار ایام است \*

\* صالح و کاظم و حسن بوده \*  
 \* بیگان خسرو زمین بوده \*

\* ذات او را کایم ثانی دان \*  
 \* در شرف به ز عقل اول خوان \*

\* صاحب فیض بود ذرافاق \*  
 \* چون نبی و علی بنحو بی طاق \*

۱۳۸

\* خلق را از وی خفی و جلی است \*  
 \* سال مولود او امام ولی است \*

\* روز جمعه امام نقل نمود \*  
 \* از رجب ماه بیست و پنجم بود \*

۱۴۳

\* ملک العرش و خور خلد برین \*  
 \* سال نقاشی بکشت غم دین \*

\* خاتم نسل مصطفیٰ بوجو: \* \* ذات او بهجت ظله مدود \*  
 \* این همه اختلاف بگذارم \* \* از تعصب سخن نگذارم \*  
 \* من ندانم که این کدام نیکوست \* \* تا بدانم که حق بجانب است \*  
 \* تا قیامت بدان بصدق و یقین \* \* زنده اند این همه ایمه دین \*  
 \* هر یکی زین دو آرزو آخر \* \* بدوشش برج داده رونق و فر \*  
 \* هر که ز اصحاب ظاهرین باشد \* \* منکرش مدبر از علین باشد \*  
 \* مظهر الحق ز نسل ایشان است \* \* فرع ایشان ز اصل ایشان است \*  
 \* او بجان خاکپای دزدیشان \* \* میفرستد سلام بر ایشان \*  
 \* حق تعالی همیشه یارش باد \* \* در دو آفاق غمگسارش باد \*  
 \* دین و دنیا بنام او بادا \* \* هر دو عالم بکام او بادا \*  
 \* نادمش مهر و ماه کردن باد \* \* مرخصش همیشه در خون باد \*  
 \* بشنوا بی دوست اختلاف عوم \* \* بیشتر همت در سر مرقوم \*  
 \* در سنه رحلت ولادت شان \* \* اختلاف است از روایت زمان \*  
 \* اختلافی که بیشتر بوده \* \* آن کر قسم که معتبر بوده \*  
 \* بر من از روی جمل طینه مرز \* \* مختصر کردم این سخن سخن \*  
 \* تاریخ شهادت حضرت امیر حمزه رضی الله عنه \*  
 \* آنکه او تا بحضر مقبول است \* \* رحمت مقبول و سیف معلول است \*



- \* کنیت او ابوالغالی بود: \* \* چون مه و مهر منجلی بوده \*
- \* بیکان حمزه سید الشهدا است \* \* که خدا و رسول هر دو کو امتست \*
- \* برره شرع مصطفی بوده \* \* عم پنجمی سر خدا بوده \*
- \* روز جنگ احد شهید شده \* \* پیشوای همه سعید شده \*
- \* سلخ ذی قعدة و دوشنبه بود \* \* که شهادت یافت آن مشهود \*
- \* عمر او بود پنجم و نه سال \* \* که از زمان رفت زمین جهان مال \*
- ۳۴ \* سال نقاشی که نه افزون شد \* \* اهل دین از زمانه بیرون شد \*
- \* تاریخ رحلت و عمر حضرت عباس رضی الله تعالی عنه \*
- \* در جهان بود آنکه خیر الناس \* \* نام نامی او بگوید عباس \*
- \* آن فروغ چراغ طالبین \* \* هم و یار محمد عربی \*
- \* روز آذینه نقل فرموده \* \* هفتده هم از مه رجب بوده \*
- \* سال عمر شریف آن مسعود \* \* این جوی در کم نو د فرمود \*
- ۳۵ \* سال نقاشی که در دو غم بر خوان \* \* نام آفاق خالی از سلطان <sup>۱۸۲</sup> <sub>۱۵۰</sub> \*
- \* تاریخ رحلت حضرت اویس قرنی رضی الله تعالی عنه \*
- \* عده اویا اویس قرن \* \* قد و دهر مقتدای زمین \*
- \* پیشوای سالک تجرید \* \* مقتدای ممالک تفرید \*
- \* ذات عالی صفات آن مسعود \* \* از همه ادلیا مرآمد بود \*

\* زاهد و متقی و صابر بود \* \* مقدمه ای همه اکابر بود \*  
 \* از همه تابعین مقدم اوست \* \* و از همه عارفین معظم اوست \*  
 \* و بسوی علی مد فرمود \* \* و رقنایک با معاویه بود \*  
 \* نقل کرد از جهان وزن و پال \* \* بشب جمعه هفتم شوال \*  
 \* فرقه منکر از شهادت اوست \* \* متفق بر وفات و حیات اوست \*  
 \* و رسیده سی و هفت و یاسی دو \* \* تا صری گفت سال رحلت او \*  
 \* سال نقش با تفاق بخوان \* \* حیث با پی بردن شده جهان \*  
 \* تاریخ ولادت و رحلت حضرت خواند حسن بصری \*

۱۰ \* رخی اسد عنه \*

\* حسن بصری آبی خدا آگاه \* \* مقدمه ای همه ولی الله \*  
 \* ذات اقدس قیله مغیر و کبیر \* \* در او کعبه و زیر و امیر \*  
 \* صاحب علم و معرفت بوده \* \* مظهر فیض و کرم بوده \*  
 \* در سینه بیست و یک ولادت اوست \* \* در صد دوهفت و رحلت اوست \*  
 \* عمر آن شهسو ارعه دین \* \* هم ثمانین نوشته بهم تسببن \*  
 \* لیک از اختلاف اهل سیر \* \* سال نقش بدین و تیر نیم \*  
 \* جمعه و پنجم رجب بوده \* \* که زدنایش نقل فرموده \*  
 \* سال نقش بدین حضرت خوان \* \* قدوه دین شده ز بصر نهان \*

\* باز تاریخ نقل اوست بسین \* \* بعمره مانده بغیر همه دین \*  
 ۱۱۳ \* حسن بعمری است با حق دوست \* \* اهل دین بود صالت اوست \*

\* تاریخ رحلت حضرت خواجہ حبیب عجیب رضی الله عنه \*  
 \* معتقد ائمی زمانه شیخ حبیب \* \* عجیبی بود آن عزیز نجیب \*  
 \* قدوده اولیای عالم بود \* \* او رع و افضل و کرم بود \*  
 \* آسمان است حلقه در او \* \* عرشیان مارج و شاکرا و \*  
 \* نهم ماه صوم و شنبه بود \* \* که زدینا حبیب نقل نمود \*  
 \* سال نقاش با تفاق سند \* \* بادی اهل دین بکفت فرد \*  
 \* سال نقاش سرودش ربانی \* \* کفت بوده حبیب یزدانی \*  
 \* باز سال وصال آن مسعود \* \* تا تقم زید حنان فرمود \*  
 \* تاریخ ولادت و وفات حضرت امام اعظم ابو حنیفه \*  
 \* کو فی بن نعمان رضی الله عنهما \*

\* آنکه او بود مجتهد بزمان \* \* نام او ابو حنیفه نعمان \*  
 \* مخرج رادر جهان اساس از دست \* \* اهل عالم خدا شناس از دست \*  
 \* مرتبه های دین و اسلام است \* \* قبله خاص و کعبه عام است \*  
 \* تابع مذہبش امیر و فقیر \* \* خادم مشربش عنبر و کبیر \*  
 \* تبعه او هر که عالم است دولی \* \* تابع او ست در خفی و جلی \*

\* خلق و باطل هر دو نموده او هست \* \* سرمه چشم فلانی سوده او است \*  
 \* این فقیهان عیال او هستند \* \* تابع قیل و قال او هستند \*  
 \* ذرات او در نهامی عالم بود \* \* از همه اعظم و معظم بود \*  
 \* تیره اش بکس و در خردین بوده \* \* از کرده مغرور و ن بوده \*  
 \* ذات او بود قطب مجتهدین \* \* از کمالات معنوی یقین \*  
 \* از وجودش که بود فیض رسان \* \* فنجر زود داشتند مجتهدان \*  
 \* پدرش بود ثابت و زاهد \* \* بره شرع مصطفی جا بهر \*  
 \* سال مولود او آن شه دالا \* \* سر علما است و یا سرفهها \*  
 \* که ازین هم تراشان نشود \* \* سال مولود او عیان نشود \*  
 \* کسی بیامد ~~و~~ دش خوان \* \* یا مگر طیب جهانش دان \*  
 \* روز شنبه از او سه شنبه دان \* \* بود تاریخ چارم شنبان \*  
 \* لیک از روی اختلاف امم \* \* از رجب ماه بود چاردهم \*  
 \* عقلی تاریخ او چو گوهر سفت \* \* سال ترحیل او معنی گفت \*  
 \* مرقدش دان بخطه بغداد \* \* تن و جانش بر حمت حق شاه \*  
 \* تاریخ رحلت حضرت امام ابو یوسف رحمه الله تعالی علیه \*  
 \* پیش از اسی زمانه یوسف بود \* \* نقل او موجب تاسف بود \*  
 \* قاضی شرع و منتهی اسلام \* \* ذات او بود در خواص و عوام \*


\* از رجب ماه بیست و هفتم بود \* \* که بمقدور و من رعایتش فرمود \*  
 \* شب آدینه بود کان والا \* \* رفت زمین تیره حال که آن بالا \*  
 \* سال ترحیل او بالا شباهه \* \* گفت ماتم امام دین اله \*  
 \* سال نفاس ز بهفت بام فالک \* \* گفت محبوب عدن و روم ملک \*  
 \* تاریخ رحلت حضرت امام محمد رحمته الله علیه \*

۱۸۲۰

\* هفتی شرع و دین محمد بود \* \* تابع ذات پاک احمد بود \*  
 \* بر شرع استقامت داشت \* \* پای بر فرق جاده دولت داشت \*  
 \* نقل روز و شبش فرسود \* \* از صفر ماه بیست و دوم بود \*  
 \* یک از روی اختلاف بدان \* \* نفل او شد بکثره در رمضان \*  
 \* سال نقاش که به زکوهر سفت \* \* ماه رجب فالک سالک کت \*

۱۸۶

\* تاریخ ولادت و رحلت حضرت امام شافعی رحمته الله علیه \*  
 \* بهمه علم و فضل و صدق یقین \* \* شافعی بود و فخر محمد بن \*  
 \* ربه اش را ببین که حق داد است \* \* مقتدای کروه او تا د است \*  
 \* نب مادرش رسد محسن \* \* ذات او زمین سبب بود احسن \*  
 \* پدرش شمس و مطاسی است \* \* هم قریشی و یکی و عزی است \*  
 \* با علم و افتخار جهانش بود \* \* پیشوای جهانیا نش بود \*  
 \* روز آدینه بود و سلج رجب \* \* که شده شافعی بحضرت رب \*

• سال مکه و اربعین دان \* سال ترحیل او و تقدس خوان \*  
 \* مرقد او بمصر فیض سان \* بزمین و زمان و کون و مکان \*  
 \* نهمین و ولادت و رحلت حضرت امام مالک رحمتہ اللہ علیہ \*  
 \* مجتہد در زمان مالک بوس \* عارف و مالک مالک بود \*  
 \* اجتہادش بمہم بصدق و یقین \* اعتقادش بمہم ہماست و دین \*  
 \* قلیل و قالش ہمہ بفقہ و حدیث \* کی ازین نکتہ واقف است خبیث \*  
 \* ذات پاکش ز فرقہ نقیباست \* حافظ و ناصر کرد رضاست \*  
 \* ذات او مظہر کمال بدان \* مالک مالک علم کون و مکان \*  
 \* سال مولود مالک دوران \* گفت ہاتھ زہی جواد جوان \*  
 \* بود یکسخت  و دم \* شدہ تاریخ نقل او ہفتہم \*  
 \* بود ہون رہنمای بین متین \* سال ترحیل او ست قدوہ دین \*  
 \* در مدینہ مزار او آمد \* فیض ایزد شمار او آمد \*  
 \* تاریخ ولادت و رحلت حضرت امام احمد جنیل \*  
 \* رحمۃ اللہ علیہ \*

• آنکہ او بود احمد جنیل \* شدہ از دفر علم و زیب علم \*  
 \* مذہب او مشابہ جان است \* زندگی بخش جسم و ایمان است \*  
 \* ذاتش از بسکہ صاحب حال است \* پیشوای گردہ ابدال است \*

\* بود در مذهبش بصدق و یقین \* قطب کونین شاه جمعی الدین  
 \* ذات او عهد زمان و زمین \* سال مولودا و سب صاحب دین  
 ۱۶۵  
 \* سال ترجمیل آن خدا آگاه \* شد رقم صاحب جنان آن  
 ۲۳۱  
 \* جسم پر نور اوست در بغداد \* روح پر فیض او بخت شاد  
 \* تاریخ رحلت حضرت سفیان ثوری قدس سره \*  
 \* آنکه سفیان ثوری نام است \* مرشد خاص و رهبر عام است  
 \* ذات او بحر عالم ملکوت \* کان ناموت و مخزن جبروت  
 ۱۱۵  
 \* مرقد عالیشان به بصره بدان \* سال ترجمیل همای جهان  
 \* تاریخ وفات حضرت داؤد طای قدس سره \*  
 \* آنکه داؤد طایش نام است \* قد و خال غلام است  
 \* شاهباز رواق خلد برین \* بجز او کیست در زمان وزمین  
 \* بودی شبه عارف کامل \* حنفی مذهب مست آن عالم  
 \* سال نقاش خراج حکم سند \* گفت داؤد و اصل آیزد  
 ۱۳۹  
 \* تاریخ وفات حضرت شقیق بلخی قدس سره العزیز \*  
 \* آنکه نامش شقیق بلخی بود \* نهم ماه بهوس نقل نمود  
 \* هر که آمد بد رکش به نیاز \* شد رآفاق نامی و ممتاز  
 \* حنفی مذهب است آن فیاض \* تابع زفر بود آن مرتاض

- \*بکمال عدل است مثل رحلت آن \* ۱۷۳  
 \*تا که بیخ رحلت حضرت فضیل عیاض قدس سره \*  
 \*آنکه نامش بود فضیل عیاض \* \*نشیدم کسی چو او و مرتاض \*  
 \*جمعه و هفتم محرم بود \* \*که ز دنیا فضیل نقل نمود \*  
 \*سال تاریخ نقاشش از دل و جان \* ۱۸۶ \*فردم زو رقم امام جنان \*  
 \*یک و ز فطحه سال رحلت او \* \*گفته ام بشو از من ای خوشنحو \*  
 \*چون فضیل عیاض و اصل حق \* \*بحرا مید سوی باغ بهشت \*  
 \*ماهیم غیب سال رحلت او \* \*بوده از و اصل که نوشت \*  
 \*تاریخ و فاش حضرت معروف کرخی رحمة الله علیه \*  
 \*آنکه معروف کرخی است \* \*رازدان علیم و علام است \*  
 \*عالم علم دین بود \* \*عارف ذات حق تعالی بود \*  
 \*او ز دنیا بحسبه نقل نمود \* \*بیستم از مه محرم بود \*  
 \*سال نقاشش بکوه پیروز جوان \* \*که فرد زو رقم عزیز جهان \*  
 \*آنکه معروف کرخی است بکو \* \*دل کرخ است سال رحلت او \*  
 \*بیشک و ریب ای ستوده خصال \* \*دل معروف کشت سال وصال \*  
 \*سال نقاشش ملک عیان و نهفت \* \*لای اهل عدن زیبا گفت \*  
 \*قبر پر فیض او ببنده اداست \* \*بیشک و ریب جای ارشاد است \*



\* تاریخ وفات حضرت بشیر خاکی رحمه الله علیه \*

\* بشیر خاکی که قدوه بشیر است \* \* بخدا راه دان \* \* و او را بشیر است \*

\* روز عاثر را چار شنبه بود \* \* که ز آفاق بشیر نقل نمود \*

\* سال تاریخ نقل از بیشک \* \* عجايب عدن گفت چو رو ملک \*

۲۲۵

\* مرقد مالیش بیغداد است \* \* جسم و رجش نفیض حق تبار است \*

\* تاریخ رحلت حضرت حاتم اعم رحمه الله تعالی علیه \*

\* آنکه او بود عارف بزرگان \* \* نام او حاتم اصم بدان \*

\* سال تاریخ نقل آن مسموعه \* \* قبله اهلین فرد فرمود \*

۲۲۶

\* در نواحی بلخ مرقد اوست \* \* بر مرمر بهشت نهند دوست \*

\* تاریخ رحلت حضرت احمد خضر قیس مرده \*

\* آنکه چون خضر بود یکر وید \* \* نام او احمد ابن خضر وید \*

\* قدوه دین و عهد نیاست \* \* اسوه دهر و زید عرفاست \*

\* عقل تاریخ آن ولی احد \* \* گفت جاوید محقق احمد \*

\* مرقد او بلخ مشهور است \* \* تا قیامت به فیض معمور است \*

۲۲۷

\* تاریخ وفات حضرت ذوالنون مصری قدیس مرده \*

\* آنکه ذوالنون مصری نام است \* \* قدوه اولیای ایام است \*

\* زید اتقیای کون و مکان \* \* عهد عقیای هر دو جهان \*

سال شصت و نهم \* \* \* \* \*  
۲۲۲ \* سال شصت و نهم \* \* \* \* \*

تاریخ ولادت \* \* \* \* \*  
\* \* \* \* \*  
\* \* \* \* \*

\* آن محمد که این اسماعیل \* \* \* \* \*  
\* مقتدای محمدان بوده \* \* \* \* \*  
\* چون صحیح بخاری است از \* \* \* \* \*  
\* در احادیث پیشوای همه \* \* \* \* \*

۱۵۳ \* ماه شوال \* \* \* \* \*  
\* سال مولود آن خدا آگاه \* \* \* \* \*  
\* صبح آید و در تاریخ \* \* \* \* \*  
۲۵۰ \* سال نقاش ز اوج هفت طبق \* \* \* \* \*

\* تاریخ رحلت حضرت سرتی سقنی قدس الله سره \* \* \* \* \*  
\* \* \* \* \*  
\* \* \* \* \*  
\* \* \* \* \*  
\* \* \* \* \*  
۲۵۲ \* \* \* \* \*  
\* \* \* \* \*

\* بود در مذهبش بصدق و یقین \* قطب کوکب شایع علی الله بین  
 ۱۶۵ \* ذات او عهد زمان و زمین \* سال مولود او سب صاحب دین  
 ۲۳۱ \* سال ترجیل آن خدا آگاه \* شد رقم صاحب جنان  
 \* جسم پر نور اوست در بغداد \* روح پر فیض او بخت شاد  
 \* تاریخ رحلت حضرت سفیان ثوری قدس سره \*  
 \* آنکه سفیان ثوریش نام است \* مرشد خاص و رهبر عام است  
 ۱۱۵ \* ذات او بحر عالم ماکوت \* کان ناسوت و مخزن جبروت  
 \* مرقد عالیشان به بصره بدان \* سال ترجیل او همای جهان  
 \* تاریخ وفات حضرت داؤد علای قدس سره \*  
 \* آنکه داؤد علایش نام است \* قد و خد و علم است  
 \* شاهباز و اوق خلد برین \* بجز او کیست در زمان و زمین  
 \* بود بی شبه عارف کامل \* حنفی مذهب مست آن عالم  
 ۱۲۹ \* سال نقاش خرد بچکم سند \* گفت داؤد و اصل ایزد  
 \* تاریخ وفات حضرت شقیق بلخی قدس سره العزیز \*  
 \* آنکه نامش شقیق بلخی بود \* نهم ماه دوم نعل نمود  
 \* هرگز آمد بد رکش به نیاز \* شد رآفاق نام و ممتاز  
 \* حنفی مذهب است آن فیاض \* تابع زفر بود آن مرتاض

نیکو سرور و دولا بیت. خلیل. \* کل عدن است مثل رحلت آن \* ۱۷۳  
\* تاریخ طریقت حضرت فضیل عیاض قدس سره \*

\* آنکه نمانش بود فضیل عیاض \* نشیدم کسی چو او در تراض \*

\* جمعه و هفتم محرم بود \* که زد نیا فضیل نقل نمود \*

۱۸۶ \* سال تاریخ نهارش از دل و جان \* فردم زد رقم امام جهان \*

\* یک روز قطعه سال رحلت او \* گفته ام بشو از من ای خوشخو \*

\* چون فضیل عیاض واصل حق \* بحر امید سوی باغ بهشت \*

\* ماهم غیب سال رحلت او \* بوده او واصل که نوشت \*

\* تاریخ و فاسخ حضرت معروف کرخ رحمت الله علیه \*

\* آنکه معروف کرخ است \* رازدان علیم و علام اصف \*

\* عالم علم دین و دنیا بود \* عارف ذات حق تعالی بود \*

\* او زد نیا بحمد نقل نمود \* بیستم از مه محرم بود \*

\* سال نهارش بکوه پیرو و جان \* که فرد زد رقم عزیز جهان \*

\* آنکه معروف کرخ است بکو \* دل کرخ است سال رحلت او \*

\* پیشک وریب ای ستوده خصال \* دل معروف کشت سال وصال \*

\* سال نهارش ملک عیان و نهفت \* هادی اهل عدن زیبا گفت \*

\* قبر هر فیض او پیغمبر اداست \* پیشک وریب جای ارشاد است \*

- \* تاریخ وفات حضرت بشر خاکی رحمة الله علیه \*
- \* بشر خاکی که قزو به بشر است \* \* مجد اراهه را \* \* \* \* \*
- \* روز عاشورا چهارشنبه بود \* \* که ز آفاق بشر نقل نمود \* \* \* \* \*
- \* سال تاریخ نقل از بیشک \* \* صاحب حدیث گفت قزو را \* \* \* \* \*
- ۲۲۵
- \* مرقد مالیش ببغداد است \* \* جسم و رجش فیض حق شاد است \*
- \* تاریخ رحلت حضرت خاتم اعم رحمة الله تعالی علیه \*
- \* آنکه او بود عارف یزدان \* \* نام او خاتم اسم بدان \*
- \* سال تاریخ نقل آن مسجود \* \* قبله اهل بین فرد فرمود \*
- ۲۲۶
- \* در نو احیای مرقد اوست \* \* بر مرید بهشت شاد اوست \*
- \* تاریخ رحلت حضرت احمد خضر \* \* \* \* \*
- \* آنکه چون خضر بود یکرویه \* \* نام او احمد ابن خضرویه \*
- \* قزو و دین و عده نیاست \* \* اسوه دهر و زبده عرفاست \*
- \* عقل تاریخ آن ولی احد \* \* گفت جاوید محمد حق احمد \*
- \* مرقد او بیابان مشهور است \* \* تاقیاست به فیض معمور است \*
- ۲۲۷
- \* تاریخ وفات حضرت ذوالنون مصری قدس سره \*
- \* آنکه ذوالنون مصری نام است \* \* قزو و اولیای ایام است \*
- \* زبده اقیامی کون و مکان \* \* عده اعیانای هر دو جهان \*

سال ششم آن ولی زمان \* \* \* فردم گفت باز عدن و جهان \* ۲۳۳

تاریخ دهک و ولادت محمد بن اسماعیل صاحب \*

\* صحیح بخاری رحمة الله علیه \*

\* آن محمد که ابن اسماعیل \* \* \* بود بیشک خلیل زب بلیل \*

\* مقتدای محدثان بوده \* \* \* به بخارا از و شرف بوده \*

\* چون صحیح بخاری است از \* \* \* زان بخارا است معتبر همه زو \*

\* در احادیث پیشوای همه \* \* \* بر ره شرع مقتدای همه \*

ماه شوال ~~در آن زمان~~ \* \* \* که طلوع عیش نمود چون انجم \* ۱۵۲

\* نال مولود آن خدا آگاه \* \* \* گفت با تف عزیز دین آگاه \*

\* صبح آدینه در پنج \* \* \* بود گان قطب شد ز دار تعب \*

سال نعلش ز اوج هفت طبق \* \* \* تف غیب گفت قطب الحق \* ۲۵۰

\* تاریخ رحمت حضرت سرتی سقلی قدس الله سره \*

\* عهد ؟ اولیا سرتی سقلی \* \* \* قدوه اصفیای سقلی \*

\* روز آدینه بود صلح حب \* \* \* که گذشت از جهان بعیش و طرب \*

\* باز تاریخ سیوم از نهضان \* \* \* روز تر حیل او سه شبیه دان \*

\* لیک بی شبه سال رحلت آن \* \* \* شده مرقوم زیب عدن و جهان \* ۲۵۲

\* مرقه او بقطه بنه اد \* \* \* هست بی شبه مرقع ارشاد \*

• تاریخ زحمت حضرت یحیی بن معاذ قدس سره •

\* آنکه یحیی بن معاذ است او \* \* اهل آفاق را ملاذ است او \*

\* رو ز شنبه که کرد عزم جنان \* \* بر دهم بود از مردن زمان \*

۲۵۷ \* سال نقاش زاج هفت فلک \* \* گفت ساکن بعد تو و ملک \*

\* عقل تاریخ آن نگو فرجام \* \* گفت یحیی با وج عدل مدام \*

\* مرقد پاک او به نیایش پور \* \* ز اثرش بین و انس و جنس و طيور \*

\* تاریخ ولادت و وفات عبدالله ابوسلم صاعب \*

• صحیح مسلم زنی آمد عنه •

\* پیش وای زمانه مسلم بود \* \* بکمال دین مسلم بود \*

\* در حادثه مثل او دیگر \* \* نشد در زمانه بغل حضرت \*

۲۰۲ \* سال سولوی آن یگانه و طاق \* \* خردم گفت مادی آفاق \*

\* سال تاریخ نقل او بیکشاک \* \* صاحب ادب عدل گفت ملک \*

۲۶۱ \* تاریخ زحمت حضرت سلطان ابراهیم \*

\* آدم قدس سره \*

\* پور او هم که بود ابراهیم \* \* صاحب معرفت اقبال ساینم \*

\* بر من تحت فقر سلطان بود \* \* بسرش تاج نور عرفان بود \*

\* صاحب دل بود آن سلطان \* \* تارک سلطنت شد از دل و جان \*

\* اختیار طریقی نشاند کو گفت \* \* قوت خود را بفقر و فاقه گرفت \*  
 \* محمد بن ولید شد آن سلطان \* \* قدوه اصفی شد آن سلطان \*  
 \* محمود از چین ایزد و متعال \* \* عمر آن شاه یکصد و دو سال \*  
 \* از حمادی نخست بیست و ششم \* \* بود کان شاه شد بحر خنجر \*  
 \* بنشیند حمزه سال دولت آن \* \* عقل و مباح عدل گفت بخوان \*  
 \* حمادی نخست ماهر خیب \* \* در صماخ لم بلا شک و ریب \*  
 \* سال افش که دلشین بود \* \* گفت سلطان اهل دین بود \*  
 \* قیصر از لایق گشام است \* \* نو و بر وی ز صبح تا شام است \*  
 \* تا ریح و لاریت در حاجت حضرت بایزد بظان \*

\* رتبه است تالی \*

\* محمد بن بایزد استانی \* \* روح الله روحه الهی \*  
 \* آنکه سلطان عارفین است او \* \* بیکان مقتدای دین است او \*  
 \* صاحب کشف و ناریق او بوده \* \* سابق جام و رائق او بوده \*  
 \* نبال مولود آن شه نشه دین \* \* بر صوفی بدان صدق و یقین \*  
 \* بود عمرش صد و سی و سه سال \* \* کا زمان شدزد اعز و ملال \*  
 \* بلیک بی اختلاف گفت و شود \* \* نو و د پنج سال عمرش بود \*  
 \* با امام زمان که جعفر بود \* \* او بلا قات ظاهری نشمود \*



- \* بیست و شش روز و هفتم \* \* یافت آذوقه قتل زد و روح امام \*
- \* که چه بعضی نوشته اند چنان \* \* که ملا قتی خدا از امام زمان \*
- \* این سخن بیک مقبره بود \* \* متین باد اگر سیه نبود \*
- \* روز جمعه که کرد عزم چنان \* \* هفتاد و هفت بود از مرثعین \*
- ۲۶۹ \* سال ترجمیل آن کمال حق \* \* شد رقم بایز و اصل حق \*
- \* سال نقاش ز لطف و اهدای عدل \* \* گفته ام بایز بد صاحب عدل \*
- \* تاریخ و فات حضرت حسین بن منصور رحلت قدس سره \*
- \* شاهباز هوای عالم نور \* \* هفت و بیست و پنج بن منصور \*
- \* جمعت زین دامگاه بی تمکین \* \* کرد پرواز سوی فلد برین \*
- \* سلخ عاشورا و سه شنبه بد آن \* \* روز قتلش با اتفاق جهان \*
- \* بیست و چهارم ز ماه ذی قعدة \* \* بود مکان مہ بهرج عدل شده \*
- \* نود و هفت سال عمرش بود \* \* کان زمان زین خفیه شد بصعود \*
- ۲۸۶ \* سال تاریخ قتل آن مغفور \* \* گفت مقبول حق ملا یک و تور \*
- \* سال تاریخ قتل او بیشاک \* \* قبله اهل عدل گفت ملاک \*
- \* گفت تاریخ نقل او فاضل \* \* بود حلاج موحق کامل \*
- \* تاریخ و فات حضرت شیخ جنید بغدادی \*
- \* رحمتہ الله تعالی علیہ \*

\* معتمد علم و قائم عرفان \* \* سید الطایفه جنید است آن \*

\* در وقت از غفلت او بیدار است \* ذل و چاندش باطن حق شاد است \*

\* در علم و عبادت آن مارت \* بشو از حسن اگر نه واقف \*

\* اصرع و افله زمان بوده \* \* اعلم و افضل جهان بوده \*

\* روز جمعه و ششم درجه بوده \* \* که بفرزدوس نقل فرموده \*

\* سال ترفیل اوز هفت طبق \* \* گفت ۲ تف جنید و اصل حق \*

۳۰۲ \* قبر عالی او بیدار است \* \* متوقع فیض و جای ارشاد است \*

\* تاریخ و قلم حضرت شیخ شبلی رحمه الله تعالی علیه \*

\* شیخ شبلی که بحر عرفان بود \* \* روز نقاش بعید قربان بود \*

\* ذات او بود صاحب ارشاد \* \* شد رقم سال عمر او هشتاد \*

\* مالکی نه هبست آن قبول \* \* پیشک در سب از فروع و وصول \*

۳۲۲ \* سال ترحیل آن سلاک دین \* \* یحنا آبروی داد بین \*

\* اسم شبلی شمار کن بیقین \* \* هست تاریخ آن سلاک دین \*

\* تاریخ رسالت صاحب صحاح اللغات ابو نصر \*

\* اسماعیل بن حماد البجوری رحمه الله تعالی \*

\* آناه و آتش بصد صفات آمد \* \* جوهری کاشف اللغات آمد \*

\* بود در علم از کمال قیاس \* \* جوهری جوهر لغات شناس \*

۶۱۲ \* سال ترحیل اوزروی حساب \* \* مظهر رحمت الهی دریا است \*

\* سال ترحیل آن نهو حید زمان \* \* رحمة الحق رحم زد، برشود این \*

\* تاریخ رحمت حضرت شیخ ابو سعید ابو الحسین قدس سره \*

\* قلب حق بوسعید بوالحسن است \* \* زهنای یکنه کاخیر است \*

\* وصف او از رقم فرون آمد \* \* از قوای قلم بر وزن آمد \*

\* شد دنیا بسوی اوج جنان \* \* بشب جمه چارم شعبان \*

۶۱۷ \* ذات او گلشای فردوس است \* \* سال نقاشهای فردوس است \*

\* تاریخ رحمت سلطان محمود بن غزنوی \*

\* آنکه محمد و غزنوی بوده \* \* و اجف سرمنوی بوده \*

\* عادل و عارف خدا بوده \* \* تابع شریع مطهری بوده \*

\* بزمانش زمانه ردنی داشت \* \* اهل آفاق تحم عنبر داشت \*

\* ملک از عدل او بستان شد \* \* سبز و خرم ریاض دوران شد \*

\* مثل او هیچ مادشاه نبود \* \* بزمانش فغان و آذ نبود \*

۶۲۰ \* سال شفا بر آن خدیو زمان \* \* تا تغم گفت شاه باز جنان \*

\* تاریخ رحمت حضرت ابو الحسن فرقانی قدس سره \*

\* بوالحسن آنکه بود فرقانی \* \* نشنیدم مثال او ثانی \*

\* تربیت یافت آن کافر جام \* \* بی شک از درج صاحب بهرام \*

در راه خود را و نه شبهه بود \* که از آفاق رحمتش فرمود \*  
 ۳۱۸ \* پیش از آنکه جافک خرقان \* بوالحسن ذیاب چایم عدن و جهان \*  
 \* تاریخ ولادت و رحلت کلیم ابوعلی سینا \*

۳۱۹ \* که کلیم که علی سینا است \* در همه عالم واقف و بینا است \*  
 \* مثل او کس نبود در دوران \* هم ریاض و هم آهوان \*  
 \* بین بقه نون او شنای دل است \* با اشارات رهنمای دل است \*

۳۲۰ \* ذات و الماش حجتہ الحق بود \* کائنات مان آمد از عدم بوجود \*  
 ۳۲۱ \* سال مولود محمد گل بینا \* گفت قابل ابوعلی سینا \*  
 ۳۲۸ \* سال زدنش غرر عیان و نهفت \* رحمتہ الواحد المنیر بکشت \*

\* تاریخ ولادت و ربابت میر مرتضی الیه و بعلم الهدی \*  
 \* رحمتہ امه زمانه علیہ \*

\* آنکه او میر مرتضی بوده \* لقبش عالم الهدی بوده \*  
 \* قره العین مصطفی دعالی است \* عالم وفا خصل و زکی است \*  
 ۳۵۳ \* سالی مولود مرتضی برخوان \* گفت میر زمانه اهل جهان \*

\* لیله الجیمه بود و سلخ صفر \* که گذشت از جهان بقدر و هنر \*  
 \* سال زچیل مرتضی بید شک \* قطب عدن النور گفت ملک \*  
 ۳۳۶ \* سال زچیل نقل آن فرزند \* آب فردوس داد سید گز \*

\* تاریخ ولادت و وفات حضرت امام محمد غزالی \*  
\* انصاری در کتاب ...

\* آنکه او بود و وفات انصاری

\* شیخ الاسلام اولیای حسان \*  
\* قدوة و ...

\* نام آن عارف خدا آگاه \*  
\* هر چه از حقش ...

\* بود تاریخ دوم شعبان \*  
\* شد یادینه چون مه تابان \*

\* سال مولود و سال رحلت او \*  
\* جان انصار و اهل جنت کو \*

\* باز تاریخ نقل آن مغفور \*  
\* جمعه و هفتشنبه مذکور \*

\* سال نقاش با اختلاف عباد \*  
\* با تنم کفایت زیب جنت واد \*

\* در میرا تسمت مرقد الاش \*  
\* ابد آقیض ایزدی بالاشن \*

\* تاریخ رحلت حضرت امام محمد غزالی قدس سره \*

\* آن محمد امام عزالی \*  
\* صاحب کثرت در تبه کمالی \*

\* ذات او بود حجت الاسلام \*  
\* پیشکاو وزینب در خواص و عوام \*

\* گرچه او بود مشافعی مذهب \*  
\* بلیک میداشت وسعت منرب \*

\* از ره صدق اجتهادش کرد \*  
\* دل عالم بعلم شادش کرد \*

\* در جهان صاحب حقایق بود \*  
\* کاشف کینه دقایق بود \*

\* تازی و فارسی مست تصنیفش \*  
\* بیشمار آمد امت تصنیفش \*



\* آنکه مورد پیشش نام است \*  
 \* عمده کاخ ان پخت است آمد \*  
 \* سال تاریخ نقل آن مستعد \*  
 \* تاریخ رجعت حضرت جبار اندر مخبر می صاحب \*  
 ۵۲۶

\* آنکه از بود صاحب کشف \*  
 \* نام نامی دوست جارا اله \*  
 \* عالم و راز ان حق بوده \*  
 \* دوست بی شبهه صاحب کشف \*  
 \* نظر است بر خدا بینی \*  
 \* سال نقاش ملک بهفت ورق \*  
 \* ز در قسم رسمه العلی الحق \*

\* تاریخ ولادت و نامت حضرت شیخ احمد \*  
 \* جام زنده فیل قدس سره \*  
 \* قدوه و دهر زنده ایام \*  
 \* ذات او با کمال خلق موصوف \*  
 \* مدح او از سخن برون باشد \*  
 \* هر چه گویند ز این فزون باشد \*  
 \* شده سال تولدش بحال \*  
 \* سال ترجمان آن میان و نهفت \*  
 \* عقل والی اهل جنت \*  
 ۵۳۱

باز نمایان و متلاطم آن و ششخو

تاریخ ریاست خاندان محمدی در قزوین

حسن بن علی بن ابی طالب

\* و مختصر اولی اشعار توان کرد \* بی یکدیگر از هزار توان کرد \*

\* کتابت و تصانیف \* بیادشاه جهان قدس بخوان \*

تاریخ ولایت و حاکمیت حضرت قاضی الاقطاب عثمان الثقلینی \*

\* شہنشاہ الہند و الانیس سید محمد الدین شاہ عبد القادر

\* جیلانی السیاحی رضی اللہ عنہ \*

\* آنکه بیشک و تردید بر آن نباشد \* \* \* \* \*

پیشانی شما، رشید، عدد القادر است \* دلشیر و دلریا و دلبر است \*

پسند عالم را اول است بنور چشم مصطفی و مرتضی احمد \*

\* سلام مولودش، زاده حکیم یا \* گفت: تف زب تاج اولیاست

محمد صالح بن محمد بن عبد القادر

معتقہ مال انتہا آواز لاش \* \* \* حاجہ فہیمہ اعلیٰ زینت

پہلے سے ان کا ہی سہم تھا۔ یہ سب مرد و سب اعلیٰ درجہ کے

میں نے اس کے لئے دعا کی ہے کہ وہ جلد صحت یاب ہو۔

ت حق است پیرا فان رحمت حق است

\* فطرت جیلائی \* لیس فی الدہر مہ ماہی \*

*Journal of Management Education* 36(7) 809-827



\* آتشش بر رخسار کباب آمد \* \* قدش مالک کباب آمد \*  
 \* لقب او بدان بصره و بصره \* \* قطب کونین شاه علی اکبرین \*  
 \* مسخر او بلیغ بودش و ان \* \* نه چنانچه در خودش دان \*  
 \* دستگیر جهان و اهل جهان \* \* مسخر بیزمان و اهل زمان \*  
 \* نشود بپیکار باو همسر \* \* کی شود همسر سیما فر \*  
 \* ماه خورشید نه ماه تابان است \* \* ماه تابان نه مهر زان است \*  
 \* را فتنی را از دگریز بود \* \* را فتنی را از دگریز بود \*  
 \* ذات او صاحب کرامات است \* \* بیکان آبر و ملی سادات است \*  
 \* بهوش و قطب دولی و سلطان است \* \* بره حق دلیل و برهان است \*  
 \* جلی و خنلی و بنفادی \* \* بیشک و شبهه مهدی و مادی \*  
 \* حسی و حسیست و نریف \* \* احسن و محسن و لطیف و نظیف \*  
 \* داری و ثاقب و فرید و حید \* \* عالی و دالی و تمید و رشید \*  
 \* اعلم و افقه و بلیغ و فصیح \* \* در همه اولیا و مبیح و مصیح \*  
 \* پدرش راست نسبت احسن \* \* بیشک و ریب با امام حسن \*  
 \* مادرش را بعفر صادق \* \* نسب را سنج و سنج و سنج \*  
 \* در برابر سپادش سخن است \* \* دهش زن کشته و کشته \*  
 \* را فتنی گفت شاه سید نیست \* \* گفته را فتنی و فتنی \*

[illegible]

تقریر کتب نورالهدایه

ادب و ادبیات

\* تاریخ مہمات حضرت شہاب الدین قیصر اللہ قدس سرہ \*

\* آنکہ او بودی سبیل احمد \* زانقلابی \* \*

\* هست مانند مہر و ماہ بین \* اسم سامی او شہاب الدین \*

\* آن زمان کہ جهان بخلد رسید \* سال عمرش بیست و ہشت کشید \*

\* سال شہقا رآن خلاصہ دین \* شد رقم تھا بہار علیہین \*

۵۸۶

\* تاریخ رحلت حضرت شیخ نظام الدین \*

\* گنجوی رضی اللہ عنہ \*

\* شیخ دنیا و دین نظامی بود \* قدوہ اولیای نامی بود \*

\* گنجیہ را گنج دین شد حاصل \* بشقیل و بآس کامل \*

\* خمسہ مشوی ز تہنیفش \* برتر از ہر سال تانیفش \*

\* سال زایش بر فعت و کانت \* شد رقم گنجوی کل جنت \*

۵۹۲

\* تاریخ رحلت حضرت خاقانی شردا \*

\* افضل الہین امام خاقانی \* خافت بوعلی \*

\* عمدہ اولیای شعر ابود \* زہدہ اہل \*

\* شاه شمس بن جلال بن محمد بن ابی طالب \* آمدن نبوت لایق قبول \*  
\* سال تاریخ آن در غوان \* کنت طوطی جلال حق توان \* ۵۹۵

\* تاریخ رحلت شاه \* جلال قدس سره \*  
\* جهان که عارف حق بود \* هم متذلل به امت مشروط بود \*  
\* وصف او از سخن برون آمد \* هر چه گویم از آن برون آمد \*  
\* مظهر الحق که نقل سیر است \* واقف و رازدان هر هنر است \*  
\* سال شفق آن شه والا \* کنت شهباز مسکن اعلیٰ \* ۵۹۶

\* تاریخ رحلت حضرت شیخ روزبهان قدس سره \*  
\* مجمع قیصر منین عرفان \* قطب آفاق شیخ روزبهان \*  
\* دلش از عین علم و ادب \* کس نه سائل نه غور پیر نبود \*  
\* منتصف بود ربه عاشق \* که گدشت از جهان بعیش و سرور \*  
\* سال تاریخ رحلتش بدیشک \* نور و دوس کنت خور و مالک \* ۵۹۷

\* تاریخ رحلت حضرت امام شمس الدین رازی قدس سره \*  
\* آن امامیکه فنحج رازی بود \* روز جمعه زده نقل نمود \*  
\* ماه ترجمان آن ستوده خصال \* یکمان بود و غره شوال \*  
\* سال آن خوشرو \* عمده اهل جنت است بگو \* ۵۹۸

شیخ شهاب الدین مہروردی

آؤیکہ در کمال ہاروہ سال

۶۲۶

معال ترحیل آن

عقل تارخ نقل آن

مرقد مالیش بہ نیشاپور

تاریخ رحلت حضرت نجم الدین کبریٰ رحمہ اللہ

آفتاب مہر صدق دہقین

کاشن باغ عالم قدس است

آنکہ خورشید پیش او صغریٰ

نہم ماہ صوم و شنبہ بود

سال تاریخ نقل آن محمود

معال ترحیل آن ہدایت فن

تاریخ ولادت و رحلت حضرت شیخ ایشیوخ

شیخ شہاب الدین مہروردی رحمہ اللہ

آنکہ شیخ ایشیوخ عالم بود

مظہر خاص خالق کونین

عمدہ الاولیٰ شہاب الدین

در مملکت اویلیای جهان \* مراحت انساب احشایی و ان \* ۵۲۲

\* سال سوود او بد آن یقین \* اکبر او لباشناب الدین \*

۶۳۱ \* ماه عاشوره و دو آردم \* \* \* \* \*  
\* شد رقم سال نقل آن والا \* \* \* \* \*

\* باز از روی اختلاف هرام \* با تو میگویم ای شریف انام \*

۶۳۲ \* جمعه و غره محرم بود \* \* \* \* \*  
\* سال نهایش بکفایت ارض و سما \* ساکن اوج جنت والا \*

\* مدفن شیخ همت در بنه اد \* رحمت ایزدی تارش باد \*

\* تاریخ رحلت خلعت خواجہ معین الدین چشتی قدس سره \*

\* فیض بخش جهان، بعلم و یقین \* خواجہ حق نما معین الدین \*

\* رونق خاندان چشت از دست \* زینت روضه بهشت از دست \*

\* سنجری چشتی است آن فیاض \* مادی و مهدی است آن مراض \*

\* آفتاب ممالک پهنه است \* باد شاه ممالک هند است \*

\* جمعه و ششم رجب بوده \* کز جهان خواجہ نقل فروده \*

۶۳۳ \* نود و هفت سال عرش بود \* \* \* \* \*  
\* سال نقاش عزت و تمکین \* \* \* \* \*

\* سال تاج و تاج بر خوان \* \* \* \* \*

\* سال تاج و تاج بر خوان \* \* \* \* \*

۶۳۲ سال تلاش بخوان بقدری موصفا \* بیگان زینب جذبت و لا لا \*

\* کفایت سال و عاشقش از دم قدس \* \* تلم پیشوا ای عالم قدس \*

۶۳۳ روضه پاک او هست در جیمه \* ز ارکش جن دانسی و از درو شیر \*

\* تاریخ ولادت و حیات حضرت شیخ محی الدین بن عربی قدس سره \*

\* شیخ و الا بنایب بن عربی \* \* مقتدا اسی ره خدا طلبی \*

\* لقب خاص از دست نبی الدین \* \* مرشد کافران و زمین \*

\* قایل وحدت وجودش بود \* \* معده فیض و بحر جودش بود \*

\* صورت نقش زد گرفت فصوص \* \* شده زو حل مشکلات فصوص \*

\* شیخ اکبر ز عارفان بوده \* \* در تین روزگار جان بوده \*

\* خاتم سوم ولایت او هست \* \* فاتحه سینه هدایت او هست \*

\* جامع شریف فتوحات هست \* \* صاحب خارق و کرامات هست \*

\* رهنمای جهانیان بودش \* \* شب دوشنبه است مولودش \*

\* هفتم بود از مرد رمضان \* \* که در آفاق همه نور روشن \*

۵۶۱ \* چون شد او ثانی محی الدین \* \* سال مولود او به ثانی بین \*

\* بود تاریخ از ربیع دوم \* \* شعب آویند و دوازدهم \*

\* که ز دنیا بسوی خلد برین \* \* نقل فرمود آن مشایخ دین \*

\* شد رقم سال نقل آن شانی \* \* قدس الله سره العالی \*

السلامه

• در دمشق است ای ستوده جوان \* و وضع صالحیه مرقد آن •

ہونا ریح رحلت حضرت خواجہ قطب الدین بہنختیار کا کی قدس سرہ \*

ۛ فیض بخش جہان بصدق و یقین ۛ قطب آفاق خواجہ قطب الدین ۛ

\* اسبہ، دہر و قید و محال \* \* زید و دود و ہنسی آدم \*

\* لقبش بختیار کاکی د ان \* چون اویدی ست او سیش بر خوان \*

\* از ربیع نخست چاردهم \* \* بودگان قطب شد بحر خنم \*

\* روز ترحیل آن دو شب به دان \* \* بایشکب و ریبه ای پیوده جوان \*

\* عقل تاریخ نقل آن محبہ و \* آب جنت بنقطہ دین فرمود \* ۶۴۳

\* بازگو سال نفل آن نامی \* روح ایبه روح السامی \* ۶۴۱

\* عمر بجاہ و چار سالش بود \* \* کانہ مان مہوی عدن نقل نمود \*

\* مرقہ پاک آن بدھلی دان \* \* روز و شب فاتحہ بروبر خوان \*

\* سالی نقاش به یکدیگر یاد می‌دهند \* \* پیشانی لفظ ام سو به همین

\* مسائل نقل آن ولی یتیمو \* بود پدر دهر قطب دین باو \* ۶۳۳

\* تاریخ رحلت حضرت علی لا لا قدم سر \*

\* \* \* \* \*  
\* \* \* \* \*

\* از ربیع بهشت بود موسم \* که گذشت از تعلق مردم \*

وہاں لاشیں بکریوں کا عالم قدس \* \* شہا بہا زہو اسی عالم قدس میں



\* تاریخ ولادت و رحلت حضرت شمس الدین تبریزی قدس سره \*

\* واصل ذات حق بیدق و یقین \* عارف بنی نظیر شمس الدین \*

\* مولد او بشهر تبریز است \* \* سیر کاشن بر دم و کرد یز است \*

\* صاحب جذبه و جنون بوده \* \* از گروه مقرران بوده \*

\* بود یکشنبه و نهم زرجب \* \* که بخلد بر سر مشه بطرب \*

۶۳۴ \* سال تاریخ نقل او رضوان \* \* ز در قم شمس اوج عدن و جنان \*

\* تاریخ رحلت حضرت سید برهان الدین محقق قدس سره \*

\* آنکه برهان دین و دنیا بود \* \* نور چشم علی و زهرا بود \*

\* بتفرّد زمانه را گذرانید \* \* به تجرّد کمیت بهمت راند \*

\* بی بدل عارف محقق بود \* \* فی المثل عالم مدق بود \*

۶۳۵ \* شد بخت ازین برای سپنج \* \* آن محقق بششصد و چل و پنج \*

\* مرقد او بقصر بهدان \* \* هر زمان فاتحه بر او بخوان \*

\* تاریخ ولادت و رحلت حضرت شیخ بهاء الدین \*

\* زکریا ملتانى قدس سره \*

\* قدوه خاندان اهل یقین \* \* شیخ ارض و سمیهاء الدین \*

\* علم و انقه جهاننش بود \* \* اودع و اکمل زمانش بود \*

\* ذات الهی او بلطف خدا \* \* صاحب دین و دل و دنیا \*

\* سهروردیست این حلقی شان \* مسکن و مدفینش بود مانتان \*  
 \* پادش قادری و حیالکی است \* بیشک و شبه مریم نانی است \*  
 \* بدرا و قریشی و اسد است \* بیشک و ریب این سخن سندیست \*  
 \* پانصد و شصت و شش زاجرت بود \* کاجم ذات او طلوع نمود \*  
 \* او بیوم انجمن کرد سفر \* حوی فردوس شایع ز صفر \*  
 \* بی شک او مر فراز فردوس است \* سال او شاهباز فردوس است \*  
 \* لیک شد سال نعل او و بقیعین \* شاهباز مقام عالیست \*  
 \* عمر آن قطب حق به پروال \* است مرقوم در کتب صد سال \*  
 \* سال نقاش از بی دو بیت بخوان \* که در نیست راه شک و گمان \*  
 \* نه بی آن شیخ بی همسایه االدین زکریا \* بل کان و یکسف دریا بهاء الدین زکریا \*  
 \* ولاد هفتم ماه صفر تاریخ نقل او \* بکو قطب جنان حق بهاء الدین زکریا \*  
 \* تقاریخ رحلت حضرت شیخ فرید الدین گنجشکر قدس سره \*  
 \* افتخار زمان و فخر زمین \* شیخ و نیا دین فرید الدین \*  
 \* بوجوش که قمر را دل است \* زینت و جود و نطق حال است \*  
 \* نبش از غایت ز فاروق است \* حبش را فروغ حبوق است \*  
 \* بود عمر شریف او هشتاد \* رحمت حق همیشه بر وی باد \*  
 \* یکان بنعم محرم بود \* که فرید از زمان نقل نمود \*

- ۶۷۰ \* روز ترحیل او صد شبیه دان \* \* کاندلین پنهانست خوف شک و گمان
- ۶۷۰ \* سال شفقار او خایش آبد \* \* بر کمال است او دلیل آمد \*
- ۶۷۰ \* بیگمان است سال رحلت او \* \* ز جهان شد فرید آه بگو \*
- ۶۷۰ \* سال نقاش باغبانر سهند \* \* کو شکر کنج بود محمود احد \*
- ۶۷۱ \* شده تاریخ نقل او بیقین \* \* حمد و دین حق فرید الدین \*
- \* سال ترحیل آن فرید زمان \* \* بیشک و شبه اهل خلد بخوان \*
- \* روضه پاک او بدان به پش \* \* رحمت حق بر اوست بیشک و غن \*
- \* سال نقاش بقطعه هم کفتم \* \* بشنوا از من چه کوهتری سفتیم \*
- \* فرید الدین کرا و کنج شکر بود \* \* بخود رزاست خدا شد محمود \*
- \* به ظهر کشت باغ سال نقاش \* \* فرید الدین دلی و اصل حق \*
- \* تاریخ رحلت حضرت شیخ حمید الدین ناکوری قدس سره \*
- \* پیشوا ای مقام اهل یقین \* \* شیخ عالی نسب حمید الدین \*
- \* هست ناکور سوله و الاش \* \* فیض و لطیف خداست بر بالاش \*
- \* بیشک در یب از بدیع دوم \* \* شب آدینه بود بدست و نهیم \*
- ۶۷۱ \* سال نقاش خرد عیان و نهفت \* \* حمد و اهل دین چیت کشت \*
- \* تاریخ ولادت و رحلت حضرت جلال الحسن موسوی \*
- \* دوم صاحب مشنوی قدس سگوه \*

\* دل فروز جهان کلاشن بود \*  
 \* آفتاب سحر بود \*  
 \* نور کون و مکان چنان اله بین \*  
 \* صاعقه شوی است آن تولی \*  
 \* در جهان بود احسن و اولی \*  
 \* از ربیع نخست بود ششم \*  
 \* شد رقم آفتاب عالیجا \*  
 \* سال مود آن خدا آگاه \*  
 \* شده تاریخ نقل او پنجم \*  
 \* سال نقاش مجنون بصد تعظیم \*  
 \* سال نقاش زایج هفت طبق \*  
 \* با اتم کفت قطب جنت حق \*  
 \* نور اسد مرقدہ بر خوان \*  
 \* تاریخ رحلت حضرت فخرالدین عراقی رحمه الله \*  
 \* عارف بی نظیر فخرالدین \*  
 \* شیخ عالی نسب عراقی نام \*  
 \* جمعه و هشتم زودی قنده \*  
 \* سال تاریخ نقل آل مرقوم \*  
 \* سال نقل از زبان هاشمی عدن \*  
 \* قبیر ادر در دمشق مشهور است \*  
 \* تاریخ رحلت حضرت محمد اله بن حموی مرقوم سره \*

۶۰۳

۶۷۲

۶۸۸

\* و می آنکه بود سعدی بن \*

\* عارف رازدان حق بوده \*

\* تنال نقاش بش صده و پنجاه \* \* شده مردم پیشکش و اشابه \* ۶۵۰

\* تاریخ رحلت حضرت شیخ مصلح الدین سعدی \*

\* شیرازی قدس سره \*

\* شیخ سعدی که عارف حق بود \* \* رازدان وجود مطلق بود \*

\* موطن و مسکنش بشیراز است \* \* مولد و مدفنش بشیراز است \*

\* یکصد و بیست سال عمرش بود \* \* کائنات رحلت از جهان فرمود \*

\* بودش جهان کستان شد \* \* مرز بوم زمانه بستان شد \*

\* ربه غوث داشت آن فیاض \* \* پایه قطب داشت آن حرّاض \*

\* بشب جمعه پنجم شوال \* \* شد بفرودش آن ستوده خصال \*

\* چون ز خاصان حق تعالی بود \* \* خاص تاریخ او ملک فرمود \*

\* شیخ سعدی بپوشد مغان بدن \* \* شد رقم عند لایب کاشن بدن \*

\* پیش حق بی گفتگوی خاص و عام \* \* با کمال جاودگنیت سعدی است \*

\* گفت با تنف تنال نقاش آن فصیح \* \* بابل و طوطی جنت سعدی است \*

\* تاریخ رحلت حضرت ناصر الدین قاضی بیضاوی رحمه الله \*

\* آنکه او بود قاضی بیضا \* \* نور الله صد زلمه ابد \*

۶۹۱

۶۹۰

۶۹۷  
۵۱۹

\* عالمی را بعظم نراه نمودم \*  
 \* بمطش رهنمای \*  
 \* ظاهرش مقتدای کون و مکان \*

\* ناصرا له بن قاضی بیضا \*  
 \* سال نقاش بخوان بدرد \*  
 \* بره شافعی ست راهنما \*

\* یک تاریخ آن اخضر و دود \*  
 \* مظهر الحق اخضر رقم فرمود \*  
 \* بود علامه مکان و مابین \*

\* صاحب منطق و معانی بود \*  
 \* فاضل بی نظیر و ثانی بود \*  
 \* قطبیه نام او وقوع شده \*

\* سال نقاش ملک باغ \*  
 \* رحمة القادر الهاک بنوشت \*  
 \* سال نقاش که به زکوة سفت \*

\* تاریخ رحلت حضرت سید حسین قدس سره \*  
 \* بحر عرفان و عالم مبین \*  
 \* فنح کو نین و مشخر ثالمین \*

\* قره العین احمد مختار \*  
 \* ثمره القلب حیدر کرار \*

\* ذات اویا که مال علم علی \*  
 \* رهنمای جهان خفی و جلی \*

\* ذات او را که احسن الصور راست \*  
 \* در همه چشم جلوه اش در راست \*

\* ذات او با صفات حق بوده \*  
 \* هم صفات حق بنات حق بوده \*

\* نرهمه کما آن صفت ز تابکش \* زاد کینه  
 \* صاحب علم و معرفت بود \* منبت بر سرست بود  
 \* قطب آفاق بود بن اشباه \* طیب الله قبره و ثراه  
 \* نسبم را ز رفرت نسبت او مست \* حبم را کمال فخر بدوست  
 \* همد هم بود از مه سوال \* که گذشت از جهان به پروال  
 \* شب آدینه بود و شانزدهم \* همد رین است اختلاف امم  
 \* عقل تاریخ نقش از دم قدس \* گفت عقلمای قاف عالم قدس  
 \* سال ترجمیل آن خمبسته صفات \* تا تع غیب گفت قطب هرات  
 \* سال ترجمیل آن امیر زمان \* از زبان ملک بهشتی ترجمه ایست  
 \* سال ترجمیل او با وج فلک \* وای که هلاک زلف گفت ملک  
 \* سال نقلس به آشکار و نهفت \* فردم ماه خلد و الا گفت  
 \* باز تاریخ آن خدا آگاه \* تا تقم گفت قطب عرش آله  
 \* سال نقش باختلاف زبان \* بابل جنه النعیم بدان  
 \* سال ترجمیل او بلا اشباه \* ماهم غیب گفت طاب ثراه  
 \* گفت تاریخ نقل او ثقلین \* سیر جانش را دو این محسن  
 \* یکصد و هفده سال عمرش بود \* کان زمان کر لایحه جان پدرود  
 \* موله او بخطه غیورانی مست \* صورتهم را دلجو و معنی مست

\* اماش از سر راه \* \* جعل الله فی الجحیم \*  
 \* پدرش از کربلوا رفت \* \* از چنین برج آبخنان نور دست \*  
 \* در هر آنست مرقه پاکش \* \* سر به چشم قدسیان خاکش \*  
 \* بود از ذات او فروغ هدایت \* \* روح الله روح ابدای \*  
 \* تا ریخت رحمت حضرت شیخ نظام الدین سلطان \*  
 \* او لیاقدن سوره \*

\* انتظام زمان و اهل زمین \* \* شیخ عالی نسب نظام الدین \*  
 \* اوج و عطفه و محدث بود \* \* بهر نیل داشت گفت \* شود \*  
 \* قیل و قالش بهر راه \* \* حال و وجدش همه بر اه خدا \*  
 \* حسن و خصلت از یادش \* \* بر پره چینان توان عرفانش \*  
 \* چارشنبه بخلد نقل نمود \* \* هر دهم از ربیع ثانی بود \*  
 \* بود چار سال عمرش بود \* \* کانزمانی شد بحضرت معبود \*  
 \* سال ترجمیل آن ستوده شیر \* \* زد خرد گردیده بهشت رقص \*  
 \* سال نقل نظام دل احمد \* \* گفت زیبای بساط خلد خرد \*  
 \* سال ترجمیلش از زبان خرد \* \* کو شهینشاه دین بجگم سند \*  
 \* مرقه او بشهر همدان \* \* فیض بخشد بطیف و پیر و جوان \*  
 \* تا ریخت رحمت حضرت امیر خرد و هاوینی رحمت \*



\* خسرو و هاروی بکمر ندا \*  
\* عمر هفتاد و پنج سالش بود \*  
\* هر دهم بود از مشو ال \*  
\* سال ترجیل انصحر الثعرا \*  
\* خسرو و هاروی بهشتی بود \*  
\* اوست باقی بحق زمن بشنو \*  
\* که بمیان است سال رعدت او \*  
\* سال افش خرد عیان و نهفت \*  
\* تاریخ سال آن سخن دان \*  
\* تاریخ و فات حضرت شیخ

\* الار دیلی قدس سره \*

\* آنکه سلطان اولی بوده \*  
\* دانکه دریای فیض و غفار است \*  
\* ذات و الاصفیات آن مسعود \*  
\* کشف او بر تراش و بیان \*  
\* صاحب ار دیلی شیخ صفی است \*  
\* ذات آن شیخ که والا بود \*  
\* قطب اقطاب دین و دنیا بود \*

\* موسوی و نصیر الدین است \* پیشک از نسل سید مرتضی است \*

\* ماه عاشورا و دو کلاه \* \* بود کاین قطب شد بحر خنرم \*

۷۳۵ \* روز تکفین او و شب کوی \* صاحب خلد سال رحلت او \*

\* سال نقاشی خود و کوه سفت \* کمال اصفهانی جنت گفت \*

\* سال نقل آن صفی و شمس دین \* گفت رعدان صفی شمس الدین \*

\* تاریخ ریاست حضرت صفی شمس الدین علاء الدوله \*

\* سمنانی قدس سره \*

\* آنکه سمنان زو کرفته نظام \* هست او را علاء و دو کلام \*

\* زنده اهل بیت \* \* زنده اهل مکرمت بوده \*

\* مدحش از حرف اجداد است \* و صفش از فکر عالم است فزون \*

۷۳۷ \* سال تاریخ نقل او بر خوان \* قطب سمنان شده با وج جنان \*

\* تاریخ رحلت حضرت او علاء الدین اصفهانی قدس سره \*

\* آنکه او بی نظیر و ثانی بود \* او علاء الدین اصفهانی بود \*

\* عارف ذات پاک لم یزلی \* \* وافت منزل خفی و بلی \*

\* قطب انطباق اصفهان بوده \* بلکه قطب همه جهان بوده \*

۷۳۵ \* سال نقاشی بیکدی بی منت \* او علاء الدین ساقی جنت \*

\* هست پیوسته لطیف و قیث آمیز \* \* قبر او در مراغه تبریز \*

تاریخ رحلت حضرت امام یافعی ~~قدس سره~~ ~~قدس سره~~

\* آن امامیکه یافعی بوده \* تابع و ملائمتی بوده \*

\* مقتدای خدا شناسان است \* صاحب فضل و جود و احسان است \*

\* از مریدان او که دل خواه است \* نور دین شاه نعمت الله است \*

\* سال ترحیل آن ستوده مرثت \* خردم قطب اوج خاند نوش است \*

۷۴۵

\* باز از روی اختلاف زبان \* گفت ساکن خجند پیرو جوان \*

۷۶۷

\* هست و رکه قبر آن منفور \* زائرش روز شب ملائک و حور \*

\* تاریخ رحلت حضرت شیخ نصیرالدین ~~قدس سره~~ ~~قدس سره~~ \*

\* دهلی قد سن ~~قدس سره~~ ~~قدس سره~~ \*

\* آنکه دانش چراغ راه یقین \* نام نامی او نصیرالدین \*

\* ذات او را چراغ دهلی دان \* بلکه نور شید هر دو عالم خوان \*

\* عمر او شصت و پنج سال شمار \* بی کرد پیش ای ستوده شعار \*

\* شب بخند و ادخ را جان \* هر دم به اذمه رمضان \*

\* سال نقاش بکو بطیج سلیم \* ابد آمل هر جعد نعتیم \*

۷۵۲

\* شد دنیا چون آن نصیر زمان \* سال نقاش که بهشت بدان \*

\* تاریخ رحلت حضرت سید علی ~~قدس سره~~ ~~قدس سره~~ \*

\* همانی است ~~قدس سره~~ ~~قدس سره~~ دان \* اسم حامی او علی ~~قدس سره~~ ~~قدس سره~~ \*

\* ۷۶ \*

\* فیض بخشید بهر منیر و کبیر \*  
 \* مرقدش در ولایت طوس \*  
 \* شد رقم سال نقل آن \*  
 \* قطب عالی جنت اعلی \*  
 \* تاریخ وفات فخرالدین \*  
 \* میر محمد دایم یسین رحمه الله \*  
 \* رفته بود از سال باجرت هفصد و شصت و نهم \*  
 \* رو ز شنبه هشتم ماه جمادی الاخرین \*  
 \* کفایت رهروان و را بر خیزد استقبال کن \*  
 \* شمیم در صحرای جنت می زند این یسین \*  
 \* تلمیذ رحمت حضرت خواجه بهاء الدین نقشبند قدس سره \*  
 \* با کمال کرامت در این کمال \*  
 \* ششوی طریق صدق و یقین \*  
 \* عالم علم اول و ثانی \*  
 \* رهنامی ره خدا و اهل \*  
 \* نظیرش از قدم نهد ا \*  
 \* مقتدای طریقت صدق و صواب \*  
 \* آن مراد حق که در اوست باشد \*  
 \* بی بر آید ز غم و ادب شک \*  
 \* که هزار و صد آفت و درد و یک \*

\* در کتب تو ابراهیم است صدیقی  
 \* یافت از روی احوال و کمال \* \* نعمت رسید امیر کمال \*  
 \* از ربیع نخست بود دوم \* \* بلا از روی اختلاف نوم \*  
 \* شب دوشنبه آن ولی ز جهان \* \* شد بحکم آله سوی جنان \*  
 \* سال تا ویرج نقل آن محمود \* \* خردم خاص اهل دین فرمود \*  
 \* سال نقاش که بزکوه رسنت \* \* عقل ماه بهشت والا کنت \*  
 \* شده تاریخ آن کمال حق \* \* آمده نقشند و اصل حق \*  
 \* باز تاریخ آن خدا آگاه \* \* شد رقم قطب اوج خلد آله \*

۷۹۱

\* در بنجا راست مرقد الاش \* چون سحاب است فین حق بالاش  
 \* تاریخ رحلت حضرت تو ابراهیم حافظ شیرازی قدس سره \*  
 \* افصح بی نظیر شمس الدین \* \* طوطی سبزه زارند بر بن \*  
 \* بابل آشنای کاشن راز \* \* یکان است تو ابراهیم شیراز \*  
 \* بود غیب لسان حکم خدا \* \* نور را صد صدقه ادا \*  
 \* ساک و عارف و محقق بود \* \* بر او نظر عالم مدقق بود \*  
 \* گفت تاریخ نقل آن عارف \* \* طوطی خلد یکان باقی \*  
 \* بهمنی است مرقد پاکش \* \* سره چشم آشنای خاکش \*

۷۹۱

سر \* تاریخ تولد و احوال سید جلال بخاری الملقب بمخدوم \*  
 \* جهانیان جهانگرد قدس سره \*  
 \* سید بی نظیر ولی ماتد \* \* مصطفی راست بیگان فرزند \*  
 \* دلش از حرص و زهوا مراد است \* \* بقیش در جهان جهان گرد است \*  
 \* جد او سید جلال آمد \* \* ذات او مصدر کمال آمد \*  
 \* به بخارا حشم بدولت او است \* \* به بخارا شرف ز نسبت او است \*  
 \* دوست بی شبهه با کمال علوم \* \* به جهان و جهانیان مخدوم \*  
 \* شرف خاندان مصطفوی است \* \* شهید وی بخاری در ضوی است \*  
 \* صاحب کشف بود تن سید \* \* وارث معرفت اباعن جد \*  
 \* میر آبی سید بلند نژاد \* \* بی کم و بیش خوانده ام هشتاد \*  
 \* منتصف ز راه شهبان بود \* \* که طویش چو آفتاب نمود \*  
 \* عمرش ابن ضیای نیکو مرشت \* \* یکصد اسطر بهشت سان کم نوشت \*  
 \* لیک این قول معجز دیدم \* \* متفق با همه سینر دیدم \*  
 \* نام نامی او صید النجوان \* \* خلعت احمد کنیز بدان \*  
 \* هفصد و هشت سال بهجری بود \* \* کان مه برج دین طالع نمود \*  
 \* عید قربان و چارشنبه بود \* \* که ز آفاق نهفتش فرمود \*  
 \* سال شرفا رآن هرگز جهان \* \* گفت : آفت لاهی خلد و جهان \*

۸۰۰ \* سال نقاش ازین جهان رضوان \* گفت غلام نامه دین بر خوان \*

\* سال تر حیل آن خدا آگاه \* \* گفت رضوان کل بهشت آگاه \*

\* هست در آنچه مرقد آن شاه \* \* عطر ابد قبره و ثراه \*

\* تار یخ رحمت افصح الفصحی کمال خجندی علیه الرحمة \*

\* آن خجندی که نام او ست کمال \* \* بکمال سخن نداشته مثال \*

\* بود در کشتن سخن کویا \* \* بفصاحت چو بلبل کویا \*

۸۰۰ \* سال شتار آن فصیح عجم \* \* زد خرد غنای لب خلد رقم \*

\* قبر پر نور او ست در بنیز \* \* رحمت آسین و فیض حق انگیز \*

\* تار یخ رحمت صاحبقران اولیایا میگردیمور \*

\* گور کلان امار الله بر خانه \*

\* آنکه او صاحب قران بوده \* \* میر تیمور نام آن بوده \*

\* شاه تورانی دهند ابرائی بود \* \* دوم هم در خلائی آن بود \*

\* ذات او بود عادل و با عدل \* \* بره شرع عادل و کامل \*

\* هر طرف رو جو آفتاب نهاد \* \* خصم را چو مرغ داغ و ادب داد \*

\* بود ذاتش بهار باغ عجم \* \* رونق افرازی چار باغ حشم \*

\* در زمانش مشایخ و سادات \* \* داشت در کام خویش آجیات \*

\* بود هفتاد و یک در عمرش سال \* \* کا زمان شد بخند با قباله \*

۵۰۷ \* حال ترحیل آن شده بفقور \* \* شد رقص وانی جلالتی بموهر \*  
 \* سال ترحیل آن بکففت خرد \* \* ابد او الی بهشت آمد \*  
 \* قبر آن میرد رمز قند است \* \* روح او در بهشت فرسند است \*  
 \* تاریخ رحلت ملا سعد را درین تفنا زانی صاحب \*  
 \* مطول و مختصر رحمه الله تعالی \*

\* قلم علم وجودی تمکین \* \* فاضل بی نظیر سعد الدین \*  
 \* گلشن چار باغ تفنازان \* \* نورش و چراغ تفنازان \*  
 \* مختصر نقطه ز تعریفش \* \* هم مطول خطی ز تالینش \*  
 \* سال ترحیل نقل سعد الدین \* \* بی گمان از کمال صدق و یقین \*  
 \* مظهر صاحب بهشت خواجه \* \* یا تو نو در بهشت و الادان \*  
 \* تاریخ رحلت میر شریف علامه رحمه الله \*

۸۰۸

\* فاضل بی نظیر میر شریف \* \* جسم او همچو روح بود لطیف \*  
 \* شاعر طبعی و سراجی اوست \* \* علی علم کلام نیز بد و صحت \*  
 \* سید بی نظیر و بی همتا \* \* همچو خورشید آسمان یکتا \*  
 \* سال مفقارش که در بهشت مکان \* \* یا تو قطب بهشت او را دان \*  
 \* استاد بشر حیات عالم \* \* سلطان جهان شریف ملت \*  
 \* اندر ششم ربیع اثنانی \* \* در شصت و شانزده ز هجرت \*

۸۱۶



۸۰۰ \* میان نقاش ازین جهان رضوان \* گفت غلام نام دین بر خوان \*

\* سال تر حیل آن ند آگاه \* \* گفت رضوان کل بهشت آله \*

\* هست در آنچه مرقد آن شاه \* \* عطر اسه قبره و ثراه \*

\* تاریخ رحلت افصح الفصحی کمال خجندی علیه الرحمة \*

\* آن خجندی که نام او ست کمال \* \* بکمال سخن نداشت مثال \*

\* بود در کشتن سخن گویا \* \* بفصاحت چو بلبل گویا \*

۸۰۰ \* سال شقاوت آن فصیح عجم \* \* زد خرد عند لیب خلد رقم \*

\* قبر بر نور دوست در تیره یز \* \* رحمت آمیز و فیض حق انگیز \*

\* تاریخ رحلت صاحبقران اولی امیر تیمور \*

\* گور کن آثار الله بر ناله \*

\* آنکه او صاحب قرانی بود \* \* میر تیمور نام آن بود \*

\* شاه تورانی دهند ابرای بود \* \* روم هم در غلامی آن بود \*

\* ذات او بود عادل و نازل \* \* بره شرع عادل و کامل \*

\* هر طرف رو جو آفتاب نهاد \* \* خصم را جوی چراغ داد بباد \*

\* بود ذاتش بهار باغ عجم \* \* رونق افزای چار باغ حشم \*

\* در زاناش مشایخ و سادات \* \* داشت در کام خویش آجیات \*

\* بود هفتاد و یک در عرش سان \* \* کانز مان شد با قباله \*

۵۰۷ \* حال ترحیل آن شه مغفور \* \* شد رقص دانی جهان تیمور \*  
 \* سال ترحیل آن ابگفت خرد \* \* ابد ادا لی بهشت آمد \*  
 \* قبر آن میرد رمز قند است \* \* روح او در بهشت فرمند است \*  
 \* تاریخ رحلت ملا سعد را له نین تقنازانی جابج \*  
 \* مطول و مختصر رحمه الله تعالی \*

\* قلم علم و وجودی تمکین \* \* فاضل بی نظیر سعد الهین \*  
 \* کلشن چارباغ تقنازان \* \* نورشع و چراغ تقنازان \*  
 \* مختصر نقطه ز تهذیبش \* \* هم مطول خطی ز تالینش \*  
 \* سال ترحیل نقل سعد الهین \* \* بی کمان از کمال صدق و یقین \*  
 ۸۰۸ \* مظهر صاحب بهشت بخوان \* \* یا تو نور بهشت و الادان \*  
 \* تاریخ رحلت میر شریف علامه رحمه الله \*

\* فاضل بی نظیر میر شریف \* \* جسم او به روح بود لطیف \*  
 \* شارح قطبی و سراجی اوست \* \* علی علم کلام نیز بد و صحت \*  
 \* سید بی نظیر و بی همتا \* \* بهیچو تو نشید آسمان یکتا \*  
 \* سال فلقش کو بهشت مکان \* \* یا تو قطب بهشت اورادان \*  
 \* استاد بشر حیات عالم \* \* سلطان جهان شریف ملت \*  
 ۸۱۶ \* اندر ششم ربیع ثانی \* \* در هشتاد و شانزده زجرت \*

\* زمین دایر فنا بجار شد به \* \* \* \* \* فرمودید ار خدا رحمت

\* تاریخ رحلت حضرت شیخ مغربی رحمہ اللہ \*

\* آنکه او شیخ مغربی بوده \* \* \* \* \* محو ذلالت حق و نبی بوده \*

\* زنده بود افصح الفصحی \* \* \* \* \* چون شد موی عالم عقبی \*

\* بود آدینه و دهم ز رجب \* \* \* \* \* روح الله روح بطرب \*

\* سال نقاش بکوبلا اکراه \* \* \* \* \* ابد الله فی الجنان بشواه \* ۸۲۰

\* تاریخ رحلت حضرت سید محمد چشتی گیسو در ازادس مره \*

\* آنکه سید محمد ش نام است \* \* \* \* \* بکمان پیر اهل ایام است \*

\* عالمی را کشید از چه آرز \* \* \* \* \* بر صحنهای کیسوان دراز \*

\* شاه باز بلند پرواز است \* \* \* \* \* آشکانش با رده از است \*

\* ماه دمی القعه بود شانزدهم \* \* \* \* \* که شد سیدی بحر خنم \*

\* سال نقاش که بچو نو کوفت \* \* \* \* \* عقل مخدوم دین و دنیا کفت \* ۸۲۵

\* مرقد مالیش بکانت دکن \* \* \* \* \* هست چون در بقیعه قبر حسن \*

\* تاریخ رحلت حضرت سید شاه نعمت الله ولی قدس سره \*

\* آنکه روشن تر از خورشید ماه است \* \* \* \* \* شاه کوفین نعمت الله است \*

\* لقب خاص او هست نور الدین \* \* \* \* \* روشن از نور اوزبان و زمین \*

\* قدوه دودمانی آل عباس است \* \* \* \* \* زبده خاندان مهدق و مصفاست \*

۱ \* او ولی خداست در دوزخمان \* • مرشد و رهبر و پیرو جوان \*

\* رفعت پایه فکر است از دوست \* \* شرف رتبه ولایت از دوست \*

\* بیست و پنجم مهر چوبوده \* \* که ز دنیا من نفل فرموده \*

۸۳۳ \* آنکه مفتاح باب فردوس است \* \* نفل او آفتاب فردوس است \*

\* باز تاریخ نفل او رضوان \* \* نور جنان عدن گفت بدان \*

\* روضه عالمیش بمان است \* \* که بسعد شهر کرمان است \*

\* تاریخ رحلت حضرت سید قاسم انوار قدس سره \*

\* شاه کونین قاسم انوار \* \* زید آل حیدر کرار \*

\* بود مبتدئ شراب لم یزلی \* \* واقعت حالت خفی و جلی \*

\* قطب آفاق بود بی شبهه \* \* ذات آن پادشاه عالیجاه \*

\* مطلع نور حق تعالی بود \* \* ذات و الاصفاء آن سجود \*

\* سال ترحیل آن ملازم خلد \* \* گفت قاسم بخلد قاسم خلد \*

۸۳۸ \* باز تاریخ نفل آن اعظم \* \* ز دوزخ ساکن بهشت رقم \*

\* مرقد او بشهر جام نکر \* \* بسردن نور صبح و شام نکر \*

\* تاریخ رحلت و ولادت حضرت بدیع الدین \*

\* شاه مدار قدس سره \*

\* آنکه قطب مدار عالم بود \* \* پادشاه ممالک دین بود \*

\* شاهباز و رواق علی بن \* \* نامدار جهان بدیع المبین \*  
 \* \* جنسی است شامی و حلبی \* \* پیشو انکی ره خدا طلبی \*  
 \* \* آن شهشه که مطامع نور اوست \* \* از مرید این شاه طیفور است \*  
 \* \* لبیک دیسی است آن ستوده حیدر \* \* یافت عرفان ز روح پیغمبر \*  
 \* \* شاه انوش که مشرق پذیر است \* \* لقبش در جهان جهانگیر است \*  
 \* \* مرقدش همچو مهر مر تابد \* \* دیو بکر فتنه زد شفا یابد \*  
 \* \* او قطب المار هم سفر است \* \* واقف را از آن نکوسیر است \*  
 \* \* خارقش در اطایع انوش \* \* او نوشت است با کمال شرف \*  
 \* \* باز محو و قاضی کنور \* \* در کتب کرده حال او مسطور \*  
 \* \* خادمانش ز گفتگو است برون \* \* طالبان کیش ز حد و حد افزون \*  
 \* \* ذکر کشف و کرامتس همه جا میرسد \* \* همچو رشید آسمان پیدا است \*  
 \* \* عمر آن شاه مطامع الا نوار \* \* یکصد و بیست و چهار سال شمار \*  
 \* \* شده سال طلوع آن بیقلین \* \* شمس دنیا دین بدیع الدین \*  
 \* \* سقط الرأس اوست کشور شام \* \* این سخن نیست از کلام عوام \*  
 \* \* بشب جمعه شاه نقل نمود \* \* شد هم از جمادی اولی بود \*  
 \* \* سال ترحیل او عیان و نهفت \* \* عقل قطب المار چنبت گفت \*  
 \* \* در کسین بود شب مرقد او \* \* هند را صد هزار فتح از او \*

- \* تاریخ رحلت حضرت محمد ا له یں کا شجرہ فی قدس سرہ •  
 \* عازف بی نظیر محمد ا له یں \* • آفتاب شہر و ماہ زمین  
 \* کاشغر ابدات او شرف است \* ذات اولو و جهان حدت است \*  
 \* از میدان مخاص او جامی اہبت \* زان سبب در زمانہ اش نامی ست \*  
 \* ہند ہم از جمادی الاخری بود \* کہ ز دار الفناش نقل نمود \*  
 \* سال نقاش خرد چو کوہ سفت \* ز بدہ و عمدہ بہشتی گفت \*  
 \* تاریخ رحلت و ولادت خواجہ ناصر ا له یں عبید اسد \*

## \* احرار فیض سرہ \*

- \* مظہر فیض و فضل و لطف آلہ \* خواجہ حق نما عبید اسد \*  
 \* عزت و دمان ابرار ست \* شرف و خاندان احرار است \*  
 \* ذات او مرکز و لایت بود \* دائرہ نقطہ ہدایت بود \*  
 \* از د فودش زمانہ پر شو شد \* کہنہ بنیاد دین از نو شد \*  
 \* از زبان سروش حق بشنو \* سال مولود آن خدا بین خو \*  
 \* شب شبکہ خواجہ نقل نمود \* سلج ماہ ربیع اول بود \*  
 \* ز در حرم سال نقل ادا برار \* زیب فردوس و عمدہ احرار \*  
 \* سال نقاش بکوبلا شہادہ \* خواجہ عابدان عبید اسد \*  
 \* بانہ تاریخ رحلتش بیشک \* شاگن عدن و خلد گفت ملک \*

\* در مهر قند مرقدش میدان \* \* بر سر عرش سهندش میدان \*  
 \* تا ریج رحمت حضرت عبد الرحمن جامی قدس سره \*  
 \* افصح بی نظیر جامی بود \* \* بکمال عالم نامی بود \*  
 \* در جرد بره ولایت داشت \* \* اهل عالم از دهادیت داشت \*

۸۱

\* همه تصنیف آن معلی شان \* \* عدد جام شد رقم بر خوان \*  
 \* شب آید بود نوزدهم \* \* بی شک و ریب از ربیع دوم \*  
 \* که زینا گشت عارف حق \* \* جانب آسمان بهشت طبق \*  
 \* سال عمر شریف او نودامت \* \* یلکم و بیش از شمار صد است \*  
 \* تا نفم گفت سال رحلت او \* \* جامی جامی بهشت عدن بگو \*  
 \* لیک در نغمه که با برکات \* \* هست نام شریف او در سخات \*  
 \* خوانده ام سال رحلت او را \* \* هر دهم روز ماه عاشورا \*

۸۱۹

۸۱۸

\* تا ریج رحمت شیخ جمالی و هلو قدس سره \*  
 \* محو ذات خدا جمالی بود \* \* عاشق و معشوق لایبالی بود \*  
 \* شعر نکین و تازه اش همچو آن \* \* هست عشرت فرای پای و جوان \*  
 \* و هلو بود آن خدا آگاه \* \* خلد الله فی الجنان متوا \*  
 \* دل و راسته داشت در عالم \* \* همچو ماه فلک نه بیش و نه کم \*  
 \* لقبش را بدان زردی یقین \* \* بود بی اشتباه خمر اله یقین \*

\* شال نقاش بعزت و تمکین \* \* خردم لفظ ماه خلد برین \* ۹۳۲

\* تاریخ و فات مولانا حسین \* و لفظ و تفسیر \*

\* حسین هم عصر ملا جامی زح \*

\* \* تا صبح و قیاض مولانا حسین کاشفی \* \*

\* \* آنکه گنج معرفت در مخزن دلهانها \* \*

\* \* دیدمش در دافقه بر منبر عرش از شرف \* \*

\* \* کفتمش تاریخ فوت چغتای صاحب رشاد \* \*

\* \* گفت چون شد بعد زین بر منبر عرش مقام \* \*

\* \* از بی تا و بیگو منبر ما عرش باد \* \*

\* تاریخ رحمت شاه علاء الدین مجذوب \*

\* اکبر آبادی قدس سره \*

\* \* عارف راه حق بعلم و یقین \* \* شاه عالی لقب علاء الدین \*

\* \* ذات او بود ناک و مجذوب \* \* بلکه خود بود طالب و مطلوب \*

\* \* لفظ مجذوب با علاء الدین \* \* ضم کن و شال انتقالش بین \* ۹۳۸

\* \* مرقد او پاکبر آباد است \* \* بیگانه جای فیض و ارشاد است \*

\* تاریخ رحلت شیخ محمد رفیع مجدد قدس سره \*

\* \* مظهر خالق زمان و زمین \* \* شاه دنیا و دین رفیع الدین \*



\* مفتوی بود آن که آگاه \* طیب است روح و ثراه \*  
 \* در جهان افقه و محدث بود \* ذات او پادشاه کشور بود \*  
 \* سال نقاش بود رشتار آمد \* نهصد و پنجه و چهار آمد \*  
 ۹۰۰ \* سال نقاش که چون کهر سقتم \* صاحب رفعت جنان گفتم \*  
 \* در تویلی آصف جایی \* مرقدش را بین اگر خواهی \*  
 \* آن تویلی با کبر آباد است \* نه بجای دیگر تر ایاد است \*  
 \* تاریخ رحلت حضرت سید محمد غوث کو الیاری قدس سره \*  
 \* سید الا و لیا محمد غوث \* سند الا تقی محمد غوث \*  
 \* انکه از حق خطاب او شد غوث \* کنگب دنیا و دین محمد غوث \*  
 \* اهل شطرا از زور و نطق \* تا قیامت بلطف حضرت حق \*  
 \* کرد او را با طعنه بجان \* تربیت روح غوث جیلانی \*  
 \* مرشد معیش بصد امداد \* هست روح شهنشاه بغداد \*  
 \* رهنا شد با التفات کمال \* جانب دعوت جلال و جمال \*  
 \* ثانی غوث اعظمش میخوان \* بلکه تو غوث اعظمش میدان \*  
 \* مرشد چاره سلاسل اوست \* به همه راه شیخ کامل اوست \*  
 \* اختر برج هر خلم یزلیست \* که هر درج قلزم از لیست \*  
 \* جد عالی او به نیشاپور \* نعمت و فیض داد و رونق و نور \*

\* صد هجرت از مرتضی و بتول \*  
 \* بود درویش است او مقبول \*  
 \* از مد صوم بود چار دهم \*  
 \* که گذشت از زمانه غوث امم \*  
 \* این نقاش بتعمید رضوان \*  
 \* غیث بی لوث ز در قم برخوان \*  
 \* قطعه گفته ام دگر برخوان \*  
 \* که درو هست سال رحلت آن \*  
 \* مرقدش در گو ایار آمد \*  
 \* که درو عالم خد اش یار آمد \*  
 \* ذات او بود محذرات خدا \*  
 \* قدس الله سره ایدا \*  
 \* چون محمد غوث عالی مرتبت \*  
 \* جانب جنت عنان عزم تافت \*  
 \* بگفت تاریخ و صالحش هاتقم \*  
 \* او ج فردوس از محمد زیب یافت \*  
 \* آن شیخ محمد الخاطب \*  
 \* تاریخ وصال او ملا یک \*  
 \* بالغوث بلطف رب معبود \*  
 \* شیخ عالی نسب محمد غوث \*  
 \* گفتند که شیخ او لیا بود \*  
 \* سال تاریخ نقل آن قیاض \*  
 \* چون ز دنیا بخل نقل نمود \*  
 \* تاریخ رحلت شاه عالم محبوب احمد آبادی قدس سره \*  
 \* آنکه محبوب سال آدم بود \*  
 \* قطب کونین شاه عالم بود \*  
 \* احمد آباد را از رونق \*  
 \* بلکه زو نور یافت هفت طبق \*  
 \* هر چه گویم بوحف آن سید \*  
 \* میسر شد یکبیک زاب تاجد \*  
 \* شهید و حسینی و علویست \*  
 \* هم بخاری و سید رضویست \*

\* \* \* بیستم از جمادعی الاخری \* \* \* صبح شنبه شده زودار فنا \*  
 ۸۸۰ \* سال ترجیل آن شده عالم \* \* \* آخرالا و لیا شد امت و نعم \*  
 \* روضه اش را که عرش بنیاد است \* \* \* خلد ثانی با حمد آباد است \*  
 \* تاریخ ولادت و رحلت حضرت شیخ احمد \*  
 \* مغربی قدس سره \*

\* اندران شهر قطب دوران بود \* \* \* پیش ازین سید خدا دان بود \*  
 \* شیخ احمد که مغربی بوده \* \* \* صاحب علم موهبی بوده \*  
 \* دل او بود قلزم انوار \* \* \* تن او بود بوقبیس و قار \*  
 \* عارف ذات حق تعالی بود \* \* \* بصفا کمال والا بود \*  
 ۱۱۱ \* قطب خلق بود عمرا و از حق \* \* \* عدد قطب شده نیک فسق \*  
 \* مات یوم النهمیس قبل زوال \* \* \* کان ذلک بئامن الشوال \*  
 ۸۳۹ \* گفت تاریخ نقل او رضوان \* \* \* جای احمد بهشت جاویدان \*  
 \* سال نقاش مردش غیب نوشت \* \* \* جاویدان جای احمد اوج بهشت \*  
 \* روضه او با حمد آباد است \* \* \* موقع فیض و جای ارشاد است \*  
 \* تاریخ رحلت حضرت شاه علی کجراتی قدس سره \*  
 \* سعید بنی نظیر شاه علی \* \* \* مظهر ذات پاک لم یزلی \*  
 \* صاحب لطف بود آن فیاض \* \* \* مصدر کشف بود آن مرئاض \*



\* شاه عالم کبود مجذوب است \* \* ماه عالم کبود مجذوب است \*

\* آنکه او بود عاقبت محمود \* \* شاه عبد الغفور نامش بود \*

\* مرقدش در گویا ربین \* \* سبزه شش بر سر بر خلد برین \*

\* سال نقاش که احسن و خوش است \* \* گفت با تفت کبود مجذوب است \*

۹۷۹

\* بر مزارش ز روی صدق و صواب \* \* فاتحه خوان که هست جای ثواب \*

\* تاریخ رحلت حضرت شیخ سلیم چشتی قدس سره \*

\* عارف بی نظیر شیخ سلیم \* \* مرشد و رهنمای بهشت اقامیم \*

\* در فتح پور بر باندی کوه \* \* مرقد اوست با عود شکوه \*

\* صاحب خاندان چشت است او \* \* گوهر معدن بهشت است او \*

\* هم عیاضی ست آن ولی خدا \* \* قدس سره ابد \*

\* از موصوم بیست و هفتم بود \* \* که بخلدش زد هر نقل نمود \*

\* باز گفتند معتبر مردم \* \* از موصوم نو و بدست و نهم \*

۹۸۵

\* سال ترحیل آن ولی کریم \* \* با تغم گفت بد خلد سلیم \*

۹۸۷

\* سال نقاش ملک زار نجیم \* \* ز دند اساکن بهشت خلیم \*

۹۷۹

\* کو سال وصال آن بهشتی \* \* بود مدین سلیم چشتی \*

\* ملک بر آسمان تاریخ فرمود \* \* سلیم چشتی سندی ولی بود \*

\* بیک این فطنه گفته ام پیشک \* \* سال ترحیلش از زبان ملک \*

\*\* چون شیخ سلیم چشتی از دهر گذشت \*

\*\* گفتند ملا یارش بهشتی بود \*

\*\* تاریخ غروب او ببلخ رمضان \*

\*\* گفتند مودین سلیم چشتی بود \*

\*\* شینج الاسلام آن سلیم چشتی ست \*

\*\* ذات او در بحر عرفان کشتی ست \*

۹۷۹ سال نقل آن ولی با سور گفت \* گفت با تف حیف قطب ملک رقت \*

\* مدح حضرت موصوف \*

\* آن ماه سپهر فیض و احسان \* \* و آن شاه مریر ملک عرفان \*

\* آن بادی وادی طریقت \* \* و آن مرشد منزل حقیقت \*

\* و آن صدر نشین سند شرع \* \* و آن بدر سپهر دانش و درع \*

\* و آن گوهر درج عالم قدس \* \* و آن اختر بروج عالم قدس \*

\* و آن کلین چارباغ فردوس \* \* و آن رود شنی چراغ فردوس \*

\* و آن صاحب فیض جاودانی ست \* \* و آن قطب مکان لامکانی ست \*

\* سیاح فیاضی تهرود \* \* \* سیاح قلازم تهرود \*

\* آن شیخ سلیم صاحب دین \* \* بی شایسته حق پرست و حق یاب \*

\* هم چشتی و هم عیاضی دان \* \* هم حاجی و نینه غاریش خوان \*

\* کو حسنت انبیا اذاکرد \* باکا فر نفس خود غزا کرد \*  
 \* تاریخ که از زمانه شیخ بوده \* از ماه صیام آن ستوده \*  
 \* شد جانب خلوتی شک در یست \* این است ند از ماهم غیب \*  
 \* کو سال وصال آن بهشتی \* بوده مدین سلیم چشتی \*  
 \* بی او نه بفتح نور نور است \* آن دار مرد پوزشور است \*  
 \* تاریخ رحلت حضرت شیخ جلال تهنائیسری قدس سره \*  
 \* عارف ذات ایزد متعال \* قطب دغوت زمانه شیخ جلال \*  
 \* ذات او بود از قدم تاسر \* کل نورشید باغ تهنائیسر \*  
 \* ماه ذی الحجه و چهارم دهم \* بود کان شیخ شد پمخرخ نهم \*  
 \* سال ترجیل آن ستوده خصال \* شد رقم در بهشت جای جلال \*  
 \* تاریخ رحلت شیخ وجیه الدین کجراتی قدس سره \*  
 \* قدوة الاصفیاء وجیه الدین \* عالم حق نما وجیه الدین \*  
 \* علوی بود آن ستوده صفات \* مسقط الراس و مدفنش کجرات \*  
 \* عقل تاریخ نقل آن بنوشت \* علوی صاحب جمال بهشت \*  
 \* گفته ام سال نقل او و یقین \* به بهشت مسکن وجیه الدین \*  
 \* تاریخ رحلت حضرت شیخ فتح الله الحیمینی قدس سره \*  
 \* عارف و ساک خدا آگاه \* شیخ عالی جناب فتح الله \*

\* مقتدا آخی خدا پرستان بود \* \* قنبرم فیض و ابر احسان بود \*  
 \* پدر ما در منست آن شیخ \* \* از همه قوم احسن است آن شیخ \*  
 \* او چنین بلندی یمن است \* \* نور بخش نواحی دکن است \*  
 \* سید موسویست از مادر \* \* صنی است یگمان ز پدر \*  
 \* پدر او محمد بن علی است \* \* باز عباس ابن شاه ولی است \*  
 \* شه ابوالفتح باز عبداست \* \* پس او شاه میر سید شاه \*  
 \* شاه عبد الرحیم و نور الحق \* \* بعد او یگمان ظهیر الحق \*  
 \* پس او سید زمان جعفر \* \* بعد او سید جهان انور \*  
 \* پس او هست شاه عبداست \* \* بعد او کامل ابن میران شاه \*  
 \* بعد او عارف است بی اشباه \* \* سید حق نما عبید الله \*  
 \* بعد او احمد است و هم جعفر \* \* و ز پیش بو محمد است فخر \*  
 \* بو محمد که شیخ آفاق است \* \* پدرش شاه عبید زاق است \*  
 \* پدر او و بنزت و تمکین \* \* بود قطب جهان محی الدین \*  
 \* در دو آفاق غوث اعظم است \* \* بیشک و شبه قطب عالم است \*  
 \* ابن بو صالحی که موسای است \* \* قدسش فرق عرش اعلائی است \*  
 \* بعد او عارف است و الاجاه \* \* بیشک و ریب شاه عبداست \*  
 \* آنکه او مقتدا می ایام است \* \* شیخ یحیی زاهدش نام است \*



- \* بعد از بود شیخ سیف الله \* سید و طارفت و خدا آگاه \*  
 \* لیک نامش محمد است بدان \* از سر صدق ای ستوده جوان \*  
 \* بعد از مرشد جهان داد \* خنق را در پناه برب و دو \*  
 \* بعد از موسی است و عبد الله \* هر دو دای خنق بی اشباه \*  
 \* بعد از آنکه موسی چون است \* رتبه او همیشه ابر و ن است \*  
 \* بعد از آن امام عبد الله \* محض در راه حق خدا آگاه \*  
 \* بعد از آن حسن متنی شد \* از امام حسن هویدا شد \*  
 \* آن حسن بود نور چشم ملی \* آن علی کاشف خفی و جلی \*  
 \* سی و چهار اند آن ولی الله \* بدیشک و شهید اند و الاطه \*  
 \* مادر آن بزرگ سیده بود \* هد و عش بود نو دین محمود \*  
 \* بعد از صالح است و شاه علی \* پس او موسی است و میر ولی \*  
 \* باز نور الحق و نظام الله \* باز عبد الحق و قوام الله \*  
 \* بعد از جعفر است و ابراهیم \* پس او باقر است و شاه مقیم \*  
 \* باز میر زمان جلال الله \* باز نور جهان کمال الله \*  
 \* باز پیر جهان محمد ثناء \* باز میر زمان عظیم الله \*  
 \* بعد از سید زمانه خلیل \* پس او شد محمد اسماعیل \*  
 \* بعد از سید محمد دان \* پس او قاسم ابن حمز خوان \*

- \* کاکظم اور القاب بود همه جا \*
- \* بعد او جعفر است بی اشباه \* \* پس از او باقر خدا آگاه \*
- \* بعد از زمین مایه بر خوان \* \* پس او آن حبیبین امام بدان \*
- \* بعد او مرتضی علی ولی است \* \* کاشف کاسبت خفیه و چلی ست \*
- \* پیوست و نه پیشک و بالا اشباه \* \* بوده اند این همه خدا آگاه \*
- \* بود آن شیخ مقته ای زمان \* \* بره شرع پیشوای زمان \*
- \* نو و هفت سال عمرش بود \* \* کانز مال رحلت از جهان فرمود \*
- \* او بعزم طواف کعبه بداد \* \* جان خود را پیاد شاه عباد \*
- 
- ۱۰۲۸ \* سال نظامش بکوبنیز تعجب \* \* صبح آدینه و ششم زرجب \*
- \* تاریخ فوت بهاء الدین آملی قدس سره \*
- \* شیخ علامه زمان و زمین \* \* قنرم علم حق بهاء الدین \*
- \* آملی بود آن ستوده سیر \* \* بی بدل در جہان بفضل و هنر \*
- \* چنان حاواست از تعنائیفش \* \* بیشمار و حساب تالیفش \*
- 
- ۱۰۳ \* سال ترحیل او بلا اکراه \* \* ماتم گفت شیخ عالی جاہ \*
- \* گفت تاریخ نقل او بدستک \* \* رحمه النافع الرشدید ملک \*
- 
- \* سال ترحیل او از ارج فلک \* \* بچنان جای شیخ گفت ملک \*
- 
- \* تاریخ فوت میرزا ابید شیش تبری \*

\* میر نور اسه عالی انتصاب \* \* زمین نماند بادل اگر شده \*

\* سال نقاش مظهر الحق زدرقم \* \* عدن جای میر نور اسه شده \*

\* میر عالیجناب نور اسه \* \* جلیبیکو خصال و نیک مرشد \*

\* سال ترحیل آن شهید خدا \* \* شد رقم نور ماه اوج بهشت \*

\* سال تاریخ نقل آن خوشرو \* \* از جهان نور رفت و ای بگو \*

\* میر نور اسه چون شد محقق \* \* سال نقاش خواستم اقلب خود \*

\* کفایت قائم سال نقل او بگو \* \* میر نور اسه زیب عدن شد \* ۱۰۱۹

\* تاریخ رسالت حضرت شیخ احمد کابلی سرهندی فاروقی \*

\* آنکه او جو هر خرد صندی ست \* \* احمد کابلی و سرهندی ست \*

\* نقشبندی ست آن ستوده سیر رونق افزائی شرع پیغمبر \*

\* پیشک آن شیخ عاقبت محمود \* \* از مریدان خواجه باقی بود \*

\* ذات والای آن خدا آگاه \* \* قطب اقطاب بود بی اشباه \*

\* او مجدد با لاف ثانی بود \* \* واقف سرچاودانی بود \*

\* الف ثانی با و مجدد شد \* \* زانکه احمد بجای احمد شد \*

\* نقل بالنقل بود با احمد \* \* احمد کابلی بلطف احد \*

\* بهره شرع و ملت بیضا \* \* از کمال علوم نور افزا \*

\* از مریدان اوست بس مشهور \* \* میر نعمان و آدم و بنور \*

\* تو ابرو ضد حق و شیخ عمار سخی \* داشت اقبال سردی از دی \*  
 \* شیخ چون چار یار پار پسر \* داشت کابل مجری پینمبر \*  
 \* خلقش بوسعید و معصوم است \* سیوشن بهجهر و محمد دم است \*  
 \* دان چهارم زدارد نیا شده \* جانب عدن و ناند و الا شد \*  
 \* بوسعید آنکه عارف حق است \* کاشف سر و واقف حق است \*  
 \* عالم و اوزع و سوده شعار \* فرشد اهل شهر و اهل دیار \*  
 \* شیخ معصوم مجوزات خداست \* مرشد و رهنمای شاه و گداست \*  
 \* دان سپه شاه کشور دین است \* در جهان حق نما و حق بین است \*  
 \* هر یکی عارف است بی شباه \* طایل آمد عمره و بقاه \*  
 \* بود آن شیخ احمد ثانی \* طاق آفاق و رخدادانی \*  
 \* ادب و استیلا و سفر فرمود \* زمین جهان سوی حضرت معبود \*  
 \* سال ترحیل آن خدا آگاه \* شد در قسم شیخ بود اهل اسد \*  
 \* عقل تاریخ آن ولی احد \* گفت نور بهشت از احمد \*  
 \* سال نقاش بگو بعون احد \* نور اوج بهشت از احمد \*  
 \* تا تغیم سال نقل فرموده \* شد شیخ احمد ز اولیا بوده \*  
 \* شده تاریخ آن ولی خدا \* با احمد کابلی بهشت آرا \*  
 \* بیشک است آن ولی ربانی \* کل باغ خائنه ثانی \*

\* مرقد او بشهر مریه است \* زن زحق فیض مهر سر بلند است \*

\* تاریخ رحلت حضرت شیخ میر لاهوری قدس سره \*

\* عارف راه حق بصدق و یقین \* شیخ میر آفتاب کشور دین \*

\* قادری بود آن خدا آگاه \* از مریدان اوست ملا شاه \*

\* خواجہ ملا احمد ستام \* ہریک از دولتیں رسیدہ ہکام \*

\* کنبد مرقدش ماہور است \* ہمچو ہر بحر خچار می ہور است \*

\* پاس انفس بود مشغولہ اش \* ہرزانو ہست خاوت و چلہ اش \*

\* در ہمہ عمر خود نشد پای بند \* بجایال زن و غم فرزند \*

\* از ربین نخست ہنتم بود \* در دل ہفتہ رحلتش فرمود \*

\* عمر ہشتاد و ہفت سالش بود \* کانزمان کرد سوی خلد صعود \*

\* مولود و موطنش موسستان است \* امین چنین کوہراز چنان کان است \*

\* میر مند آن ولی و دوست خدا \* تا بفاروق اعظم از آما \*

\* کرد رحلت بسوی خلد زحیم \* شیخ میر آفتاب ہفت اقلیم \*

\* سال نفاس ماہک باوج فلک \* زد رقم میر جنتی پیشک \*

تاریخ رحلت حضرت شیخ پیر میر تھی قدس سره \*

\* در ز نامہ بلا شک و اشباہ \* شیخ پیر است عارف بالہ \*

\* خار قفس ہمچو آفتاب عیان \* شاہد حال اوست پیرو \*

- \* از مریدان او نجما نگید است \* که شهنشاه هند و کشمیر است \*
- \* سوله و مدفنش بمیر تقیه دان \* که بجنه است محقه یو چو چنان \*
- \* سال نقاش بکو بود و یلا \* که عطا شد زمش یچ پیر جدا - ۱۰۳۲ \*
- \* تاریخ ریاست حضرت سید عبدا لقادر بخاری و اکبر آبادی \*
- \* آنکه او را ندیده ام ثانی \* بود همنام شاه جیلانی \*
- \* ذات او زینت توکل بود \* بر ریاض قناعتش گل بود \*
- \* عارف ذات این بزی بود \* که کوهر سحر مرای بود \*
- \* ذات او بود با کمال و وقار \* منبع فیض و مطایع انوار \*
- \* سال نقاش که بزکوه رسنت \* عقل شهباز عرش اقدس گفت - ۱۰۵۰ \*
- \* تاریخ ریاست حضرت شیخ عبدالحق دهلوی رحمه الله \*
- \* فاضل هند شیخ عبدالحق \* حامی مشرع و دین به نیک نسق \*
- \* عالم و متقی و عارف بود \* بدو م غریبه واقف بود \*
- \* شرح مشکوه از تصانیفش \* تازی و فارسی ست تالیفش \*
- \* آنچه او را در گزینانید است \* چه منظم و چه شریک است \*
- \* دیدهایش که در شمار آمد \* همگی هشتصد و هزار آمد \*
- \* عمر او بود یکصد و ده سال \* که از زمان شد ازین مرای مال \*
- \* سال نقاش خرد عیان و نهفت \* پنجاه و هشت مرقد گفت - ۱۰۵۱ \*

\* مدفن او بشهر و هلی دان \* \* سکنی او بشهر و هلی دان \*  
\* تازیخ رحلت شیخ ناظر قدس سره \*

\* شیخ ناظر که عارف حق بود \* \* حجت شرف راز و واقف حق بود \*

\* ناک را از نظر طلا میگرد \* \* آفت ز شیر با صفا میگرد \*

\* از خدا بود ناظر و منصور \* \* بنجد ابد و ناظر و منظور \*

\* دانه بجمه در کفش کردید \* \* عقد یا قوت و لعل و مروارید \*

\* ابر را بر کجما که می فرمود \* \* بارش آنجا با حتمال نمود \*

\* نازک نو جوان که بچه نژاد \* \* شیخ زو شیر را بمرم داد \*

\* کوک مدد را به نیم نگاه \* \* زنده کرد آن ولی حق آگاه \*

\* طرفه العین میبخش خرکاش \* \* می شدی از نگاه او ماهی \*

\* خارق شیخ که چه مشهور است \* \* چون مرد مهر فاضل نور است \*

\* لبیک من آنچه دیده ام گفتم \* \* نه که برای جماعه راستم \*

\* خار عشق چون حدیث مرفوع است \*

\* نه رقم ضعیف و موضوع است \*

\* خار عشق از شمار بیرون ست \* \* که نکارش نمایم افزون ست \*

\* خار عشق را که این سهل است \* \* سنگر متعجزه ای جمل است \*

\* در همه وقت ادلیا هست \* \* مقتدی شو که مقتدی هستی \*

\* شریع با آن است و خود \* \* در لباس سپاهیان می بود \*  
 \* خنجر و تیغ بر میان می داشت \* \* سپهر او را بدوش هفتاد دست \*  
 \* از نه ارباب سلیمان مامور \* \* با خدا داد آنگنان مهور \*  
 \* تا بی سال شب چو روز نمود \* \* بر کمر آویختن \*  
 \* بر کراما که بس نیکوست \* \* ستفیق کشتن نذر دشمن و دوست \*  
 \* حامی پادشاه شاهجهان \* \* بود پیوسته آن دلی زمان \*  
 \* عاشق پاک بین و پاک نظر \* \* بود بر پادشاه و بین پرور \*  
 \* شیخ را راه بود بی اکراه \* \* در عرصه خاص شاهنشاه \*  
 \* شیخ از بسکه متقی بوده \* \* چون تقی و علی تقی بوده \*  
 \* حنفی بوده است مذاهب شیخ \* \* قادری بوده است مشرب شیخ \*  
 \* بود در حکم شیخ و حش و طهور \* \* انس و هم جن و هم فرشته و تو \*  
 \* از جمادی نخست سیزدهم \* \* بود کان قطب شد به کمرخ بهم \*  
 \* هم سال نقیض خرد با هفتاد \* \* کلفت افسوس رفت قطب جهان \*  
 \* روغنه او با کبر آ باد است \* \* منزل فیض و جای ارشاد است \*  
 \* تاریخ وفات حضرت ولی محمد نازنولی قدس سره \*  
 \* آنکه از در مشرف اص و عوام \* \* است او را دلی محمد نام \*  
 \* نام نوالی است آن ستوده شیم \* \* دل و دستش به ازیم است و دیم \*



- \* تاریخ وفات میر صالح الملقب بکاشفی \*
- \* بن عبد الله مسکین رحمه الله \*
- \* میر صالح که اهل همدان بود \* \* صاحب کشف الزیوران بود \*
- \* در سنه ۱۰۶۰ \* \* کل کلند از مرتضی بود \*
- \* ذات پاکش که احق آگاه است \* \* لسمعه نور نعمت الهی است \*
- \* \* عتیل تاریخ آن ستوه نژاد \* \* گفت کشفی بخمد آب بداد \*
- \* ۱۰۶۰ \* \* باز سال وصال آن خوشد \* \* والی خلد میر صالح گو \*
- \* \* سال ششمار صالح دوران \* \* شد رقم شاهباز خلد و جهان \*
- \* \* مدفن او با کبر آباد است \* \* روشن از فیض ایزدی شادست \*
- \* تاریخ وفات حضرت میر ابو العلاء قدس سره \*
- \* آنکه او بادل صفا بوده \* \* در جهان میر ابو العلاء بوده \*
- \* \* ثمره القلوب احمد مختار \* \* قره العین خواجہ احرار \*
- \* \* ذات او بود مصد ر عرفان \* \* قانزم فیض و معدن احسان \*
- \* \* عیج سه شنبه و نهم زعفر \* \* بود کان قطب وقت کرد سفر \*
- \* \* گفت سال وصال او مظهر \* \* بو العلاء مصر جنت اکبر \*
- \* ۱۰۶۱ \* \* سال آن خسرو ولایت عدن \* \* شد رقم آفتاب چشمت عدن \*
- \* \* سال ششمار آن دلی زمان \* \* شاهباز بهشت والاخوان \*

\* سال شفا ر آن عزیز جهان \* \* \* \* \*  
 \* روضه او با کبر آ باد است \* \* \* \* \*  
 \* قات حضرت قبله \* \* \* \* \*  
 \* مرشد سید احمد قدس سره \*

\* بشو از محبت شای عمده دین \* \* \* \* \*  
 \* سر و بستان احمد مختار \* \* \* \* \*  
 \* آنکه او بود سید برحق \* \* \* \* \*  
 \* کاشن چار باغ شرع متین \* \* \* \* \*  
 \* سید احمد که عمده دین بود \* \* \* \* \*  
 \* دل پر نور او و بعلم و کمال \* \* \* \* \*  
 \* لایح از روی او فروغ جهان \* \* \* \* \*  
 \* آفتاب سپهر معرفت است \* \* \* \* \*  
 \* خلق او فیض بخش اهل کمال \* \* \* \* \*  
 \* اینچا رسیدات مت باو \* \* \* \* \*  
 \* قبله او و لیا جناب وی هست \* \* \* \* \*  
 \* زانچرا و نبود سید الطهر فین \* \* \* \* \*  
 \* مو لک و سیال گوشت بدان \* \* \* \* \*

\* یک پادشاه آن سید دین \* \* \* \* \*  
 \* که سید دین که نامش است \* \* \* \* \*  
 \* آخر به کشتن \* \* \* \* \*  
 \* یادوران سید دین سازد \* \* \* \* \*  
 \* یاد کریمه \* \* \* \* \*  
 \* این سید دین است \* \* \* \* \*  
 \* جعفری دین است \* \* \* \* \*

\* از چنان تلی اینجا قطب است \*  
 \* پدرش عارف زمان بوده \* \* نام نامی او حسن بوده \*  
 \* بعد او عمده زمان و زمین \* \* سید بی نظیر قطب الدین \*  
 \* بعد او سید خدا آگاه \* \* شاه عرفان پناه عهد است \*  
 \* بعد او در قلزم عرفان \* \* میر محمود ترندی رادان \*  
 \* بعد او حامد و محمد بود \* \* وزیر او امیر احمد بود \*  
 \* مقتدای زمان عصام الدین \* \* پیشوای جهان حسام الدین \*  
 \* مصدر فیض حق فقیه الدین \* \* مطلع نور حق و جیه الدین \*  
 \* بعد او بوعلی ست یثک و غن \* \* پس او محسن ابن میر حسن \*  
 \* صاحب نزهه رادان پیشک \* \* بود او را برادر کوچک \*  
 \* آنکه نامش حسین سادات است \*

\* فاضل فارق و کرامت است \*  
 \* و خرقه \* میر حسین داد \* \* او بخوبی از علی رازاد \*  
 \* مادرش حسین آمد \* \* نور \* \* حسین \* \* آید \*  
 \* شعلی و شمس \* حسین از آن \* که بمادر او دو سال بیجهان \*  
 \* سید عالم است بیشک وظن \* \* پدر او مرشد امیر حسن \*  
 \* بعد او آنکه میر بوالحسن است \* مرشد و رهنمای مرد و زن است \*  
 \* میر بوالنجیر و شاه محی الدین \* \* بود هر یک بشوکت و تمکین \*  
 \* هر یکی عالم و محدث بود \* \* هر یکی راه حق بخلق نمود \*  
 \* بعد او جعفر است و ابراهیم \* \* پس او سید علی مت کریم \*  
 \* بعد او بن محمد از سجیل \* \* خلف الصدق شاه اسماعیل \*  
 \* پس او است جعفر صادق \* \* بره شرع مصطفی و ائمه \*  
 \* بعد او پیکان تو باقر و آن \* \* خلفت زمین مابین برخوان \*  
 \* آنکه او زمین مابین آمد \* \* رونق افزای شرع و دین آمد \*  
 \* خلف الصدق سید الشهدا است \* \* خلق زار رهنمای سوی خداست \*  
 \* آن شهید یک نام او است حسین \* \* پدرش بود مرشد ثقلین \*  
 \* نام علی و دلی ست \* \* کاشف نکته خفی و جلی ست \*  
 \* او ست داماد مصطفی بیشک \* \* او ست آدمی اولیا بیشک \*

\* دوستی است شیر خوار \* کرم است و همه آید \*  
 \* زوجه است عارفانه \* شایسته است و روایت \*  
 \* اگر شماری توانا \* نام \* \*  
 \* من و هر که من جان بکرمی \* سی و یک \* بشویم که هر می \*  
 \* هر که از آل مصطفی باشد \* \* عدد آل او کو ا باشد \*  
 \* نام فرزند ماست عبد الله \* \* خلد الله عمره و ابقاه \*  
 \* دلالت و نجات همیشگی \* \* حق تعالی نکاهش باد \*  
 \* صد سی سال عمر او بادا \* \* در دو عالم بآبر و بادا \*  
 \* هم عریضی هست مادر پدرم \* \* من ز پشت عنان چنین کهرم \*  
 \* ذات من گوهری از انکان است \*

\* نشو و جسم من از ان جان است \*

\* مادر او عقیقه بوده \* \* سومی خورشید چشم نشو ده \*  
 \* پدرش را ابو محمد نام \* \* هست سحر در خواص و عوام \*  
 \* بعد او بود سید ابراهیم \* \* در پس او خلیل باز حایم \*  
 \* بعد او شاه نعمت الله است \* \* پس او شاه عظمت الله است \*  
 \* بعد او حامد حسین بدان \* \* پس او میر تقی میر بدان \*  
 \* بعد او شاه نور و شاه ولی \* \* پس او حیدر راحت کو شاه ولی \*

*[A large, dark, heavily inked or stained area obscuring the majority of the page's central text.]*

\* باز جعفر صلب با قردان \* پدرش زلفین عابدین برخوان \*

\* پدر او بود امام حسین \* که حسین است قبله کوفین \*

\* اوست فرزند مرتضی حیدر \* آنکه همای او نشد یکسر \*

\* پیست و هشتند با ستوده صفات \* این بزرگان عمده سادات \*

\* از کمالات شان بلوح و قلم \* رضی الله عنهم است رقم \*

\* هر یکی زان بزرگوار و هر \* مسکنی کرده اند در هر شهر \*

\* مثل زهر آب آمدند در ایران \* پس ز ایران نخطه توران \*

\* باز در ملک هند کردند قرار \* هر یکی زان بزرگهای دیار \*

\* نب آن بزرگ والا جاہ \* اینجا چین شد رقم بلا شباه \*

\* مدنی و عربی و مروی ست \* ترمذی و حسینی دهلوی ست \*

\* چو علی عربی نص اش ناماست \* علوی کرکاش شمشیر جانست \*

\* خاتم النبیین ذات او خدا دانلی \* یسین فی الدهر مثله ثانی \*

\* اینجا چین پاک سید از دو طرف \* مثل او کی بود دیگر شف \*

\* هر که آنچنان سید رویا شد \* که آن نحر مشرب بالهی \*  
 \* و صفت افشاید \* که آن سید شام کار من است \*  
 \* و دارم از پیش \* که چو چلب از فرب \*  
 \* نام او فانی است \* و در \* هست سجده و \*  
 \* آن یکی را بدان ازین برزو \* هست سید محمد لیلی خوشخو \*  
 \* آن دیگر است نام سید مبر \* یاد حق برود را ظهیر و نصیر \*  
 \* باز از وی دو دختر اند کو \* هر یکی در زمانه فاطمه خو \*  
 \* من هم از لطف خالق وادار \* دخر می دارم ای ستوبه شعار \*  
 \* باز دارم ز فضل آن وادر \* یک نپس بهتر از هزار پسر \*  
 \* مادرشان ز خاندان رسول \* هست از نسل مرتضی و بول \*  
 \* پدر آن صفیه و دران \* بود خافی بجهاد و دولت آن \*  
 \* میر عبد العظیم نابیش بود \* دین و دنیا بهر دو کابیش بود \*  
 \* پدرش بود میر مهدی نام \* واقف سر خالق الانام \*  
 \* میر مهدی با لطف حق میدان \* بود از نسل سید مهدان \*  
 \* آئیکه او را علی مهدانی \* همه دانند با همه داننی آن \*  
 \* مادرش ایرسد نب نام \* تابید شریف علامه آن \*  
 \* پاز آیم بقبر بت اصلی \* بگذرم زین قرابت و هلی \*

\* که چرخ در لب و شان بر طهر من \* گفتند خدایا نامم کنه ای بون  
\* که به پیش روی سوره سیر \* تر چشم از این کمر افشانی تر  
\* لیک در غمت گفتگوی هست \* به دهر است و روی هست  
\* نه چون خوشید این سخن پیدا است \* هرگز از نسل آدم و حواست  
\* نیک تفریق حق تعالی کرد \* آن یک اعلیٰ و دیگر ادنی کرد  
\* من هم از رسم و سنت فدا \* می کنم گفتگو بصدق و صفا  
\* طعنه بر ما زن بخوردی \* نکرد نه هستی ز شاخ و بیخ ردی  
\* باز در وصف و مدح و اندویش \* چند بیت ذکر کنم در پیش  
\* به پیکیس کی یان جناب رسد \* گردد و جانب با قناب رسد  
\* ذاتش از نسل سیدالشهداست \* قره العین حیدر وز هرامت  
\* ذات او محج کمال است \* مصدر خارق و کرامات است  
\* طالبش آفتاب عالم تاب \* همش مایه بخش بحر و سماب  
\* اولیای زمانه خادم اوست \* جان نثار آمده بمقدم اوست  
\* نه نمی آید دل و جود و کیست \* دیگری مثل او بدرستیست  
\* میکنم در شای او تضمین \* امین دو صدیت تازه و رنگین



پای تاج را گزیدم \* و تاج را گزیدم \*  
 فرهاد و یزدان \* و یزدان \*  
 سنا لهما ابرکا \*  
 من هم از سونای سید \*  
 تا که خاک است و لب و آتش و باد \* رحمت ایزدی تبارش باد \*

۱۰۶۲ \* بیست و پنجم ز ماه ذی الحج بود \* که یوم النهمیس نقل نمود \*  
 \* شد رقم سال نقل آل سید \* آب و رونق پنجه از احمد \*  
 \* سال تاریخ نقل اورضوان \* گفت قطب شش پنج سیت بدان \*  
 \* مرقد او با کبر آباد است \* در جنان روحش از خدا شاد است \*  
 \* زلدا سید فی الجنان مشواه \* عطر اسد قبری و شراه \*  
 \* باز یک قطعه ذکر گفتم \* سال تاریخ او چو در سفت \*  
 \* ز بی قطب جهان و غوث و دران \* که نام نامی او بود احمد \*  
 \* گشته زینجهان با دولت فقر \* مثال او ندیدم هیچ سید \*  
 \* درین عالم آب و تاب دین بود \* و جودش لودل و دریای سیرد \*  
 ۱۰۶۳ \* فرد تاریخ نقل روح پاکش \* بگفتا شد بخت میر احمد \*  
 \* تاریخ و فات حضرت سید احمد بخاری \*  
 \* اکبر آبادی قدس سره \*

سید بنی نظیر احمد نام \* عارف ذات کامل نام \*

یکست به غایت بود \* بحسب سنی بود \*

نظیر بنی اشاعه \* آن حد آید \*

ادب و جلالت فرمود \* بحسب سنی بود \*

سال هجری نفل آن سید \* که در بهشت از احمد \*

ذات ادا کرده او تا داست \* قبرا و بن با کبر آباد است \*

\* تاریخ وفات شیخ حسین بن شیخ نصیر الله \*

\* ولد شیخ عبد الواحد \*

عارف بنی نظیر شیخ حسین \* مرشد و پیر مادی ثقلین \*

سوم ماه عید و جمعه بود \* که ز دنیاش انتقال نمود \*

سال قش نرد چو گوهر سفت \* بحسب سنی است زیب جنت گفت \*

\* تاریخ وفات حضرت شیخ فیروز صاحب فصوص رض \*

\* شیخ فیروز زنده ای انام \* دافق را ز خالق علام \*

\* مثل او کس نداشت علم فصوص \*

\* بود فیغیش علی التوم و خصوص \*

عقل تاریخ آن سده مرشد \* گفت فیروز زیب اهل بهشت \*

قبر او پنهان با کبر آباد است \* بی تلف مقام ارشاد است \*

۱۰۶۲

۱۰۶۲

محبوبان و شمع محبت شمع محبت  
 \* در همه ذی \*  
 \* محبت باقی \*  
 \* محبت باقی \*  
 \* محبت باقی \*  
 \* محبت باقی \*

۱۰۶۲

\* محبت باقی \*  
 \* محبت باقی \*  
 \* محبت باقی \*

\* محبت باقی \*  
 \* محبت باقی \*

\* محبت باقی \*

\* محبت باقی \*

\* محبت باقی \*

۱۰۶۵

\* محبت باقی \*

\* محبت باقی \*

\* محبت باقی \*

\* محبت باقی \*

\* محبت باقی \*

\* محبت باقی \*

\* محبت باقی \*

- \* عطر اسه بسمه النامه روج الیه و السلام \*
- ۱۰۶۵ \* شال نقاش کتبه نوک و هر سمت \* عقل همیر بهشت بلقیه گفت \*
- \* فاطمه \* فاطمات حضرت اسماعیل چهل و یک ساله آبادی \*
- ۱۰۶۱ \* شیخ عالی مقام اسماعیل \* \* برده اهل جهنت بود دلیل \*
- \* گفت تاریخ نقل او با ثقت \* \* ماه فردوس و جنت اسماعیل \*
- \* شیخ و الاجناس اسماعیل \* \* بود محو خد اعیان و نهفت \*
- \* درمه صوم سیال رطبت او \* \* خردم قد و ده شایخ گفت \*
- \* احوال حضرت ارشاد پناه شیخ الشیوخ محمد صالح رض \*
- \* شیخ ماعارف است ربانی \* \* از مریدان شاه جینانی \*
- \* اول و آخرش همه پر نور \* \* ظاهر و باطنش همه مهور \*
- \* شیخ صالح که ماه عرفان است \* \* مطلع نور پر رخ فبندان ست \*
- \* گنج گنج قبا عتیش سینخوان \* \* گل باغ تو گلش میدان \*
- \* بحر خدا با کسی نبودش کار \* \* بنجدایی ندان بودش یار \*
- \* عالم عارف ندایوده \* \* تابع مخرج مصطفی بوده \*
- \* علم سنت و اول و نکته معتدل \* \* از برش بود بافروغ و اصول \*
- \* در دهن میگفت از برای خدا \* \* شغل او علم بود صبح و ساء \*
- \* گردن و دهان و خواص و عوام \* \* جمع هرگز نکرد از بی نام \*

\* تابن زلفش بر لبش \*  
 \* زلفش بر لبش \*  
 \* بر آفتابش \*

\* نه نمودن به چشمش \*  
 \* نه بزد ویر فخر و شایسته \*  
 \* نه لباس هزار مینجی داشت \*  
 \* در میان نایق پر زیب \*  
 \* هرگز او را نبود بهر فریب \*  
 \* همچو شیخان به کده و عیاری \*  
 \* ای هوشی گو زن که ساری \*  
 \* از بهی لقمه ای رنگ برنگ \*  
 \* نژد مرد حق النک و شانگ \*

\* در نکو هوش مقلدان بطریق و عظم \*

\* چند شیخی بمکر و عیاری \*  
 \* آه ازین شیوه تبه کاری \*  
 \* شیخ جاهل ز معرفت دور است \*  
 \* یکمان چشم کوری نور است \*  
 \* زکی چند را مریدش کرد \*  
 \* دست بکرفت و مقبتیش کرد \*  
 \* تا یکی جنبش نهانی داد \*  
 \* خاطرش را تسلی بمراد \*  
 \* عامی چند را ز بی عملی \*  
 \* ذکر فرمود در خفی و چلی \*  
 \* نه تفحص کند با کل دلال \*  
 \* نه مقید شود بصدق مقال \*  
 \* چه دلال است پیش او چه حرام \*  
 \* شغل اسد کار اوست بکلام \*  
 \* که بمکرش فریب عام و هر \*  
 \* نام خود تارک الطعام و هر \*

\* کاه گوید که صائیم اله \* فوسه آن ملک قطب این شهرم \*  
 \* کاه گوید که قائم الیوم \* و بیجا میسر خیلیم \*  
 \* کاه گوید که شب رسول خدا \* بسرود و عشق من فکند ردا \*  
 \* کاه گوید که بر نفسی حیدر \* بکفم داو سجده و خنجر \*  
 \* کاه گوید که شاه جیلانی \* داد مارا کلاه بارانی \*  
 \* گه بتوحید دم زند از حال \* می شناسد نیکی غرام و حلال \*  
 \* چنین گفتگوی پراشابه \* باهل چند را کند گمراه \*  
 \* کاه دینار کی دهد بفقیر \* فخرزان میکند بصدقه میر \*  
 \* روز و شب باد روغ و بهتان کار \*

\* آه زین غافلان شهر و دیار \*

\* کاه رقصه بنغمه قانون \* کاه جوشد چو باوه کاکون \*  
 \* خرقه پوشی کما بر دهل رقصه \* غرضتی هست کو بجل رقصه \*  
 \* امین نه احوالی که بی معنی هست \* از خدا و رسول بفرمت نیست \*  
 \* حالت عاریت چکار آید \* عاریت چون برفت عار آید \*  
 \* بر خنثی رواست رقصیدن \* لولیان را سزا هست رقصیدن \*

\* حال عارف محیط ارض و سما هست \*

\* قبض و بسطش نه بر چرخ \*

\* کی با د از چنگ و گنجه رود \* مصطفی و جد و رقص و حال نمود \*

\* نه چیدم کسی که احباب \*

\* سبک گشته بصوت چنگ و زباب \*

\* نه ندیم که اهل بیت رسول \* بدت و نای میبشیری مشغول \*

\* مادر را رقص بر صدای نی ست \* اهل را ایچنین سماع کی ست \*

\* کی با د از دوت مثال غزال \* عارف حق شود ز حال بجال \*

\* مستی اشتران بالمان است \* این نه اوضاع اهل عرفان است \*

\* تا تراد دزد و حال جویانی ست \* بخدا باز شود و انسان ست \*

\* عارضی نیست حال عارف حق \* که بآن ستر میاید و مطلق \*

\* بوزنه رقص میکند بد اهل \* حاش الله ز اهل علم و مهال \*

\* از سماع غنا نمیدانی \* منع کرد است شاه جیلانی \*

\* خوشتر را مرید اذ گیزی \* قول و فعلش بهدق نه پذیر می \*

\* این چه بی پیریست و بی راهی \* که با طوار پذیر خود نامی \*

\* حیل و عذر را کن در پیش \* پس با د از دفت زنی نرفزیش \*

\* چون حاکم چه عذر تراست \* توبه زین فعل بد کن کرد است \*

\* ذر سماع و خنا جیر پست صحیح \* کن ندید است آشکار و جریح \*

\* نتوان گفت  \* که زد و ش نبی فتاد روا \*

\* منصفی روز خرد و موسم عید \* کی سب روز بخشید بشنید \*  
 \* کر شنید ست ابا از منصفی کرد \* من به نهیش همی کنم ای مرد \*  
 \* بر خدیش که هست ناممول \* نزد چنگ خود مگر خجول \*  
 \* من درین کار غور نکردم \* بسر صحتش نهی بردم \*  
 \* از برای از ابلت و عشت \* و زهی دفع محنت و کربت \*  
 \* بشنوی کر غنار و ابا شد \* این شنیدن نه از خطا باشد \*  
 \* اینچنین یوسف و محمد گفت \* جائزش هست آشکار و نهفت \*  
 \* این لیلی که اهل دین بود \* مر غنار احلال فرمود \*  
 \* فردا اهل علم با تجیل \* مر غنار را چنین نمود و لیل \*  
 \* دستک و شعر و ساز و نغمه بهم \* جمع کرد و غنا شود آن دم \*  
 \* که یکی زمین سه میشود نایاب \* آن غنائی هست بیکان دریاب \*  
 \* آن اما میکی بود غزالی \* روح الله روح العالی \*  
 \* او غنار را چهار قسم نمود \* اینچنین در کتاب خود فرمود \*  
 \* که حوام و صباح و منه و نعت \* باز کرده و غیر مرغوبست \*  
 \* اینهمه گفتگو ضعیف بین \* پیش از باب علم و فضل و یقین \*  
 \* بو حنیفه که فرق تجهد بین \* بود در عرصه زمان و زمین \*  
 \* مالک و شافعی و هم احمد \* یوسف و حمید و امجد \*



\* بیشک و زیب آسما و نهفت \* مرغنا را غرام مطلق گفت \*

\* پس دلیل سماع او در است \* قال قلیل از قبیل کمبستر است \*

\* آنچه بی اختیار روی نمود \* اندر و نیست حرف گفت و شود \*

\* نقهها را در دروایت نیست \* علما را در و حکایت نیست \*

\* آن عطیه ز عالم و گراست \* این همه گفتگو در و در است \*

\* من و تو هر دو در و وحیرت \* یغرت اسد بین در و یغرت \*

\* هست این در مزارع حق بین \* قطره را محو بر مطلق بین \*

\* سنگ و آهن اگر تو جمع کنی \* آتشی در میان پنبه زنی \*

\* این سخن را با اختیار گو \* حالت دیگر ان بخویش جو \*

\* بر شکر گنج بر نظام الهین \* تهمت و جد و رقص نیست یقین \*

\* قطب و یقی نبود از اصحاب \* که ازین فعل و رسم شد ثواب \*

\* بدترین از همه گناه است این \* تهمت رقص بر معین الهین \*

\* اگر در اجتماع و حالت بود \* تو چه دانی که او چه طرز نمود \*

\* از برای فریب مردم عام \* رقص از صبح میکنی تا شام \*

\* شرم کن زمین طریقه بیجا \* عارفان را باین یکن و سوا \*

\* نشیدی که از سماع و غذا \* بحسن زهر کرد شیر خدا \*

\* نشیدی که از قیام و اصول \* لعن بر صوت لحن کرد در صل \*

\* کاه از عایشه سخن رانی \* \* اوز با نیش حدیثهارانی \*  
 \* کاه از بوهر مرده و بوژور \* \* کاه از ابن کعب و ابن عمر \*  
 \* گفتگو میکنی بر امی غنا \* \* چند آفتی بر رخ در دوحنا \*  
 \* پیش ازین بود امی ستوده فصلا \* \* متعه و لحم خربش ع حلال \*  
 \* بعد از آن فعلی واکل منع نمود \* \* آن شهنشاه عاقبت محمود \*  
 \* آنچنان کرچه حکم اول بود \* \* حکم ثانی ولی چنین فرمود \*  
 \* من برین حکم ثانی اردل دیان \* \* ثابتم بر دلایل و برهان \*  
 \* مستحب بود بر خواص و عوام \* \* گر غناد را وایل اسلام \*  
 \* بعد از آن زمین سماع محمود \* \* سرور دین پناه منع نمود \*  
 \* تو نظر کن بنا سح و منسوخ \* \* از سر عدل و اعتقاد رسوخ \*  
 \* سعد چستی که مرد بینا بود \* \* از مریدان شیخ مینا بود \*  
 \* نسخه در بیان جل غنا \* \* هست تالیف آن ستوده لقنا \*  
 \* در مزامیر و هلمک و طنبور \* \* با باحت نموده اوسطور \*  
 \* کر چه بران ادبسی خوب است \* \* پیش از باب وجد مرغوب است \*  
 \* شیخ علامه که او را دیست \* \* هم از نسخه دزین وادیست \*  
 \* لیک ما را بجهت دعا راست \* \* در نه تفریر حل بسیار است \*  
 \* شیخ کنکوی بنده قدوس \* \* بود در ملکات رئیس رؤس \*

- \* او هم از بهر حل نفس غنا \* کرد تحریر نشخه ز عنا \*
- \* لیک آنهم نه اشتهار گرفت \* پیش دانا نه اعتبار گرفت \*
- \* آن محدث که بود شیخ خیال \* دور ز ما نهم بعلم و فضل و کمال \*
- \* نشخه در زحوازل غنا \* کرد او هم بیان حسن ادا \*
- \* لیک چون نیت داد ز مجتهدین \* حجت او نشد بسبب قریب \*

• سخن این حجت ای خدا اندیش •

• سخن سلف را کن کم و بیش •

- \* گفتگو بر شایع ز نادانی است \* نه سخن قهسی و سخن رانی است \*

\* هر چه از اهل دین بود دین صفت \*

\* سخن اهل معرفت این است \*

- \* لیک من آنچه دیده ام گویم \* ز آنکه جوکان شرع را گویم \*
- \* تا جو من بر تو مبرهن گردد \* نی سخن حل آن سخن گردد \*

\*\*\*\*\* فی الواقعه \*\*\*\*\*

- \* دوش دیدم بحال سرور \* خواجهمود در ابجزت و فر \*
- \* کتسم ای خواجه بلند نژاد \* از تو خرد و بزرگ را ارشاد \*
- \* عزت خاندان پشت رفت \* رونق کوشک بهشت رفت \*
- \* در سماع و غنا چه فرمای \* عقده مشکلم تو بکشی \*

\* من روایات مختلف بسیار \* \* دیده ام در کتب با استحضار \*  
 \* فردی بر ابا حشش نازد \* \* کافؤ سوی مرتشش نازد \*  
 \* اگر عرام ست اولیا بچه رو \* \* بر سر کشته گوش جانب او \*  
 \* و رحلال سبب اهل فقه چرا \* \* شد بخرد و بزرگ چشم نما \*  
 \* هر دو قوم از حدیث می نازند \* \* بدلیل اسپ خویش می نازند \*  
 \* از سر لطف پیوه را بنما \* \* وجه حلیت سماع و غنا \*  
 \* خواجزار روی التفات بمن \* \* گفت کای ثمره حسین و حسن \*  
 \* من با خلاص دل سماع و غنا \* \* بنمودم خدا بس است کوا \*  
 \* حالت من نه رقص تن بوده \* \* جنبش دل بدو لسمن بوده \*  
 \* حالتی کان بنغمه تارا ست \* \* عارفان را بسی ازان عار است \*  
 \* ناقصان و جزا ز سر و کنند \* \* رقص مرغانیان برود کنند \*  
 \* حالت مانه بر سماع تغیا ست \* \* حالت مارپور ذوات خدا ست \*  
 \* هر که او مائل خدا باشد \* \* کی دلش بند بر خنا باشد \*  
 \* هر که او با یگانه بنشیند \* \* بخر را کی به بزم خود بیند \*  
 \* تا که نقص است هوی و با باشد \* \* ظرف خالی پر از صدا باشد \*  
 \* تهستی سخت بسته اند ما \* \* ناقصی چند از سماع غنا \*  
 \* بومنی بیعت خالی از حالت \* \* عارفی بیعت قارغ از ذلت \*

\* ذلت ما همین قدر کردید \* \* \* \* \* \* \*  
 \* این هنر را کسی قبول کند \* \* \* که در اخلاص خود رسول کند \*  
 \* این هنر بر کسی روا کردید \* \* \* که ز دنیا دلش صفا کردید \*  
 \* مبتدی را از دست کام هوا \* \* \* منتفی را از دست استغنا \*  
 \* مبتدی راست رتبه حیوان \* \* \* منتفی راست درجه انسان \*  
 \* هر که او عارف است آخر کار \* \* \* کرد و زین اجتماع استغفار \*  
 \* مائیل صوت و لحن حیوان است \* \* \* طالب ذکر و فکر انسان است \*  
 \* گفتیم ای توحید فصیح کلام \* \* \* گوئیم این نکته با خواص و عوام \*  
 \* گفت این نکته را عیان فرمای \* \* \* مکران را زنده انبیا \*  
 \* هر که با مادل صفا دارد \* \* \* حب پیغمبر ندارد \*  
 \* در دلش این سخن بکسیر بجای \* \* \* در نه مردیست بی معرفتی بای \*  
 \* واقعه از برای خاصان است \* \* \* عام از و افقه هراسان است \*  
 \* کار با عوام ناقص نیست \* \* \* حرف ما با گروه را قص نیست \*  
 \* هر که رسوای خواج راه بود \* \* \* صدق گفتار ما کو آه بود \*  
 \* گفته‌ام که شد بصدق بشیر \* \* \* منکر انرا چون منکر است و نکیر \*  
 \* مظهر الحق که سمع حق کردید \* \* \* بحق و باطل بیاطل و حق دید \*  
 \* نمودم دگر طویل کلام \* \* \* و اتمم با الم و الا کرام \*

\*\*\*\*\* علمی تفصیله \*\*\*\*\*

\* بزمین از جهل اعراض کن \* \* بشو از جامی سوده سخن \*

\* شایع مایزند به شور و شغب \*

\* صبح صبح گاه و شب \*

\* صف زده کردش از خزان کله \*

\* ذر فگنده بشهر دلوله \*

\* خنکی چند کرده خود را گرم \* \* نه ز خالق نه از ملائک شرم \*

\* همه بر بانگ نای و دف رقصان \* \* لیک رقصان بجانب نقصان \*

\* هیچ یک را بدل قبولی نه \* \* پای کوبان ولی فضولی نه \*

\* رقص ناقص بسوی نقص بود \* \* جنبش کاملان نه رقص بود \*

\* حاصل ذکر و گردن در \* \* اثر رقص ضعف پشت و کمر \*

\* حذر از صوفیان شهرو دیار \* \* همه نامردم اند و مردم خوار \*

\* این نه صوفی گری و آزادی است \* \* بلکه گیدی خری و قوادی ست \*

\* داورین ابلهان کمره داد \* \* منحرف از طریق عقل و سداد \*

\* محبت پاک شان ز صدق و دفاق \*

\* مایه ضد هزار گدب و نفاق \*

\* الا مان الا مان ازین مردم \* \* که تو خرس اند و نه سحر و دی دم \*

\* شیخ ما پیر ما مرثی ما \* \* \* هست از جان مطیع اتر خدا \*  
 \* نه در آرزوی نغمه و ساز \* \* \* نه در او جد و رقص و جال مجاز \*  
 \* \* \* باطن او \* \* \* و بجز بحر طبعین \*  
 \* شغل او روز و شب کتاب است \* \* \* ذکر او نام حق بشام و بگاه \*  
 \* نمودی بجز صوفیان مجاز \* \* \* خویش را محمود چنگ و نغمه و ساز \*  
 \* بود او را همه خفی و جلی \* \* \* حکمت مصطفی و علم ملی \*  
 \* بود در علم چاره بیشک \* \* \* همچو ماه چهارده بفلک \*  
 \* در بر او نه خرقه نالوس \* \* \* بر سر او نه تاج و قبا نوبس \*  
 \* پندش بود بویا و پالاس \* \* \* اینچنین آمدند بی رسول شناس \*  
 \* فخر او فقر بود در همه حال \* \* \* همچو فقر محمدی بکمال \*  
 \* بهره فقر استقامت داشت \* \* \* فقر را خارق و کرامت داشت \*  
 \* فقر موقوف بر کرامت نیست \* \* \* فقر بر وجه و استقامت نیست \*  
 \* فقر آنست که هوا رستن \* \* \* دل همه وقت با خدا بستن \*  
 \* فقر نبود که بر در سلطان \* \* \* خویش را بهر زر کنی قربان \*  
 \* \* \* غلامانی که دم ز فقر زنبور \* \* \* فی الحقیقت نه نبرد بلکه زند \*  
 \* مرد و نیاز فقر بنجر است \* \* \* قدر عیسی بزور ز فقر غارت \*  
 \* \* آن فقیران که طالب مالند \* \* \* همچو زنبورهای قحبه با مالند \*

\* شیخ ما را بنفره بوده \* \* بزخاکاه چشم نکشوده \*  
 \* واقف علم گیمیا بوده \* \* صاحب فن سیمیا بوده \*  
 \* دست رن داشت پر خزان عیب \*

\* دامنش بود قد سیان را جیب \*

\* دعت محبت بذیل عقبتی زد \* پشت پا بردی دنیا زد \*  
 \* چار تنگ بر بر هوا خوانده \* \* دست از بر دو عالم افشاند \*  
 \* خضر با او همیشه صحبت داشت \* \* مر یک رنگی و محبت داشت \*  
 \* روز شنب صحبت رسول خدا \* \* داشت آن ره نمای اهل صفای \*  
 \* روز و شب کار او عمل بوده \* \* قادر غ از حیل و دغل بوده \*

\*\*\* درنگ و دشمن علمای بی عمل \*\*\*

\* نشیندی ز احمد مرسل \* \* عالم بینم چو غر بوحل \*  
 \* از خدای رسول حرف زد \* \* لیک او خود بر و عمل نکند \*  
 \* گمرا و حلقه زمره دم عام \* \* سر فرو کرده با خضوع تمام \*  
 \* میزند حرف با کمال بکا \* \* پیش هر بینم ز خوف و رجا \*  
 \* این نصایح همه میکند بعوام \* \* صبح تا شام از لال درام \*

\* خود ز اعمال نیک یخبر امت \*

\* قیل و قالش فانه دهمراست \*



\* چند هماره بزرگ یسر \* پس او شاه منیر زند \*  
 \* باغری چند کفتگو ز خرمی \* \* میگذرد روز و شب بچیل گری \*  
 \* که دلش بر وظیفه سلطان \* \* که تمشق تن زده به پیر و جوان \*  
 \* هر که بد باغ عرف حال زند \* \* که بصباغ قیل و قال زند \*  
 \* کاه پندگی و بد بختاری \* \* کاه و عظمی کند بختاری \*  
 \* کاه با موزه و ز کفش گری \* \* میرشاند به نیک و بد خبری \*  
 \* که بخت افت مردم با جلافت \* \* فرقا میزند بلافت و گرفت \*  
 \* گفته بیعتی ندارد و سود \* \* آتش نیک را بپا نهاد \*  
 \* شیخ صاحب ممل بوده \* \* پاکب از کمر و زحیل بوده \*  
 \* ظاهر حال آن خدا آگاه \* \* بود قال اکرمول و قال اسد \*  
 \* باطنش محو ذات مطلق بود \* \* سخن حق شنو که با حق بود \*  
 \* نبش ناشی و مطایبی است \* \* حبش شیوه خدا طایبی است \*  
 \* هرگز در نبود چون اوزاد \* \* کشف آبا و خارق اجداد \*  
 \* چه نرفت پیش مردم جهلا \* \* از بزرگی و عزت آبا \*  
 \* چند لاف و گرفتار بد و پدر \* \* پیش هر کس بیان کنی ای فر \*  
 \* از نسب در میان مردم عام \* \* فتنه از صبح میکنی تا شام \*  
 \* چون ترا نیست شیوه محمود \* \* افتخار پند زنده دارد سود \*

[illegible]

\* سخت عیب است پیش اهل علم \*  
 \* شمر حق را از کفر \* نظر  
 \* پیش را ناقصان کفر کنند \* را بعیب طعنه زنند \*  
 \* بحر الانساب و معجزات الاحیاء \* معبر نیست ای ستوده شعار \*  
 \* نسب قابله ربان و بوابان \* حرف باغبان و قصایبان \*  
 \* قابل شان بشان بیان کرده \* مرقا را نسب نهان کرده \*  
 \* هر که انا و در بد چشم \* او چه داند شرف قرشی \*  
 \* گفته هر کسی که بی سند است \* پیش ارباب فضل و علم نیست \*  
 \* در حق تو ابر گفته است بنده \* نبود راست و خوب زیاده \*  
 \* فاضل بی نظیر عبد الحق \* را از دان عقید مطابق \*  
 \* کمالا نیکه خطه دهند \* و اصلا نیکه خطه دهند \*  
 \* ذکر کرد است حال هر یک را \* رفیع ناکره نقطه شکسته را \*  
 \* چند با کرده آن عزیز غلط \* بر خط راست کج نهاده نقطه \*  
 \* اینچنین است لایق دانا \* قسم اعلیٰ بد ابر از دانی \*  
 \* مینویسد هر آنکه بی تحقیق \* بدتر است از عشا یز زنیق \*  
 \* اینچنین بد بود بنزد خدا \* که ز بد نیک را نکرده جدا \*  
 \* بسوا دیکه بود نور الحق \* داشت از روی علم نیک فسق \*

سی سوز و شعار \* \* پند و نصیحت لفظی نسخہ اخبار \*

● د \* نام نچینار، طبع آچیلان کرده \*

\* \* \* داد ابرار و عثماني جواب \*

\* کتب تصحیح آن کتاب نظر \* از نسخی فی نگاره بارگه \* ۲ \*

● مہینہ از طفیل شاگردان \* \* شہتی

\*! بخنیا گفتش سند نبود \*! \*! بد از و نیک و نیک بد نبود \*

\* هر که بیشتر از خدای کریم \* \* سائر آداب لطیفهای عجم \*

\* ای جوان شیز ما آں فرھک \*

\* ... \* ... \*

یہ کہ بد امان چاہے کس رو سے

\* تسبیح مانتا ہر کمالات است \*

\* صاحب کشف و بیم کبریات امت \*

\* در تہذیب و ادب کہ با افشردہ گوی خوبی برآمد

\* او مرا رهنمای حق گردید \*

\* بارام زور سحر لعل شمس \*

پایان

پہلے اور بعد میں مراۃ پیمبر و





\* سحر کترین شکا کردش \*  
 \* هر معلم که او کلام زبانی \*  
 \* خشنش از حد و حد فرط آنکه \*  
 \* شهر لاهور زو مغط بود \*  
 \* سال نقاش بود بهشت اقلیم \*  
 \* سحر موی بخلمه نعیم \*  
 \* تاریخ وفات ملا شاه مرشد آراشکوه \*

\* مقتدای زمانه ملا شاه \*  
 \* پیشوای محققان بود \*  
 \* از مریدان شیخ میرش بود \*  
 \* پاس انفاس کسب آذوده \*  
 \* عقل تادیخ آن خداگاه \*  
 \* گفت محبوب خند ملا شاه \*  
 \* تاریخ وفات حکیم سید محمد \*

\* عارف حق حکیم مرید بود \*  
 \* بهر سهر فلک بهر یاف \*  
 \* بهر علم و دانش و ادراک \*  
 \* مثل او در جهان نبود کسی \*  
 \* ذات الهی آن خداگاه \*  
 \* بود پیشک فیل عشق آنکه \*

شاه جهان در سال ۱۰۷۰ هجری قمری در ماه رجب در روز دوشنبه در شهر قزوین در قلعه جهانگشای در زمان سلطنت خود درگذشت و در روز دوشنبه در ماه رجب در سال ۱۰۷۰ هجری قمری در شهر قزوین در قلعه جهانگشای در زمان سلطنت خود درگذشت.

\* سال نقل آن ولی در ماه رجب \*  
 \* شیخ اهل عدن رضوان زد رقم \*  
 \* تاریخ ربات سلطان دارا شکوه رح \*

\* قبایل است \* \* رتبه اش در مقام ابدال است \*  
 \* کشت شلی هرا نکه اورا دید \*  
 \* شاه دارا شکوه تا شش بود \* \* در کمالات شیخ جانش بود \*

\* چون ازین دایگاه حرن و مال \* \* شد بفرودس بادل خوشحال \*  
 \* جمعه و غیره عاشور \* \* بود روز وصال آن منقور \*  
 \* سال تاریخ نقل آن \* \* شد رقم صاحب بهشت برین \*

\* مرقد آن تنی عشق آت \* \* هست در گنبد همایون شاه \*  
 \* آنکه از دین عالم بود \* \* عارف حق نمای عالم بود \*

\* در جهان بود از جهان بیرون \*  
 \* توان گفت حق درون و بیرون \*  
 \* محرم بزم می مع ابد بود \* \* بی نیاز ز گدا و از شکر بود \*





- \* \* منزل و کر با بهشت بگو \*
- \* تاریخ رحلت حضرت و جیه الدین روح \*
- \* اسوه الاولیاء و جیه الدین \*
- \* قدوة الاتقیاء و جیه الدین \*
- \* حافظ و عالم محقق بود \* \* عارف و صاحب \* \*
- \* در همه عمرگاه نه نموده \* \* دهن خود بلیت آلوده \*
- \* صاحب خاندان چشتش بود \*
- \* بکالات دین سر شستش بود \*
- \* بود سابع مرربیع نحمیت \* \* که سوی غلبه شد لازم درست \*
- \* سال نقاش بخوان ز روی یقین \*
- \* با خدا شد یکی و جیه الدین \*
- \* مرقد او با کبر آباد است \* \* در محله که دولت آباد است \*
- \* تاریخ رحلت شیخ شهاب الدین روح \*
- \* عارف بی نظیر شیخ شهاب \*



\* بود عبد اللطیف پدرا \*  
 \* چه عبد اللطیف صاحب دل \* \* بود سید جلالت \*  
 \* قبر هر یک که جای ارشاد است \*  
 \* با تو گویم که اکبر آقا است \*  
 \* و شیخ شهاب \* \* قبر او در محله اش در باب \*  
 \* شان نقشین که او آب نخل \* \* شد رقم بر سر شهاب نخل \*  
 \* تاریخ رحلت شیخ جعفر روح \*  
 \* شیخ جعفر که مظهر دین بود \* \* عارف حق نما و حق بین بود \*  
 \* ذات او شد ازین سبزه ای سپینج \* \* از خرابه برقت گویا گنج \*  
 \* شیخ صالح که بود صاحب قر \* \* از حقیقی برادرش شمر \*  
 \* سال ۱۰۷۳ \* \* به بهشت آب داد جعفر گفت \*  
 \* سال ۱۰۷۴ \* \* جای جعفر بهشت گفت ملک \*  
 \* در نظم سلطه قادریه و تالیف نظم انوار \*  
 \* کلمه لا اله الا الله \* \* شجره و ثمره اش بر دل است \*

گفت از وی امام باقر فیض \* هم ز باقر گرفت جعفر فیض \*  
 شک او یگان در جعفر یافت \* موسی کاظم آنچه او دریافت \*  
 اد آن فیض منوی موسی \* با امام رضا چنگم خدا \*  
 یافت معروفت که خنی از وی فیض \*  
 نوشتن کرده ز جام او فی فیض \*  
 سری سقطنی است از مریدانش \* یافت گوهر بحر مریدانش \*  
 هم از آنکه با امید آمد \* سید الطایفه جنید آمد \*  
 هم از و شیخ شبلی از دل و جان \*  
 یافت ارشاد دولت عرفان \*  
 باز از و شیخ صدق و احد یافت \* نقد و جنس آنچه از یکی صد یافت \*  
 از مریدان ادا بوالفرح است \*  
 نافع الخلق و اذی المخرج است \*  
 یافت الحسن قرشی \* یافت اقبال سیدی خوشی \*  
 هم از دل و جان \* یافت از وی کرامت عرفان \*

\* یافت را به صدق و یقین  
 \* پیدایش شاه محمدی  
 \* پیدایش عطر السبزه ابد  
 \* نایفش آنکه عهد مرزافراست  
 \* موی حق ره نای آفاق  
 \* دولت مردی از ان شده یافت  
 \* آری از مهر روشنی مه یافت

\* یافت این اسیر و الایاه \* نعمت خاص شاه عبدالعزیز  
 \* مرشد و ره نای هفت اقلیم \* مرشد و ره نای هفت اقلیم  
 \* هم از وسبزه زمان جعفر \* شده آفاق را بحق رهبر  
 \* هم از دست بید کشت علی \* بکمال فیض لم یزلی  
 \* از علی نیش معنوی آمد \* بر محمد که او ولی آمد  
 \* عبد غفار از عهد یافت \* این همه نعمتی که سید یافت  
 \* باز سید محمد از دل و جان \* یافت از دی مراتب عرفان  
 \* شیخ عبد قزوین زرد مغرور \* شیخ عبد الوهاب زرد سرور  
 \* شیخ دین آنکه او محمد بود \* شد از صاحب کرامت وجود  
 \* آن محمد که فائز النور است \* شیخ فاضل بدر مشهور است

شیخ بلال الشیخ را محمد باد  
 \* \* \* \* \*  
 \* \* \* \* \*  
 \* \* \* \* \*

\* \* \* \* \*  
 \* \* \* \* \*  
 \* \* \* \* \*  
 \* \* \* \* \*  
 \* \* \* \* \*  
 \* \* \* \* \*  
 \* \* \* \* \*

\* \* \* \* \*

\* \* \* \* \*  
 \* \* \* \* \*  
 \* \* \* \* \*  
 \* \* \* \* \*  
 \* \* \* \* \*  
 \* \* \* \* \*

بشکرت حق ز ادایم شایر سول \* که شده این نظم سلسله مقبول \*  
 • از سلاسل که عروقه الو نقی است \*

\* بیشک این سلسله باطاف خداست \*

\* همه فرع اند و اصل شان این است \*

\* این سخن کی بگویش بی دین است \*

\* هر که در تدریه یافت نظام \* • شده مقبول خالق علام \*

\* • این سلسله بعون خداست \*

\* پاک از بدعت و ضلالتهاست \*

\* نعل بالنعل میرسد به نبی \* • در خفی و جلی بحق طایی \*

\* بدعتی اصل باشد آن نامرد \*

\* کانهرات از جناب آن شده گرد \*

\* ابتدای همه سلاسل اوست \* • انتهای همه منازل اوست \*

\* شده شطار پیه از د پر نور \* • چشتیه هم همین از د مهور \*

\* کبریه از د کبیر شده \* • در دو آفاق بی نظیر شده \*

\* مهر و رویه را طافت از د است \* • نقش چندیه را از د است \*

\* بر همه مالک اگر کتاب است او \*

\* همه عجم اند آفتاب است از این \*  
 \* بنویسی ذوقی بود آفتابش \*  
 \* بر همه سیدان و ملوک و پادشاهان \*  
 \* همهت او چو مهر رخسار آفتابش \*  
 \* سنگ درگاه آن شه جیلان \*  
 \* را نفضی را از وعایت نیت \*  
 \* خارجی را از و هدایت نیت \*

\* را نفضی را با و نقار بود \*  
 \* خارجی را با و غبار بود \*

\* بیشک این سلسله چو سنگ گهر \*

\* در بگویی بهشتیان خوشتر \*  
 \* بیگمان جنتی است آن زن و مرد \*  
 \* نظم این سلسله با طعنه قدیر \*  
 \* یارب این بادشاه عادل را \*  
 \* تا که ماه و خورشید بر گردون \*

\* تا که آب و درخت در شجران \*

\* از حسودی دشمن بدکیش \*  
 \* تو ناهید از در طمایت خویش \*

۱۰۷۲ \* نام آن شجره القلوب بدان \*  
 \* که همین است نال ختم آن \*  
 \* نه نمودم دگر طویل کلام \*  
 \* و ا ختم با سلام و الاکرم \*

\* تاریخ وفات شاه حید روح \*

\* شاه حیدر که منظر حق بود \* \* راز دان وجود مطابق بود \*  
 ۱۰۷۴ \* گفت تاریخ نقل اورضوان \* \* بجای حیدر بگو تو و جهان \*

\* تاریخ رحلت شاه جهان پادشاه \*

\* فرد تاریخ نقلش چون گهر سنت \*

۱۰۷۶

\* جمال خلد با شاه جهان گفت \*

\* آنکه فرو دهن آشیان آمد \* \* ثانی صاحب قران آمد \*

\* شاه گیتی پناه شاه جهان \* \* چون ز دنیا شده بقصر حشا \*

\* عیش عالم بنهم مبدل شد \* \* خواب راحت چو خواب مخمل شد \*

\* سود آفاق را زیان آمد \* \* کلشن دهر را خزان آمد \*

\* ذات والاش چون ز دنیا شد \*

\* بکن ز کز ا رود زرد ریاسد \*

\* در زمانش رواج دین بود \* \* رونق ملت مبین بود \*

\* پیش ازین بود بدعت اکبر علی \* \* سبجه کردند شاه را امر \*

\* شاه ایلین بدعت از جهان برداشت \*

\* سبجه دیگر از خدا بکس نگذاشت \*

\* رونق معبد و مساجد کرد \* \* خیز باری بشیخ و عابد کرد \*



\* در زمانش نمود و کاوشی \* خاص و عام از کمال هیش و خوشی \*

\* عدل زد و آنچنان رواج گرفت \* که ز را نادراستی باج گرفت \*

• از تاجب پاد بود بیست و ششم \*

• که ز شاهی شده به بحر خنجم \*

۱۰۷۶ \* سال تاریخ رحلتش رضوان • \* زد رقم عز خلد شاهجهان \*

\* کفتم ای دوست خاصه فردوس \* سال نیش خلاصه فردوس \*

\* سال نیش ملک میان و نهفت \* پادشاه ولی بهشتی گفت \*

\* سال تاریخ نقل شاهجهان \* رضی الله زد رقم رضوان \*

\* روضه او با کبر آ باد است \* بهر فردوس عرش بنیاد است \*

\* نور الله قبر اسلاف \* خلد الله عمر آ خلا \*

\* تاریخ رحلت شیخ پیرماکن مدارد و از نه \*

\* شیخ پیر از کمال صدق و یقین • \* در دل هشته شد خلد بزمین \*

\* در صفر سال نقل او مظهر \* زد رقم شیخ بود کامل دین \*

\* زبانی آن شیخ پیر از لطف ایزد \* یکدم از زمین سوی بهمان \*

\* درین عالم کجا بروم مدار است \* که در یکدم دشمن نا آشنا شد \*

۱۰۷۷ \* غرور تاریخ تر جایش یکدم \* رقم زد شیخ پیر از دم جدا شد \*

\* تاریخ وفات حضرت شیخ جمال محدث رخ \*

\* عالم بی نظیر شیخ جمال \* \* عارف ذات ایزد متعال \*

\* وارث علم احمد مرسل \* صاحب ورع و جود حسن عمل \*

\* بعجم عالم و محدث بود \* \* بعدرب لیکت کسب علم نمود \*

\* رفت زیر تا کزان حزن و ملال \* \* صوی فردوس در مد شوال \*

\* عقل تاریخش از شواحق نلد \* \* گفت داده جمال رونق خلد \*

۱۰۷۸

\* تاریخ وفات شیخ الہدقاد ری رح \*

\* شیخ الہداد بود و اصل حق \* \* ماه چرخ مقید و مطلق \*

\* آقی و عارف خدا آگاه \* \* اینچنین کس ندیده ام بالہ \*

\* ذات اقدس و شایخ بود \* \* در جهان همچو کوہ شامع بود \*

\* مدزی فعدہ بود پیست و یکم \* \* کہ زد نیا شدہ پمخرخ نہم \*

\* عقل تاریخ نقل آن معبود \* \* زد رقم قد و شمشایخ بود \*

۱۰۷۸

\* تاریخ وفات میرزا ابونصر المتخلص بنصر بدخشی \*

\* آنکہ درد ہر ناد را انصر است \* \* بیگان میرزا ابونصر است \*

\* در لباس توانگری درویش \* \* ذات اد بود بی کم و بیش \*

\* نظم او فعدہ ماہ و فر دارد \* \* نشر او رشتہ گہر دارد \*

\* افش از خط بدخشان است \*

\* سخنش لعل کفہ ام زبان است \*

۱۰۷۸ \* گفت تاریخ نقل ادا برار \* \* جای بو نصر جنت و انهار \*

\* تاریخ وفات حضرت شیخ محمد معصوم مرهندی رح \*

\* قطب دین شیخ محمد معصوم \* \* عزم چون موسی جان فرموده \*

\* سال نقاش خرد مظهر حق \* \* ز در قم قطب مشایخ بوده \*

\* فیاض زمان شیخ محمد معصوم \*

\* این منزل خاکی جهان را چو بهشت \*

\* تاریخ و سالش خرد مظهر حق \*

\* فرمود بدل منزل معتبرم بهشت \*

\* عارف ذات خدا شیخ محمد معصوم \*

\* عزم چون جانب فردوس برین فرموده \*

\* سال نقاش نهم ماه ربیع الاول \*

\* ز در قم مظهر حق قطب مشایخ بوده \*

\* تاریخ وفات حضرت شیخ زاهد قدس سره \*

\* سید بی نظیر زاهد بود \* \* از تو رع بشرع جا هر بود \*

\* ذات او با کمال علم و عمل • \* شده فانی بذات عزوجل \*

\* از ربیع نخست شانزدهم \* \* بود کان قطب شد پیر خنم \*

\* سال نقاش همین منازل شد \* \* جای زاهد بهشت و الا شد \*

\* تاریخ و وفات حضرت شاه نعمت الله ناولی \*

\* بنشاه عرفان بن شاه عالیجاه \* \* نعمت الله مظهر الله \*

\* بن ناولی مست آن قلی بنده \* \* رفع الله قدره ادا \*

\* شده فیروز پور زو معمر \* \* ملک بنکار گشت زو پرنور \*

\* نعمت و دولتش چنان میداشت \*

\* که مکر صاحب قران میداشت \*

\* بود شاهانه دولت آن شاه \* \* که نزار ذباین ثلیف راه \*

\* علم و عرفان باد مروج بود \* \* چاه و دولت باد مترج بود \*

\* گفت تاریخ نقل او ایام \* \* نعمت الله مهر عدل مدام \*

۱۰۸۰

\* آنکه در آفاق بود صاحب صدق و یقین \*

\* پر شده از نعمتش سفره بفرخ و درمین \*

\* چون ز جهان فنارفت بدار البقا \*

\* سال و سالش با گو قطب بهشت برین \*

\* تاریخ وفات حضرت میر فیض الله بن میر ابوالعلا رح \*

\* آنکه او مظهر صفا بوده \* \* خاتم میر ابوالعلا بوده \*

\* قطب اطلاق میر فیض الله \* \* جعل الله فی الجنان مشوا \*

\* سلوک الهی قعه بود و آدینه \* \* که گذشت آن عزیز دیرینه \*

\* سال ترحیل او سروش آید \* گفت زیب و جهان بقیض است

\* تاریخ وفات قاسم خان مله الرحمة \*

\* قاسم خیر بود قاسم خان \* \* شد زوینا بر پیغم شعیان \*

\* در شباعت مثال رستم بود \* \* در سخاوت بان طعم بود \*

\* گفت تاریخ نقل او رضوان \* \* چمن عدل جای قاسم خان \*

\* تاریخ وفات حضرت شیخ برهان شطاری \*

\* شیخ برهان که عارف حق بود \* \* محمود ذات پاک مطلق بود \*

\* ذات او فیض بخش ابراز است \* \* رونق خاندان شطار است \*

\* وسعت مشربش چو ذات و صفات \*

\* بصفا تش نمود جوهر ذات \*

\* روی او قبله صغیر و کبیر \* \* کوی او کعبه افضی و فقیر \*

\* از مریدان شیخ عیسی بود \* \* آن خداوند عاقبت محمود \*

\* باذر بهجت و ترجمح حسین \* \* که حبیب است قبله کونین \*

\* پدرش نقد کان صدیق است \* \* منکرش روسیاه و زندیق است \*

\* بود شریعت او محمود \* \* بود پیوسته شهر برهان بود \*

\* ز نیجهان رفت و رمدشدهان \* \* جانب چار باغ مله و جهان \*

\* سال نقاش فریدیهان و نهفت \* \* صاحب ملک خلد برهان است \*

در این کتاب

شهاب خلد و جهان \*

بر این کتاب خلد و جهان \* بود و جهان خدا قطب زمان \*

شهاب خلد و جهان \* حضرت شیخ ولی محمد بن اسرائیل \*

\* عارف حق ولی محمد بلاذ \* \* همجو و یس قرن محمد بود \*

\* عز خدا با کسی نبود و مش کار \* \* در توکل یکل گرفت قرار \*

\* پنجمین تن زل ازینجهان برد و خست \* شمع دل را بنور حق افزود خست \*

\* ماه ذی حجه و چهاردهم \* \* بود کان قطب شد بحر رخ نهم \*

\* آن ولی زمان بلطف دوو \* \* زینجهان نقل ز روز جمعه نمود \*

۱۰۸۲ \* سلسله نقاش خرد و گوهر صفت \* \* شد ولی زمان بنجلد باگفت \*

\* تاریخ وفات میرزا حسن بیگ المرد ویت \*

\* حسن بیگ صوفی \*

\* عارف حق بین و محنی آشتاب \* \* بود حسن بیگ صوفی و صفا \*

\* بی سخن از اهل سعادت شده \* \* فائز امیر حسن بیگ هدایت شده \*

۱۰۸۲ \* بدست و سوم بود ز ماه صفر \* \* کوشت بیگ بیگ خدا \*

\* ال و صالین خرد حق نما \* \* کشت حسن بیگ شیخ خدا \*

خج وفات حضرت شاه و دوله قدر من اسره \*

۱۰۸۵ \* و لا مایل وصال آن خدا دان \* \* مکان شام

\* و لا تاریخ نقل آن خدا رس \* \* باگوزیب بهشت

\* تاریخ وفات حضرت شیخ محمد باقر کهنوی \*

\* شیخ پیر محمد از دنیا \* \* شد چو هر منیر شوی سما \*

\* عارفی بود حق رس و حق دان \* \* کاملی بود مقتدای زمان \*

\* سکن او بارگشت بود \* \* اندران شهر نقل فرموده \*

۱۰۸۵ \* اندرین آیت گلام خدا \* \* سال نقاشی بجزان بصدق و وفاء

\* لا خوف علیکم و لا هم یحزنون \*

\* و ربهادی دوم ز دنیا شد \* \* جانب ادج چرخ و الا شد \*

\* سال نقاشی با شکار و نهفت \* \* شیخ الاسلام بود و لا تعفت گفت \*

\* تاریخ وفات خلیفه محمد یوسف رحمه الله تعالی \*

\* رفت زمین خاک را بر آید \* \* آنکه بودش خلیفه یوسف نام \*

۱۰۸۶ \* سه رقم سال نقل آن مغفور \* \* جای یوسف بهشت عدن مدام \*

\* تاریخ وفات حضرت شاه رفیع سبزه پوش قدس سره \*

\* آن سال است پناه عالیجاه \* \* کرد و جودش بملکه عمده خاند \*

۱۰۸۶ \* سال تاریخ نقل ادرضوان \* \* گفت سید رفیع زید و خاند \*

\* صاحب عز و شان شاه رفیع \* \* ماه کون و مکان شام \*

\* تاریخ وفات شاه جهان \* شاه جهان \* شاه جهان \* شاه جهان \*  
 \* تاریخ وفات شاه جهان \* شاه جهان \* شاه جهان \* شاه جهان \*  
 \* تاریخ وفات شاه جهان \* شاه جهان \* شاه جهان \* شاه جهان \*  
 \* تاریخ وفات شاه جهان \* شاه جهان \* شاه جهان \* شاه جهان \*  
 \* تاریخ وفات شاه جهان \* شاه جهان \* شاه جهان \* شاه جهان \*  
 \* تاریخ وفات شاه جهان \* شاه جهان \* شاه جهان \* شاه جهان \*  
 \* تاریخ وفات شاه جهان \* شاه جهان \* شاه جهان \* شاه جهان \*  
 \* تاریخ وفات شاه جهان \* شاه جهان \* شاه جهان \* شاه جهان \*  
 \* تاریخ وفات شاه جهان \* شاه جهان \* شاه جهان \* شاه جهان \*  
 \* تاریخ وفات شاه جهان \* شاه جهان \* شاه جهان \* شاه جهان \*

\* تاریخ وفات میرزا حکیم ابوالمظفر رح \*  
 \* آن حکیم که بوالمظفر بود \*  
 \* رفتنش ز بهمان چنان ماند \*  
 \* یا گهرازی مجید گم گشته \*  
 \* سال تاریخ نقل آن منقور \*  
 \* تاریخ وفات میرزا محمد عاقل \*  
 \* تاریخ وفات میرزا محمد عاقل \*



باجرام و احسان و خلق و مروت \* \* ز لطف جهان مریدان \*  
 ز ماه زجب بود تاریخ بخت \* \* که کرده بفراموشی واکاش \*  
 ۱۰۸۸ \* خرد گشت سال وصالش بمظهر \* \* بخت بود در سکن

\* تاریخ و قات افضل الفاضل شیخ عبد الرشید \*  
 \* شیخ عبد الرشید عارف حق \* \* بودیش گشت بعلم و دانش جفت \*  
 ۱۰۸۸ \* عقل تاریخ نفس آن مرقوم \* \* جای عبد الرشید جفت گشت \*  
 \* تاریخ و قات مریم زمانی علیها الرحمة \*

\* چو ز دنیا گشت آن مریم عهد \* \* بسوی زند شد با عزت و باده \*  
 ۱۰۸۸ \* رقم ز و سال نقاش مظهر حق \* \* ز دنیا صاحب عصمت شده شاه \*  
 \* زنی آن مریم ثانی که داده \* \* بدیناری و عنایت زیب جنت \*  
 \* دلا تاریخ قلم آن عقیقه \* \* بگوید او عصمت زیب جنت \*  
 \* تاریخ و قات بی بی صاحبہ محمد و مہ علیہا الرحمة \*

\* بی بی صاحبہ اوج بهشت برین \* \* بی بی صاحبہ خوشترین \*  
 ۱۰۸۵ \* باز شنو سالی ز رضوان عدن \* \* بگفت که محمد و مہ تو را آن عدن \*  
 \* بی بی صاحبہ و صاحبہ بی بی عقیقه علیہا الرحمة \*

\* بی بی صاحبہ فضل او بر دم \* \* آه رفیقہ عقیقه از عالم \*  
 \* تاریخ و قات حضرت شیخ طه قدس سره \*

\* ۱۲۹ \*  
 ... شایع است که این ملا نیز ادب \* شیخ طاهر آفرین \*  
 ... قاضی قربان علیه الرحمه \*  
 ... مباحث را میسر کند \* همایش کمر بعد ماغی بوده  
 \* تاریخ گذشته محمد قربان \* گفتم که با عزیز قاضی بود \*

\* تاریخ وفات معین الدین محمد عب \*  
 \* معین الدین چو شد از در دنیا \* بسوی قصر و کاخ جنت حق \*  
 ۱۰۸۵ \* خرد فرمود تاریخ و عیالش \* معین الدین بخت داد و رونق \*  
 \* تاریخ وفات حضرت خلیفه ابوالقاسم رح \*  
 \* رفت زمین دار فنا جانب ذب \* آنکه بوده اوست بهی نیک مرشت \*  
 \* سال نقاش بیمه صوم خرد \* گفت ابوالقاسم مصباح بهشت \*  
 \* تاریخ وفات سید لطف الله شهید رح \*  
 \* آن حاجی و غازی و معارف آگاه \* از سلوک و طهارت یحاه \*  
 \* تاریخ شهادتش رقم زدا تفت \* حقانیدقیبن شهید شد لطف آنکه \*  
 \* سید بی نظیر لطف الله \* حاجی و غازی و خدا آگاه \*  
 \* از زبان خدا ای عز و جل \* که مبر است ذات و رخل \*  
 ۱۰۸۹ \* در حوضه شهادت او \* بخیزی المحبین گذر گوی \*  
 \* تاریخ وفات شیخ جلال متواری قدس \*  
 \* تاریخ وفات شیخ جلال متواری قدس \*

\* حاجی آبی نظیر شیخ جلال \* \* \* \* \*  
 \* بطرب جانب بهشت بریں \* \* \* \* \*  
 \* عقل تاریخ نفس، آن معذور \* \* \* \* \*  
 \* تا تم بار سال رخت آو \* \* \* \* \*

۱۰۸۹

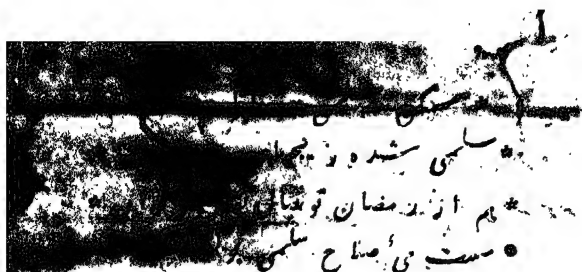
\* تاریخ وفات فضیلت بناد شیخ عبد العزیز رح \*  
 \* شیخ عبد العزیز کر و سفر \* \* \* \* \*  
 \* سال نقاشی و گو که خالی ماند \* \* \* \* \*  
 \* تاریخ فوت خرم الدین حسین معصوم علیه الرحمۃ \*  
 \* خرم الدین حسین عالیقدر \* \* \* \* \*  
 \* رفتن ربه نخبه بان چنین ماند \* \* \* \* \*  
 \* شیر وایه تخم و سال تمام \* \* \* \* \*  
 \* سن تاریخ کمال بن معصوم \* \* \* \* \*

۱۰۹۰

\* تاریخ وفات شیخ نور الدین علیه الرحمۃ \*  
 \* سال وفات شیخ نور الدین \* \* \* \* \*  
 \* تاریخ وفات شیخ خفیظ الدین علیه الرحمۃ \* \* \* \* \*  
 \* تاریخ وفات شیخ خفیظ الدین علیه الرحمۃ \* \* \* \* \*

۱۰۹۱

\* در این شهر بی قعد \* با گشته باقی قصر عالم زیاده \*  
 \* بیخ و فانی میرو من خوشتر نویسن المخلص بعدی \*  
 \* شند ای زمان میرو \* بخوبی گذشت از جهان میرو من \*  
 \* بدین و باسلام و ایمان و عرفان \*  
 \* بحق کرد تسلیم جهان میرو من \*  
 \* نهای که رفت از جهان میرو دین \*  
 \* گذشته ازین خاکه ان میرو من \*  
 \* شب نیشید تاریخ زبده \* روان شد قصر جهان میرو من \*  
 \* چو پرسید سال و عاالش جهان • بگو سید عرشیان میرو من \* ۱۰۹۱  
 \* میرو من سید عرفان بنا \* چون ز دنیا رفت موی خلد آه \*  
 \* سال نقاش از زبان عرشیان \* گودی از د در عالم رفت آه \*  
 \* تاریخ و فانی سلسلی هندی که مرزیت خالی نام داشت \*  
 \* سلسلی هندی که سخن سنج بود \*  
 \* رفت ز دنیا با ط بهشت •  
 \* از هم داندوه جهان بر گذشت \*  
 \* یافت ز حق عیش و نشاط بهشت \*  
 \* سال و عاالش ز دنیا نفی رقم \*



\* تاریخ و حال ادا زین نیز بدان \*

\* تاریخ و حالش از زبان مظهر \* با آب شده بخند مسامی بر خوان \*

\* چه درد نیا و هفتی خرد اد مصطفی هرگز \*

\* ند ارد التبحا و تکیه بر کس سلمی هندی \*

\* ماه دوم تاریخ و حال آن سخن آرا \*

\* بگفته ما تفرم بود هدار من سلمی هندی \*

\* تاریخ و فات سید عالم علیه الرحمة والمغفرة \*

\* تو سید عالم اکمال گذشته \* مقام خود بفرد و س جهان کرد \*

\* خود خود تاریخ و حالش \* \* ز بی عالم بحق تسلیم جان کرد \*

\* تاریخ و فات سید مصطفی علیه الرحمة \*

\* تاریخ و حال مصطفی صدر خلد \*

\* تاریخ و حال مصطفی صدر خلد \*

\* تاریخ و حال مصطفی صدر خلد \*

تاریخ انقلح ن سید \* گفت جاوید مطلق در خلد \*  
 \* تاریخ و کتب بنام شیخ عبد الله پیر \*  
 \* شاه عالمگیر رح \*

۱۰۹۱

\* شیخ عبد الله والاجاه عرفان و سگاه \*  
 \* بودیشک حق شامس و حق بر صحت و حق نما \*  
 \* اخراج بر شریعت بود از اوج شدت \*  
 \* گوهر بحر حقیقت بود با قالب صفات \*  
 \* بیستم بود از همه عاشور روز نقل او \*  
 \* شد و شبیه بر طریق سید خراوری \*  
 \* شد رقم خال و حال آن حقایق در سگاه \*  
 \* بود عبد الله پیشک متقی از اولیا \*

۱۰۹۲

\* شیخ عبد الله عرفان و سگاه \* \* بانسب چنت بقدر و جاد شد \*  
 \* در همه عاشور رسا نقل او \* \* گو با وج خلد عبد الله شد \*  
 \* تاریخ و فات برادر حقیقی ام \*  
 \* سید عالمی یکنام \* چو شد زین جهان سوی و ارا \*  
 \* در کتب خسته دلتنگ شد \* کل زعفرانی زعفران رنگ \*

\* سر شکم چو طوفان بلا خیزد \* \* دل از غم نمره انگیزد \*  
 \* مگر ارحم ماتمش سینه چاک \* \* من از اشک ز آب اوزیر خاک \*  
 \* و جو دلفش بخاک آمده \* \* زمین از دشت سینه چاک آمده \*  
 \* مه آسمان شد بر زیر زمین \* \* با عدا و دمه نال عرش بیدار \*

\* و جو دشت بخاک از ره اعتبار \*

\* چو محض نهان شد بخط غبار \*

\* تنش زیر خاک آمده زان صفات \*

\* بظلمات پنهان چو آب حیات \*

\* و جو دشت تن خاک را جان شده \* \* بکنجی که در خاک پنهان شده \*

\* و آینه از لطف حق قدیر \* \* بخاکش نهان شد چو بود رعبر \*

\* مرا از غم آن برارد بدین \*

\* و ز بار و غم هم نشین \*

\* بخت آن مید نیکنام \* \* بویلا و آه و فغانم مدام \*

\* دهم از جمادلی دوم نقل کرد \* \* ازین منزل زو آن نیکم \*

۱۰۹۵ \* و لا سال تنفیس بلطف کریم \* \* بگو جای مائل بهشت نعیم \*

\* زبانی سبک عاقل بود نامش \* \* کن رحمت تبار جسم و جانش \*

\* چو تاریخ و حالش جستم از دل \*

تاریخ ملک میرزا فریدون بیگ ذاکر رح \*

\* فریدون بیگ کی بیان هم زای \*

\* روان شدن همی خلد حضرت افزای \*

\* خرد و فرمود تاریخ و فاتش \* فریدون بیگ آمد بخت آرای \* ۱۹۲

\* تاریخ وفات سلطان حسین \*

\* خانعلی بنامیب والا شان \* چون شده سوی فخر خلد و جنان \*

\* سال و سالش ز دل مظهر حق خواسته \*

\* گفت خرد ادرج خلد مسکن سلطان رسیدن \*

\* تاریخ وفات شیخ قطب عالم قدس سره \*

\* قطب عالم از بر سرای سپنج \* سوی فردوس عدن نهشت کرد \*

\* گفته ام سال نقل آن عارف \* و امی قطب نه نام رحلت کرد \* ۱۹۳

\* تاریخ وفات سیادت پناه میر محمد صادق رح \*

\* میر صادق که نو جوان بوده \* بر جوانش کشته عاشق خلد \*

\* سال نقاش بهای ذی قعدة \* شد چشم جانی بهر صادق خلد \* ۱۹۴

\* آن میر که بود صادق و نیک سرشت \* بگذشت ز باغ دهر چون بهر ز کشت \*



\* تاریخ (سال آن گذشته) با تفت \* گفتا بد اقامت صادق بر بهشت \*  
 ۱۰۹۲

\* تاریخ وفات میرزا ابوالحسن \*  
 \* ابوالحسن که بخلق عظیم بی گم و گاست \* بنویس که بکسی بود با همه کس راست \*

\* با گفت سان و صالش سر و ش عالم غیب \*

\* ابوعلی ابد ا جای جنت و الاست \*  
 ۱۰۹۲

\* تاریخ وفات میرزا محمد سعید مغفور \*

\* سعید بی نظیر میر سعید \* \* چون زحق نغمه بقال شنید \*

\* جای خود را ازین سرای فنا \* صوی دارا بقا ز شوق کشید \*

\* عقل تاریخ نقل آن مغفور \* زده قدم شد با وج خلد سعید \*  
 ۱۰۹۳

\* تاریخ وفات میرزا جعفر \*

\* شد زقم تاریخ آن والا نژاد \* \* میرزا جعفر بخت زیب داد \*

\* \* سال رحلت و چو گوهر یافت \* جای جعفر بهشت زیبا گفت \*  
 ۱۰۹۴

\* \* شد زقم سان و صالش به باو \* \* جای جعفر چمن خلد باو \*

\* رفت جعفر بسوای والا خلد \* یاقت از لطف حق تعالی خلد \*

\* \* سال نقاش غره بمظهر گفت \* \* جای جعفر مدام بادا خلد \*

\* تاریخ وفات حضرت شیخ بایزید خوشکی رح \*

\* چون گذشت از دار فانی بایزید \* یاقت قصر جاودانی بایزید \*

۱۰۹۳ \* حال نقاش مظهر الحق و در رتبه \* شد ز آفاق آه ثانی پایزید \*

\* تاریخ و فات شریخ محمد زمان متوکل \*

\* سال تاریخ و فتنش نه فرزان \* \* محو بوده با خدا شیخ زمان \*

\* بر و زحمه و تاریخ ششم ذی قعدة \* \* بسوی خلد محمد زمان چو عزم نمود \*

\* فرد که مظهر حق است سال رحلت او \*

۱۰۹۴ \* بیفرض بود محمد زمان رتبه فرمود \*

\* محمد زمان ماه برج کمال \* \* بر فتن گزشت از مردوخ خلد \*

\* فدا گشت سال صعودش بدر \* \* محمد زمان نیراوج خلد \*

\* تاریخ و فات فضایل پشاه مولوی عبدالرح \*

\* مولوی زمانه عبد الله \* \* عطر ابد قبره و ثراه \*

۱۰۹۴ \* عقل تاریخ قبل آن مغفور \* \* گشت شد خلد جای عبد الله \*

\* تاریخ و فات میرزا توحید علی رح \*

\* توحید علی آنکه از لطف خدا \* \* بود عالی دطرت و بگو مرشت \*

۱۰۹۴ \* سال نقاش از زبان عرشیان \* \* گفته ام بیشک به اوج بهشت \*

\* تاریخ و فات شیخ طالب آسمانه \* \* فی الجنان \*

\* طالب که طالب حق بود \* \* در محرم شده روز نیاو \*

\* سال تاریخ از زبان مردوش \* \* جانی طالب بهشت بیشک گو \*

تاریخ و قاتل میرزا ایزد بخش معمر خان \*

\* خواجہ وقار معمر خان از جہان ہر رفت \*

\* تاریخ فوت او ست و قاتل از زمین ہر رفت \*

۱۰۹۵ \* عقل سال نعل آل عالمکان \* کہت و بجای معمر خان جہان \*

\* تاریخ فوت عقیقہ بیکم \*

\* ز ماہ رجب بود چون بدست دہفتم \*

\* روان شد بہر دوسس ثانی مریم \*

\* دلا سال نقوش بر و ز سہ شنبہ \*

\* بکو وای رفتہ عقیقہ ز عالم \*

۱۰۹۵

\* تاریخ و قاتل میرزا ایزد بخش معمری \*

\* خواہد بخش موسی آسمان شد \* کورستم بہ پشت رخس آمد \*

۱۰۹۶ \* رقم زو سال نکلیش یطیحق \* با وج عدان ایزد بخش آمد \*

\* تاریخ و قاتل شیخ عبدالرسول \*

۱۰۹۶ \* بجای عبدالرسول خلد آمد \* شدہ بدیشک یحنت و ملا \*

\* تاریخ و قاتل آقا باقر اصلتخانی \*

\* دم بود از مہ عید و دوشنبہ \* کہ آقا باقر از دنیا بر آمد \*

\* تاریخ فوتش بر قتل گشت \* با وج خلد آقا باقر آمد \*

\* تاریخ وفات لعل محمد زمیندار \*

\* آنکه یکساله زمان لعل محمد بوده \*

\* چون شد از منزل اوئی برواق اعلی \*

\* گفت تاریخ وفاتش بدل من رضوان \* منزل لعل محمد بهشت والا \*

\* تاریخ وفات حاجی ویس \*

\* هزدم بود از ربیع نخست \* که شده واصل خدای ویس \*

\* روز جمعه ازین بساط نشاط \* در جوانی گذشته دای ویس \*

\* گفت تاریخ لعل او رضوان \* جادوان شد بخمد جاس ویس \*

\* تاریخ وفات میرزا قهرودون حسین \*

\* آن میرزای دهرخیدون حسین بود \*

\* چون او کلی بکشن آفاق کم شگفت \*

\* از نسل مصطفی و علی و بتول بود \*

\* ادصاف او فرون بود از گشت و زشفت \*

\* تاریخ او بغیر از ذی حجه تا تقیم \*

\* آرایش جهان نفس چون صین گفت \*

۱۵۹۶

\* تاریخ وفات میرزا فضل اعراسی \*

\* میرزا فضل خواجۀ عالی نسب \* چون روان شد جانب خلد برین \*

\* در سال رحلتش گفت: \* که بودا پس صاحب دین

۱۰۹۸

\* ز با فضل و خواجہ میر محمد \* چو شد ز محمدان سوی جست روان \*

\* بلا شبه سال وصالش دلا \* \* بگو بودا فضل دلی الزمان \*

۱۰۹۸

\* تاریخ و فات میر محمد جان \* بخت بندی قدس سره \*

\* محمد جان صدیق بهشتی \* \* چو در ذرات خدا شد محو مطلق \*

\* بگفتم ار سر اکرام تاریخ \* \* محمد جان بهشتی و اصل حق \*

۱۰۹۹

\* فیاض جهانیان محمد جان \* \* چون غم بخلد حق نموده \*

\* تاریخ وصالش از مایک \* \* گفتند بیتن شریعت بوده \*

۱۰۹۹

\* تاریخ و فات حضرت پیر محمد سلون \*

\* شیخ جهان و قطب زمان پیر ادب \*

\* شد شهسو ارقا له سالار فوج خلد \*

\* تاریخ رحلتش بمحرم سردوش گفت \*

\* و الا مکان پیر محمد با و ن خلد \*

۱۰۹۹

\* چون شیخ زمان پیر محمد بوده \* \* از بادہ عرفان الہی مرصیت \*

\* تاریخ وصال آن ولی اعظم \* \* فرمود خرد بحق تعالی پیوست \*

۱۰۹۹

\* تاریخ و فات سلطان محمد \*

\* ملک برفناک سال ترجیل گفت \* \* کہ از میر سید حسن زیر پیت خلد \*

۱۱۰۲



بجمله شه جو محمد وصال واصل حق \* زحق شنیدند امر عیال و طوبی ملک \*  
 \* دوران سنی که مر آنست سال رحلت او \*  
 \* وصال نیز اوج بهشت گشت ملک \*

۱۱۴

\* تاریخ فوت نواب شایسته خان \*  
 \* بعد رفیض و کرم شایسته خان \* ازین آفاق برد \*  
 \* سال نقل آن امیر با کرم \* گفت با تفت اهل خیر و داد مرد \*  
 \* چو شد شایسته خان زمین دهر دگاش \* بجان غم در دشت تاریخ فوتش \*  
 \* بود نواب امیر الامرا \* عمده الهام، شهباه زمان \*  
 \* خان شایسته ابوطالب نام \* قره باهره آصف خان \*  
 \* سال نقاش بنا سف گفتیم \* آه نواب سنج شازجهان \*  
 \* بود شایسته خان ابوطالب \* بیگان صاحب سخاوت و جود \*  
 \* گفت میر بهشت حق آمد \* عقل سال وصال آن محمود \*  
 \* تاریخ وفات میر حسینی \*

۱۱۳

۱۱۵

\* میر حسینی که با خدا \* رفت ز دنیا خوی دار البقا \*  
 \* از سر اکرام و لا نقل \* \* میر حسینی بهشتهم بگو \*  
 \* تمام شد کتاب مخبر انوار صلیب \*  
 \* میر محمد فاضل مظهر الحق روح \*

۱۱۵

• نادید و قاصد است از بر او رزاده \* مدنف رح \*  
 برار با بسا دانش و دانا \* بدینش که جوهریان رفته \*  
 باز از معانی و مرقان و از احوال عیار نماند \* اند مخفی و نه شجب \*  
 نماند \* که اگر چه انجام پذیرد \* نامش در اتمام این صیقه گرامی \*  
 را مانند انجام قیامت نه حدی می بین است و نه وقتی مقرر \*  
 \* و است \* سرشت تا با نقصانی زمان و انتهای دور \*  
 ممکن است \* فاما کسی که مختصر این طرز غریب و \*  
 واضع این اسلوب عجیب بود \* اعنی مهر سپهر فضل و کمال \* ماه \*  
 برج فقیهت و افضال \* سالک مستطال \* طرقات \* و اوقف \*  
 اهرار حقیقت \* مرکز ذایره \* دانش و آگاهی \* دایره \* مرکز \*  
 معرفت الهی \* زینده \* مسنده باده و بلال \* شاه سریر رفعت \*  
 و اجلال \* غواص بحار معانی و بیان \* بحر موج معارف \*  
 و ایقان \* نور حدیسیات و مرقعات \* نور مدینه حجاب \*  
 آیات و نشانیات \* کریم الدرب \* لقات \* شریف الحسب \* حسن \*  
 با صفات \* مظهر الحق و الحقیقت \* بی مبانی شریعت و طریقت \*  
 \* مخدومی و غنی عارف کامل \* حضرت میر سید محمد فاضل \* قدس الله \*  
 تعالی \* سرور \* از یز بحکم آیه \* کریمه (کل نفس ذائقة الموت) \*



آفتاب جمالتاب \* قدیم صفا تشیخ و نقاب مغرب  
 فانی کشید \* و دبیر کارخانه تقوی \* و منشی و امرا لائشای  
 حی قدیم \* و فتر حیات و برید و بقای آن عمده العرفار اسپید \*

\* زده حجت اجل هیچکس نبرد \*

\* بیگیتی نزا و آئینه آخر نمر \*

\* چنین امت آئین این خاکدان \* بقای جهان کے پیاودان \*

\* چو خوشید تا بد با وج کمال \* \* همان لطمه یار کمالش زوال \*

\* بعالم کی فروخت شمع بقا \* \* که تشاند آذر انبیم فنا \*

\* نہالی درین باغ کی سرکشید \* \* کہ از دہرہ دہر اید انزید \*

\* کلی رہار جهان کی شگفت \* \* کہ باد غرائش ز گلین گرفت \*

\* بسا عالمی این چند ایات را کہ مشتمل بر تاریخ ارتحال \*

آن ستودہ خصال \* علیہ المغفرۃ من اللہ المتعال \* کہ بر خاطر فاتر این

بند و خطو رکودہ بود بمنزکہ خاتمہ کتاب گردانید و کلام فصاحت

انتظام آن فارس مہمار بنا غمت و سخن پرورنی را

\* بسرحد اختتام رسانید \*

\* عارف حق نامحق و اصل \* \* مظهر الحق محمد فاضل \*

\* عمدہ و دودمان مصطفوی \* \* زبدہ خاندان فرقتوی \*

\* آتش ز آتش آفاق \* \* بود در علم و فضل و دانشی طاق \*  
 \* علم صورتی و معنوی میدادست \* \* دل نا کرده غنیه نگذاشت \*  
 \* جودت از طبع او شرف یا بسست \* \* همچو کوه هر که قدرش از آب است \*  
 \* لب او تر چنان گوشت \* \* دل او را ز دانسته قدم \*  
 \* دست از چو ابرینان بود \* \* هیچ جود و مجرا حسان بود \*  
 \* ذات انفس بخش عالم بود \* \* بخشش آمو ز معنی و حاتم بود \*  
 \* انظار عالم را همه لایزال داشت \* \* دیده دل بسوی خالق داشت \*  
 \* بر در اغنیان گشته مقیم \* \* از بی کسب مال و خواهمش سیم \*  
 \* ذاتش با نواح مامت مستغنی \* \* نور و صفت سهامدت مستغنی \*  
 \* من بودش چگونه حرف زخم \* \* بحر مواج را بکوزه کنم \*  
 \* لطفها بیکه او بمن میداشت \* \* توانم یک از هزار نکاشت \*  
 \* بود در زندگی بدکارم \* \* هست اکنون بدوح او کارم \*  
 \* در دما هست ذکر تالافتش \* \* شغل باشد تصور ز آتش \*  
 \* هر نفسی که مینماید رو \* \* بیکیک عرض میکنم بر او \*  
 \* او را میباید جواب صواب \* \* علی مشکل همیکند بجواب \*  
 \* من ز خیم تنجکایت مرغوب \* \* ز اینکه افشای راز نبود خوب \*  
 \* از قلم رسته مدد جویم \* \* سبانی تاریخ نقل او گویم \*

\* چون بقیه میر حضرت ابراهیم \*  
 \* شنبه دوم از ربیع دوم \*  
 \* بر دوز و شن چشم اهل شعر \*  
 \* از عجم طبع او به بیت عز \*  
 \* دل جو آفاق را از غم \*  
 \* از سر احداث گشت بدل \*  
 \* بکس بود و تخلصش \*  
 \* خال نقش توای ستود \*  
 \* مظهر الحق یگانه آفاق \*  
 \* بگشت تاریخ نقل او و خوان \*  
 \* مظهر حق فخر زمین و زبان \*  
 \* سید فاضل که نداده نشان \*  
 \* کرد سفر چون ز جهان خراب \*  
 \* عفته ایام الم نقش بخت \*  
 \* سال وفاتش دل عبرت شربت \*  
 \* فیض رسان بود بهر یک و یک \*  
 \* رقت زمین عالم سوی دار البقا \*

\* ز در قلم پدید و مثال و فاست \* آفتاب و جود و وس برین \*  
 \* هفت غیب با نهایت جاه \* ز کشت عالم گفت نارنجین \*  
 \* سال پدر و دسید نعل \* \* بنام پدید دار فرد و وس است \*  
 \* عارف ذات خدا \* \* کرد زمین عالم فانی تحریک \*  
 \* از مسرعه دل \* \* شد بدو \* \* گفت صدای جهان شد ناریک \*  
 \* دیگر از کلمه \* \* آن \* \* نهشته اخلاص و سلسله  
 اختصار \* \* رباب \* \* مثال نکته های لطیف  
 و دقت های شریف \* \* بیان \* \* سوده انداز آل همه را جمع کرده شود \*  
 بر ای چو کتابی \* \* کرده گرد چون داعیه امین داعی درین مقام آن  
 بود که \* \* کتاب \* \* اشارتی کرده آید بر همین قدر اکتفا نمود  
 و الله اعلم بالصواب و الیه المرجع و المآب \* تمام شد کتاب  
 مستطاب مخبر الواصین در سنه ۱۲۳۹ از بهجت سید عالم  
 صلی الله علیه و آله و صحابه و سلم فی ید المحققان فی صناعة  
 الطابع المثنی احمد علی و المثنی جعفر علی حفظهما الهک الولی  
 بن شهر کلا جاسد و غیبی \* \* \* \* \*



\*\*\* غلط نامه اسماء کتب \*\*\*

غلط	صحيح	غلط	صحيح
۹۰	۹۰	۹۰	۹۰
۱۰	۱۰	۱۰	۱۰
۱۱	۱۱	۱۱	۱۱
۱۲	۱۲	۱۲	۱۲
۱۳	۱۳	۱۳	۱۳
۱۴	۱۴	۱۴	۱۴
۱۵	۱۵	۱۵	۱۵
۱۶	۱۶	۱۶	۱۶
۱۷	۱۷	۱۷	۱۷
۱۸	۱۸	۱۸	۱۸
۱۹	۱۹	۱۹	۱۹
۲۰	۲۰	۲۰	۲۰
۲۱	۲۱	۲۱	۲۱
۲۲	۲۲	۲۲	۲۲
۲۳	۲۳	۲۳	۲۳
۲۴	۲۴	۲۴	۲۴
۲۵	۲۵	۲۵	۲۵
۲۶	۲۶	۲۶	۲۶
۲۷	۲۷	۲۷	۲۷
۲۸	۲۸	۲۸	۲۸
۲۹	۲۹	۲۹	۲۹
۳۰	۳۰	۳۰	۳۰
۳۱	۳۱	۳۱	۳۱
۳۲	۳۲	۳۲	۳۲
۳۳	۳۳	۳۳	۳۳
۳۴	۳۴	۳۴	۳۴
۳۵	۳۵	۳۵	۳۵
۳۶	۳۶	۳۶	۳۶
۳۷	۳۷	۳۷	۳۷
۳۸	۳۸	۳۸	۳۸
۳۹	۳۹	۳۹	۳۹
۴۰	۴۰	۴۰	۴۰
۴۱	۴۱	۴۱	۴۱
۴۲	۴۲	۴۲	۴۲
۴۳	۴۳	۴۳	۴۳
۴۴	۴۴	۴۴	۴۴
۴۵	۴۵	۴۵	۴۵
۴۶	۴۶	۴۶	۴۶
۴۷	۴۷	۴۷	۴۷
۴۸	۴۸	۴۸	۴۸
۴۹	۴۹	۴۹	۴۹
۵۰	۵۰	۵۰	۵۰
۵۱	۵۱	۵۱	۵۱
۵۲	۵۲	۵۲	۵۲
۵۳	۵۳	۵۳	۵۳
۵۴	۵۴	۵۴	۵۴
۵۵	۵۵	۵۵	۵۵
۵۶	۵۶	۵۶	۵۶
۵۷	۵۷	۵۷	۵۷
۵۸	۵۸	۵۸	۵۸
۵۹	۵۹	۵۹	۵۹
۶۰	۶۰	۶۰	۶۰
۶۱	۶۱	۶۱	۶۱
۶۲	۶۲	۶۲	۶۲
۶۳	۶۳	۶۳	۶۳
۶۴	۶۴	۶۴	۶۴
۶۵	۶۵	۶۵	۶۵
۶۶	۶۶	۶۶	۶۶
۶۷	۶۷	۶۷	۶۷
۶۸	۶۸	۶۸	۶۸
۶۹	۶۹	۶۹	۶۹
۷۰	۷۰	۷۰	۷۰
۷۱	۷۱	۷۱	۷۱
۷۲	۷۲	۷۲	۷۲
۷۳	۷۳	۷۳	۷۳
۷۴	۷۴	۷۴	۷۴
۷۵	۷۵	۷۵	۷۵
۷۶	۷۶	۷۶	۷۶
۷۷	۷۷	۷۷	۷۷
۷۸	۷۸	۷۸	۷۸
۷۹	۷۹	۷۹	۷۹
۸۰	۸۰	۸۰	۸۰
۸۱	۸۱	۸۱	۸۱
۸۲	۸۲	۸۲	۸۲
۸۳	۸۳	۸۳	۸۳
۸۴	۸۴	۸۴	۸۴
۸۵	۸۵	۸۵	۸۵
۸۶	۸۶	۸۶	۸۶
۸۷	۸۷	۸۷	۸۷
۸۸	۸۸	۸۸	۸۸
۸۹	۸۹	۸۹	۸۹
۹۰	۹۰	۹۰	۹۰
۹۱	۹۱	۹۱	۹۱
۹۲	۹۲	۹۲	۹۲
۹۳	۹۳	۹۳	۹۳
۹۴	۹۴	۹۴	۹۴
۹۵	۹۵	۹۵	۹۵
۹۶	۹۶	۹۶	۹۶
۹۷	۹۷	۹۷	۹۷
۹۸	۹۸	۹۸	۹۸
۹۹	۹۹	۹۹	۹۹
۱۰۰	۱۰۰	۱۰۰	۱۰۰

